

“கற்றோர்க் டாமுகப்பர் கல்விதனி லாதையுன்னோர்
பெற்றோ மெனவுகத்து பின்புகுத்பர்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாவினழித் வந்ததென்னெனச் சேயிதழுகை
யாச்சரிய மோதா னவர்க்கு.”

விவேகசிந்தாமணி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம். 1.

1892(வர) சூலைமீ.

இலக்கம். 3.

இல்லாண்மை,

இல்லாண்மை—அகர்வது, இல்லத்தை ஆளுதன்மை—என்பது இவ்வாழ்க்கைக்க னின்ற வாழ்பவர் யாவர்க்கும் இன்றியமை யாத இயல்புகளை எடுத்துக்கூறும் நூல். அது உண்டுகளின் வகைகளை எடுத்துரைத்து அவை களை னன்காக் அமைக்குஞ் திறங்களை வினக்கிக் காட்டும்; உடைகளின் வகைகளைத் தெரிந்து கொள்ளி, அவைகளைப்போனும் முறையிணையும், பழுதுகொள்ள அதனைத் திருத்தும்விதத்தினையும், அழுக்கடையின் அதனைப் போக்கும் வழிகளை யும் புலப்படுத்தும்; இல்லமைத்துக்கொடும் நெறியிணையும் அறிவாழ்ப்பவர்களுக்குவோயுண் டாகாதபடி அதனைத் தூய்மையும் கல்லகார்வினை யுடையதாயும் வைத்திருக்கும் வழிவகைகளை யும், கோயுண்டாகிவகையாளிகளை உழையிருந் து மருத்தியற்றுத்திணையும்எடுத்துப்பேசும்; குழந்தைகளை வளர்க்கும்விதத்தினையும் வேலைக் காரரை ஆளும் முறைமையிணையும், பகமுதலிய விலங்குசாநிகளைக் காக்குத் தன்மையிணையும் சொல்லும், கோடோறும் வரவு செலவுக்கணக்கெ ழுத்தி, செலவினை வருவாய்க்குறித்துச் கூட்டிப்பி டுத்தி டெக்குத்தன்மை யிணையும் உணர்த்தும்.

காம பெரும்பாலும் இல்லத்திலேயே கமது காலத்தின் பெரும்பாகத்தைக் கழிக்கின்றோம்; அதனால் கமது உடல்கோயின் பிசுப்பதற்கும், கோயடைத்து துன்பமுழப்பதற்கும் பெருங்கா

ரணம் இல்லமாகின்றது. ஆகவே இல்லத்தை கோயமுதலனுக்காதபடி போற்றுவது, கமது கட்டணம்; அவ்வாறு போற்றாது கமத்திருப்பே மாயின், கமது இல்லத்தில் கிசுமும், கோயகட் கெல்லாம் காமேகாரணமாகி, கமக்கும் கம்மை யடைந்தார்க்கும் மாறாது துயரை வருவிப்பேம்.

“உண்டுகொடுத்தோருயிர் கொடுத்தோரே உண்டிமுதற்றே உண்வின் பிண்டம்”*

என்று புதுபுலவியனார் கூறியபடி, உண்டி உயிர்க்கு இன்றியமையாதது; உண்டியொழி யின் உயிரழியும். அவ்வுண்டியே கமது பருதிந் தொத்த அளவிற்கன்றி அதனின் பிருமாயினும் குறைபுமாயினும், கமது பருதியோடும் காலவி யல்போடும், சுவை விரியல்களாற்றம்முள்ளும் மாறுபடுமாயினும் கோய்க்கு முதலாகும். அத னால் உண்டியின் வகையும், அதனையமைக்குந் திறனும் அதனைப்பழுதுறுது போற்றும்மாதும் வல்லராதல் கம்மெல்லார்க்கும் ஒருகடியான் வேண்டப்படும் என்பது சொல்லாமலேயமை யும். அங்ஙனமாக, உண்டியமைத்தலே கம்மொ ரு தொழிலாகவுடைய பெண்களுக்கு அதனு ணர்வு ஒன்றாகவல்ல தென்பதற்கு ஐயமுமுள தேயோ?

உண்டிக்கொக்க உயிர் கொண்டுய்த்தற்கு உடையும் ஒருகாரணமேயாம், அது குளிரா

* உண்டிப் பிண்டம் உண்டிமுதற்றே உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் என மிக உட்கூர் உணர்த்துதல் உடைய உண் மையுடைய அடக்கது. குறும் உணர்வெடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் என்பதற்குரியது.
* ஒரு தமிழ்ப்புலவின் பெயர் புலவாத்தித் தாண்டி.

லும் வெப்பத்தாலு முடம்பு துன்பமுறுதபடி போற்றுகின்றது மன்றித் தோலின்மேல் மற் றொரு ஃமீக்தோல்போல் போர்க்கப்பட்டுமேது உடலிலுள்ள வெப்பம் புறம்போகாதபடி காக்கி ன்றது. இவ்விரண்டு தொழிற்கும் ஏற்றதகுதியு டைய தன்றி,மேதுடை உடலோடுபொருத்தமி டத்துஅதற்குத்திற்கிழைக்காத பொருளினாலா னதாயும், உடலின்தொழிற்பாட்டிற்குச்சிறிதும் இடையூறு விளைக்காததாயும் இருத்தல் வேண் டும். இவ்வியல்புகளிற்குறையுமாயின் உடையும் உடம்பைப்போயுறுத்தற் காரணமாகும்.

இனியோரே வளர்த்து முதியோ ராதலா லும் இளமையிற் பழகிய பழக்கமே முதுமை யினும் கிடைபெற்று கிற்றலானும் கமரெல்லாம் நற்குண நற்செய்கைகளார் கிற்றது ஒங்கு புசுழ் செய்து ஒளி கிறுத்தலை விரும்புவோமாயின் கமதமக்களை இயல்பினால் வளர்த்தலே கமக் குத்தலையாய தொழில். காண்களெல்லாம் துண்மையவாயிருக்கின்ற குழவிப்பருவம் சார் த்ததன் தன்மைத்தாய் மூதும் ஃனப்பதத்த தாதலினாலும்,அப்பருவத்தில்குழவிகள்தாமாக ஒன்றை அறிபவும் செய்பவும் வல்லனவல்ல வாதலாலும், புருகின்ற முதுமைப் பருவத்தில் கல்லராதலும் அல்லராதலும் அப்பருவத்தி லேயே கிச்சுரிக்ஃப்பதெலாலும், குழவிகள் ரோயின்றியும், சார்ந்த பொருள்களால் தீங் கடைதலின்றியும் வளர்த்தரு யாம் ஃகடப்பாடு டையேம், பசுவின்பால் முதலியன கமக்குண்டி யாதலின்அவை கேடுறுதவண்ணம் பசுவினை ரோயின்றிப்பாதுகாத்தலும், அவற்றின்தொழு வத்தில் கீரும் சாணமும்கின்றுதேக்கிமேதுவில் வத்தின் தூய்கைக்குக் கேடுவினைக்காதபடி போற்றுதலும்செய்யத்தக்கன. கமக்குணர்தியா யுதவும் குறிநர் முதலியவும், உழைப்பிருந்தலே ண்டு தொழிலியற்றும் வேலையாளரும் பசுவைப் போலவே போற்றப்படவேண்டும். இவைகளிட க்துச்செய்யப் படமும்கூலில் யார்க்கிது குன் றுவேமாயினும் அதனால் கமக்கும் கம்முயற்சிக் குமே துன்பமு மிடையூறுதம் வந்து நேரும்.

பணத்தைச் செலவழித்தலில் புத்தியாயி ருத்தல் யாவர்க்கும் இன்றியமையாதது; வறி

யராயினும் செல்வராயினும் இயன்றமட்டில் செலவைச் சுருக்கவேண்டும். உயிர் வாழ்விற்கு ஒருதலையான் வேண்டிய பொருள்களெல்லா வற்றையும் வருவாயில் எத்தனைச் சிறிய பொ ருள்கொண்டு தேடுதல்கடுமோ அவ்வாறு தே டி, எஞ்சிய பணத்தைப் பேணி முப்பிற்கென்று சேர்த்தவைத்தல்வேண்டும். யாவரேயாயினும் ஒவ்வொரு பொருளையும் முழுவதும் பயன் படு வித்தலும் ஒன்றையேனும் கிண்படுத்தாமை யும் ஒவ்வொருவர்க்கும் கடனும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் இல்லாண்மை, பொதுவகையால் மக்கள்யாவர்க்கும், சிறப்பு வகையால்பெண்பாலார்க்கும்,பயன்படுவோரா டுதெற்றென்புலப்படுமீ. அங்ஙனமாகவும்,இல் லாண்மையால் யாதுபயன்? இத்தூல் தோன்று முன்னர் கம்பெண்பாலார் இல்லினை ஆளும் முறைதெரியாதிருத்தனரோ? இத்தூல் தோன் றிய பின்னர்த்தான் அடிசில் ஆக்கவும் கறிய மைக்கவுள்கற்றுக்கொண்டாரோ?எம்மனோரை மெல்லாம் குழத்தைப்பருவத்தில் இயல்பாய் வளர்த்துக் கல்வி பயிற்றாது விட்டு விட்டன ரோ? என்று வினவுவாருளராயிற் கூறுவாம். இத்தூல் புதிதாய் உண்டான தொன்றென்ற வது இதுதோன்ற முன்னரே கமது பெண்பா லார் எல்லாம் சமையல் தொழிலினையும், குழத் தைக்கி வளர்த்தலையும், பசுக்காத்தலையும், பொருள் செயல் வகையினையும் கைவிட்டிருந் தாரென்றவதுகூறுவாரில்லை. சிற்பதூல்தோன் றமுன்னரே கோயில்கட்டினார்களல்லாது மில்லை; இலக்கண தூல் தோன்ற முன்னரே வழுவிந் திப் பேசுபவரு மெழுதுபவரு மில்லாது மில்லை; அதுபோலவே பாசுதூல் தோன்று முன் னர்ச் சமையல் செய்பவரும் பொருணூல் தோன்று முன்னர்ப் பொருள்செய்பவருமில்லா மில்லை.அவ்வுக்காலத்தில் கங்குசமைத்தாரும் கன்றுபொருள் செய்தாருமிருத்தனர். ஆயினும் ஒருதொழிலுக்குவதிலின்றிச் செய்வார்க்கும் தூறுதலினொன்றிசெய்வார்க்கும் வேற்றுமையு ண்டு; தூவின்றித் தொழில் செய்வார் செயல் வ ரையறைப்பட்டு கின்றுவிடும். துண்ணிய அறி வும்துள்ளினியுமுடைய ஒருகிறியோர் தூறுத லியின்றியே, அவ்வுதவிபெற்றோரைப் போலத்

* ஃகீரோல்-மேற்குடல்.
* கண்டத்த-செய்யவேண்டியபடிவது,
+ கட்டப்படு-கடமை.

* இடைவிடாதுயற்சி.

தம் அறிவினவன்மையானும் பழக்கத்தின்பெருமையாலும் ஒரு சிலவற்றைச் செய்த முடிப்பினும், உலகினுள் பெரும்பாலார்தாம் செய்வதற்கு விதிவிலக்குகளையவேண்டுபவராயுனர். அத்தகையோர்க்கு இது போன்ற நூல்கள் இன்றியமையாத குறையாயுள்ளன. அன்றி, நூலுதவின்றித் தொழில் செய்வோர் தாமே யாவ மாறாய் தறித்தோரல்லர்; தொழில் செய்யும் வகைகளையும் அவைக்குவேண்டும் கர்ரணங்களையும் தம்மின் முன்னோரிடத்திருந்து கேட்டறித்தோரே யாவர். அவருள்ளும் கேட்ட போது முழுப்பொருளையும் கவர்த்த கொள்ளாதாரும், கேட்டு மறந்துபோயினாரும், கேட்ட போது திரித்தணர்ந்தாரும் பலருளர். ஆதலால் அவர்க்கு மெல்லாம் இந்நூல் பயன்படுவதென்றேயாம்.

தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை.

தில்வரி செட்டில்மெண்டு.

ஏதவழியால் தில்வரி ஏற்படுத்துகிறார்களோ அத்தவழிக்குச் செட்டில்மெண்டெனப் பெயர். அங்வரி ஏற்படுத்துகிறவர்களுக்குச் செட்டில்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்க ளென்று பெயர். வரி ஏற்படுத்தும் வழிகளின் உள்விஷயங்கள் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒவ்வொருவித மாயிருக்கும். இந்தியாவில் வழங்குகிறபடி, செட்டில்மெண்டு என்ற பதத்தின்மொத்த அர்த்தமியாதென்றால், நிலத்தினின்றும் வாக்கூடிய வரும்படியை செவ்வையாய் அறிந்துகொள்ளப் படுவதென, இந்தியாவில் சில வருடங்களுக்கு முன் திராஜப்பிரதிகிதி சபையில் மெம்பராக விருந்து இந்தியாவின் சரித்திரத்தை கன்குணர்த்து இப்பொழுது சிமையிலிருக்கும் ஸர். டபிள்யூ ஹண்டர் அவர்கள் எழுதிருக்கிறார்.

கம் தேசத்தினுள்ள பலதொழிதூடையோருள்ளும் கிருவித்தொழிலுடையோரின் தொகை மிக்க விசாகித்தது. அரசாங்கத்தோருக்கு கம் தேசத்திலிருந்து வரும் வருமானம் யாவற்றினும், நிலத்திலிருந்து வருவது மிக்க அதிகமுள்ளது. ஆதலால் இத்தகையிற் பெரும்பான்மையோருடையவும் அவர்களுடைய சக்தியோருடையவும் சுதந்தங்களும் இலாபஷ்டங்களும் 'செட்டில்மெண்டால்' முடிவுபெறவேண்டி

முயிருக்கிறது. தஞ்சைஜில்லாவில் செட்டில்மெண்டு வகுப்பாரில் ஒரு வகுப்பார் சிறிதுகாலமாக வேலை செய்துகொண்டு வருவது யாவரும் அறிவர். அவர்கள் இஜில்லாவிற்குச் செய்ய கிர்ணயித்திருக்கும் தீர்மானத்தையும் அதனுள்ள வித்தியாசத்தையும் எடுத்துத் தர்க்கித்த வரைவதின்முன்னர், 'செட்டில்மெண்டு' கம்மிராஜதானியில் கிலை பெறுவதற் கேற்பட்டுள்ள சரித்தத்தை ஒருவாறு சுருக்கி எழுதுகிறேன்.

பூர்வத்தில் கம்முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும், கிராமத்தி னுள்ளோருக்குள் பொதுவாக வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குள் ஒருவரைத் தலைவராய் ஏற்படுத்திக் கொள்வதுண்டு. ஒரு கிராமத்திலிருந்து அரசனுக்கு வரவேண்டிய இறை முழுவதற்கும் கிராமத்தோர் ஏகமாய்க் கட்டுப்பட்ட முருப்பார்களேயன்றி, ஒவ்வொருவருக்குத் தனித்தனி வரி ஏற்பட்டிருக்கமாட்டாது. கிராமத்தலைவன்மாகு வறுவடையானவுடன் அரசினையைச் செலுத்திவிட்டுப் பித்தி, கிராமத்தாருக்குள் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதண்டு. அரசனது பருதியைச் செலுத்திக்கிராமப்பொதுச்செலவுக்கு செய்வதற்கு முத்தி, கிராமத்தினுள் வேஜியைக்கிராமப் பொது வேஜியாக எண்ணவேண்டுமே ஒழிய ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டுபோக வொண்ணாது.

இவ்விதம் அரசினை செலுத்திக் கொண்டு அவ்வவ்வூர் சியாயங்களை அவ்வவ்வூரிலே கிராமத்தலைவன், கிராமத்துப் பஞ்சாயத்தின் உதவியோடு, சரிவாத் தீர்த்துக்கொண்டு, செழிப்புற வாரும் களில் ஆட்டுக்கிடையில் ஒளையிள் கூட்டங்களும், பசுக்கிடையில் வேங்கைப்புலியினங்களும், ஒன்று பத்து நூறு ஆரியமாய் மேல்விழுந்து கல்வித் கொலைபுரிதல் ஒக்க, 711-ம் ஆண்டுதொட்டு 1526-ம் ஆண்டுவரையில் அயல்தேயத்து மகம்மதியக் கள்ளர்களும், கொடுங்கோலரசர்களும் கம் தேயத்தின்மீது படையெடுத்துவந்து அழகிய காடுகளைச் சின்னாபின்னப் படுத்தினர். அவர்களிற் சிலர் பிராஜைகள் இன்புறச் சுகமே வாழச் சகிக்காதவர்களாய், போரையுண்டு, ஒன்று அல்லது பல கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒருவரிடத்தி

லொப்புவித்து, இறைவருக்குச் செய்யும்படி செய்தார்கள். அப்படிவருவதென்பவகை ஜயின்தாரோள அழைப்பதாயினர். மேற்கண்ட 800-வருட்காலங்களில் அனேக மகம்மதிய ராட்டரசர்கள் இந்தியாவிற்கு வருவதும், சிவபாகத்தை ஜயிப்பதும், சிவரை அரசாள்வதும் பல விடங்களை அக்கிரிவாணதகளுக்குள்ளுக்கித் தம்மம் ஜனனார்டேகுவதும், ராட்டேகுவதற்குமுத்தி, மாற்றரசர், வேற்றரசர் பங்குக்குத் தம்மை இரையாக்குவதாய் மிருத்தார்களேயன்றி தேசமுழுவதையும் ஜயித்து இராஜாங்கத்தை நிலைநிறுத்தி, செங்கோல் செலுத்த வேண்டுமென்ற அவாவுடையவர்களாய் இராச்சியரிபாலனஞ் செய்தார்களென்று சாற்ற, சரித்திரங்களில் ஒருவித ஆதாரமும்காணோம். கம்முடைய முன்னோர் அங்ஙனம் அசிறை கொடுத்தவர்த் ஏற்பாட்டைப் பவவழியாலும், கெடுத்ததோடு நில்லாது, தேசத்தில் பூர்வத்திலிருந்த ஏற்பாட்டை யன்றி, வேறு மார்க்கங்களால், வரி வசூல் செய்யலாமென்பதையும், வசூல் பண்ணுபவர்க்காயும், கள்ளடைவில் கம் நாட்டில் நிலைபெறவும் விட்டு விட்டுப் போயினர்.

இந்த மகம்மதியர்களுக்குப்பின் முகலாய ரோனப் பெயர் பூண்டவர்த் மகம்மதிய சக்கரவர்த்திகளில் மூன்றாவதான ஜக்பீரானில், அவரின்கீழிருந்த இத்தமத் மத்திரியாகிய இராஜா தேபிர்மால் என்பவரால், தேசமளக்கப்பட்டும், செட்டில்மெண்டு முடிக்கப்பட்டது. அபுல்பாஸிலென்னும் மற்றொரு மத்திரியால் எழுதிய இந்தியா சம்பந்தமான லில் அளவு புத்தகத்தை ஆதிபாக் வைத்துக்கொண்டதான் அங்கிலேய அரசைத்தனத்தார் இந்தியாவை யளக்கப் புறப்பட்டனர். ஜக்பீர் சில வரும்படியைப் பவவாறாய் மிதானித்த மூன்றிலொரு கடமை வாய்க்கிக்கொண்ட வந்தார். இவர் ராணில் பணம் வசூல்செய்வதைச் சிற்றரசர்களுக்குள்ளும், செல்வாக்குள்ள மற்றவர்களுக்குள்ளும், ஒப்புவித்தாயினர். இருதிருத்தினரையும் ஜயின்தாரோனவே அழைப்பதாயினர்.

இந்த 'முகலாய' சக்கிரவர்த்தியின் ஆளுகைக்குப்பின் 200-வருஷங்கள் கழிப்பு, அங்கிலேயராட்டிலிருந்த ஐக்கிய சங்கத்தோருக்கு இந்தியாவை ஆளவேண்டிய பக்கியமும், பொ

துப்பும் மேன்மேலும் அதிகரிக்க, பூர்வச் சக்கிரவர்த்திகளுக்குப் பிரஜைகள் எவ்வாறு கிங்தி செலுத்தி வந்திருக்கிறார்களென்று விசாரணை செய்யத் தலைப்பட்டனர். 1783-ம் ஆண்டில் அது சம்பந்தமாய் மிக்க கடுமையுள்ள உத்திரவுகள் பல பிறப்பித்தார்கள். கம்பெனி வேலையாளரோ சிற்றரசர்களோடும், மாற்றரசர்களோடும், புத்தசனத்தாராய் ஒருபாலும், வியாபாரத்தில் துணவெர்த்தகரு செய்வதில் ஒருபாலும், சொர்த்தப்பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுப்பதி லொருபாலும், தங்கள் காலத்தைச் செலவழிப்பதில் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களாய் மிருத்தார்களே பொழிய, கம்பெனியார் உத்திரவைக் கவனித்து அதற்கேற்க வொன்றுத் செய்தார்களில்லை, அதன்பொருட்டே, தேசத்திற் பணம் வசூல்செய்ய முன்வருபவர்களிடத்தில் கம்பெனியார் சாரவேண்டியதாய் விட்டது. குறுகளாவது, கிராமத்தலைவர்களாவது கிங்தி செலுத்தும் வலிமையும் கம்பிக்குகையுடையதும் வாங்குதவர்களாய்க் காணப்படவில்லை. முன்வரவுமில்லை. கம்பெனியாருக்கு ஜயின்தாரைக்கொண்டே பணம் வசூல்செய்ய தவறிய மாய்விட்டது. 1793-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவின் இராஜப்பிரதிநிதியாயிருந்த 'காரன்வாலிஸ் பிரிப்' பெங்களத்தில் பெரும்பாலும் ஜயின், தாரர்களைக் கொண்டே இறைவாங்கும்படி ஏற்பாடுசெய்து செட்டில்மெண்டு முடித்துவிட்டார்.

இந்த ஜயின் ஏற்பாடு, எட்க்கும் தூற்றாடின துவக்கத்தில் கமது இராஜதானியிலும் சில காலம் அனுஷ்டானத்திலிருந்தது. 1799-ம் ஆண்டில் சீரங்கப்பட்டனாயுத்தகனத்தில் 'டிப்.பு. கல்தான்' மாளவும் மைசூர் இராஜஜியம் இப்பொழுது இருக்கிறதே பேசுபாக்கிமகாராஷ்டிரார், சிஜாம், அங்கிலேயர் மூவரும் பங்கிட்டுக் கொண்ட சில காலத்திற்குள் ஆற்காட்டில் நவாப்பினது காடுகளாகிய கர்நாடக இராஜாக்கமும், தஞ்சைசமஸ்தானமும் அங்கிலேயராளுகையில் வந்துவிட்டன. அதாவது இப்பொழுது இருக்கும் சென்னை இராஜதானிமுழுவது மேன்றே சொல்லவேண்டும். இந்த இராஜதானியில் சிலவரிவசூல் செய்வதென்பது என்பது சீமையில் வர்த்தகச்சங்கமெம்பர்த் தொல்வா

ருவர், யோஜனைக்கு மெட்டியது. அவர்களுக்கு பங்காளத்தில் அனுஷ்டானத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிற ஜமீன் ஏற்பாட்டின்படி வரிவசூல் செய்வதே கவலிமையுடையது. அவ்வாறே சென்னையிலுள் செய்யும்படி அத்தாஜாங்கத் தாருக்குத் தெரிவித்தனர். சென்னையாஜதானி யில் கல்ல ஜமீன்கள் கிடையாவென்பது கம்ம வர்களுக்கு னன்றாய்த் தெரியும். இராஜாங்கத் தார் ஜமீன்கள் விடங்குகளில் ஜமீன்களுக்குள் னும் இல்லாவிடங்களில் துதனமாய்ச் சிலரை கியமினஞ்செய்து, அவர்களினிழ் ஒன்றல்லது பல கிராமங்களை உட்படுத்தியும், வரிவாங்க எத் தனித்தனர். ஆதிமுதல் ஜமீனா யுள்ளவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரப் புரிந்தனர். புதி தாய் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வேலைக்கு முற் றிலும் அநுகர்த்தார்ப் காணப்பட்டார்கள். இராஜவருமானம், மிகவும், பாக்கியிழி ஆரம்பித் தது. அரசினை மத்திரிகளுக்கு வேறு எவ்வழி யானும், வரி வசூல்செய்து தவறியமெனத் தோன்ற கேர்த்தது.

1800-ம் வருஷத் துவக்கத்தில் சிற்சிலபிடங் களில் 'ரயித்துவாரி' ஏற்பாட்டை அனுஷ்டா னத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். சென் னப்பட்டினத்தின், சிறுத்த கல்லில் மேம்பாடு பெற வேலைசெய்துள்ள, கொஷ்ட ரொருவர் அழகமைந்த அகவத்தின்மீது, வீற்றிருக்கக் காண்கின்றேமன்றோ? அவர் சென்னையில் கவ ர்னராயிருந்த 'ஸர். தாமஸ் மன்றோ', வென்று கமக்கு னன்றாய்த் தெரியமே. இவர்தான் 1820 ம் ஆண்டில் 'ரயித்துவாரி' ஏற்பாடு இராஜதானி முழுதும், கிண்பெறுதற்குண்டான முயற்சியைத் தவர். அது அவ்வாறே அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தவிட்டது. ரயித்துவாரி ஏற்பாட்டின்மேல் தவ் கவர்ன்மெண்டார் சொல்வதைவிட கேள் தெ விவாக எழுதப்போவதில்லை. அதனால் "ஒவ் வொரு பட்டாதாரனும் பூமிக்குச் சுதந்தரமுள் னவனும்கொடு, சுரக்காருக்குக் கிண்தி கேரிப் செறுத்துகிறவனுதிருள். அவனது சிலங்களை உட்குத்தகை விடவும், சிதனமாய்க் கொடுக்க வும், பெத்தகம்மைக்கவும், சுத்தக்கிரயசாஸன மூலமாய் வீற்கவும், அதிகாரமுண்டாகிறது. அவனுக்கு ஏற்பட்டவரியை அவன்செலுத்து மளவும் பூமியைவிட்டு எக்ச்சொல்ல இராஜாங்

கத்தாரும் கதிகாரமில்லை. அவன் வருஷத் தோறும் தன்சிலங்களை அதிகரிக்கவும், குறை க்கவும் இஷ்டமுண்டானால் சிலத்தைத் தரிசு போட்டுப் புறம்பே போகவுமிடங்கொடுக்கிறது. காலகிண்போதாத காலத்தில் முழுவந்தகாகிலு ம், ஒருபாகத்திற்காகிலும் சிலத்தியை ரியிஷன் செய்துகொடுக்க, அநாவது வரியைத் தள்ளிக் கொடுக்க, அரசாங்கத்தார் கடமைபூண்டிருக் கின்றார்கள். வரியைத் தானியமர யில்லாமல் பணமாக ஏற்படுத்தியதோடு சிலவது அவர் கள் கிணத்தவரது உயர்த்த வேணுத் தணிக்க வேணும் இடங்கொடுக்கவிக்கை. ஆனால் புன்செ யை சன்செயாக்குவதற்கும் ஒருபோகம் விளை யும் சிலத்தை இருபோகமாகக்குவதற்கும் தண் ணிர்த் தீர்வைப்போடலாம். மிராகஸ்டியோக் கய மே பாடுபட்டு சேய்நேர்த்துச் செய்துவிடையும் அதிக விளைவை இராஜாங்கத்தோடுகவன்க்கவேண்டாது" இத்த ரயித்துவாரி ஏற்பட்டால் கவர்ன்மென் டார், ஜனங்களுக்குக்கொடுத்திருப்பதாக வரையு ம் சுதந்தரத்தாரும் பாதியங்கனும். சென்னை வாகிகளுக்கு உண்மையில் அங்கிலேயரவளிக் கப்பட்டனவா? அல்லது சிலத்தில் பாடுபடு வேர் தொண்டுகொட்டு, புத்திர பவுத்திர பர ம்புறாயாய் ஆண்ட ஓபவீத்து வந்தனவா? வெ ன்பதை, விவரித்து இங்குயான் கீள் கிணத்து எழுதப் போவதில்லை.

இப்படி ஒரு ஏற்பாட்டால் இராஜதானிமு ழுவதம் வரிவசூல்செய்ய, ஆலோசனை சபை யிலுள்ள சென்னைக்கவர்ன்மெண்டார் தீர்மானி த்தும், அவர்களுள்ளும் முற்றிலும் சிறை வேறில்லைமென்பதும் மிராஜதானியில் தற்கால ம் ஒன்றல்லது இரண்டு சிலங்குகளின் இறை கொள்ளும் ஏற்பாடு ஒன்றிற்கொன்று மாறுபட் டிருப்பதையும், சிலவரியைப் பன் வழியால் வசூல் செய்துகொண்டு வருவதையும் கேக் கின் னன்றா விளங்கும். இப்பொழுது ஒவ் வொரு ஜில்லாவின் இறைகொள்ளும் வழியை எடுத்தெழுதுவதாக உத்தேசமில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவின் ஏற்பாட்டைச் சொல்லிவிட்டால் பொதுமானது. தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளோர் தற்காலம் அரசினை செலுத்தும் ரயித்தான் 'மோத்தம் ஸ்பைல்' எனப் பெரும்பான்மையோ ருக்கு னன்றாய்த்செரியும், இத்தமோத்தம் என்ப

சலுக்கு முந்தியிருந்ததற்கு 'ஒழுங்கேற்பாடு' எனப்பெயர். அதை எவ்வாறு ஜில்லாவில் பாவ விட்டார்களென்றால்:—ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் விளையக்கூடிய செல்லிவ்வென்று அறிவிக்கொள்ள அமரணியில் கண்டு முதலான செல் தொகையையும் முத்திய கிராஜாக்கள் நாட்களில் கண்டு முதலான செல் தொகையையும் ஒப்புக்கொண்டு ஒருவித முறையிற்ரு வந்து, அந்த முழுவாகத் தீர்மானஞ்செய்த செல்லினின்றும், கிராமச் செலவுக்கி, பாக்கியுள்ளவற்றில் அருவி பாய் சிலங்களுக்கு 100 - க்கு 50 விதமும், மானவாரி சிலங்களுக்கு 100 - க்கு 55 விதமும், மிராகவாரம் கீக்கிப்பாக்கியுள்ள வற்றையும், கிராமாதிக்காரிகளுக்கு ஏற்பட்ட சுத்தத்தையும் கூட்டி, கவர்ன்மெண்டார் வாங்குவதானார்கள். இந்தத் தீர்வையை செல்லாக வசூல்செய்வ தில்லை. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் விற்பிறக்கும் ஐந்துவருந் தானிய விலைச் சராசரியை யெடுத்துக்கொண்டு, ஜமாபந்தி காலத்தில் விற்பிறவிலை ஷெலிக்கு 100 க்கு 10 அதிகமிருந்தால், அதைச் சேர்த்துக் கொண்டும், 100க்கு 5 கம்மியாகிருந்தால் சராசரி விலைபின்னதும் குறைத்துக் கொண்டும் அந்த விலைப்படியுள்ள பணத்தை வசூல்செய்வ தானார்கள்.

மொத்தம் பைசலால் தஞ்சைஜில்லாவிற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியைவிட அதிகப்படுத்துவது இராஜாங்கத் தாருக்குப் பித்தி அலட்டையும், கஷ்டத்தையும்-பெண்ணெய்க்கைகள் குழந்தை குட்டிகள் உற்றார் உறவினர் மற்று முள்ளோருடனும், தெற்றியிவ்வை சிலத்திற் சொட்டச்சொட்ட, அல்லும் பதலும் ஊனுறக்க மின்றி, தங்கள் செயலாற்றிக்க வொண்ணாக ஆற்றுவென்னம், மழுவென்னம், காலத் தப்பி விசங்காற்று, அதிகக்காற்று, ஜல அருந்தல்போன்ற பல விஷயங்களைக் கருதிக்ருதி, பூரண கப்பினியைப் பாது காப்பதுபோல் வேறு வேலைகளில் மனதைச் செல்லவிடாது, ஒரே கவலையாய்த் தங்கள் செல்வினைவு கழனி களைப் புரக்கும், அனேக இலட்சம் பிராணிகளின், வாணிகர்களுக்கெய்த செய்து வித்திய தரித் திரர்களாய் ஆக்குவதற்கு மார்க்கத்தையும் வினைப்பதாய் முடியுமெ யொழிய, காருண்ய

மகாராணி மனப்பூர்வ தயாளனெதையின் பலனைக் கிருவித் தொழிலுடையோரடைவார்களென்பதற்கு எட்டுணையேனுமிடமில்லை, இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயமட்டுமேயை. சென்னையில் மிகத் திறமை வாய்ந்து இராஜாஜிய பரிபாலனஞ்செய்த, 'லி சார்லஸ் டிவிஸன்' இராஜாஜிய பரிபாலனக் கொள்கையை கண்குரவுணர்ந்த சமர்த்தர். அவர் அன்று சாற்றிய மொழியாதோ வென்றால், "தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுஷ்டாளத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற உணவுத் செட்டில்மெண்டைக் கெடுப்பது, எவ்வழியாய்ப் பாப்பினுந் தப்பென்றே தீர்மானிக்கவேண்டும். அதாவது, போன்முட்டையுடைய வாத்தைக் கொலைபுரித்து (ஒவ்வொரு காலும் ஒவ்வொன்றாய் எடுப்பதைவிட, ஒரேகாலில் ஏகமாய் எல்லாவற்றையும் எடுப்ப தொக்க) முட்டையோ, அத்தேசிப்பதாதும். ஏனெனில், இடையிடா உணவுப்பிணையையும், முதலாகப் போட்ட ஏராளமான திரவியத்தினுடையவும் பயனாகிய பணத்தின் பெரும்பாக்கத்தை ஸர்க்கார் போக்கிஷத்திற்குச் சேர்க்க அடிக்கடி செய்யும். செட்டில்மெண்டுமேலே, இன்னுமொரு ஐம்பது வந்தத்திற்கு அவர்கள் பயப்படவும் நிலத்தில் நம்பிக்கை வைக்காமலிருக்கவும் தகுந்தகாரணமாயிருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் தஞ்சைபுரத்திற்ரு போழது ஏற்பட்டிருக்கிற தீர்வையே பொதுமான நெற்பதுதான்." இவ்வாறு புக்கூழப்பெம் 'மொத்தம் பைசல்' 1830ம் ஆண்டில் ஜில்லாவின் சில பாகங்களில் மட்டுமிருந்தது. 1859ம் ஆண்டில் ஒழுங்கேற்பாட்டை மாற்றி ஜில்லா முழுவதற்கும் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். அப்பொழுது ஜனங்களுக்கு மிகக் கஷ்டமாயும், அந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் மிராசடைமை அதிக வருத்தமுள்ளதாயும் காணப்பட்டது. அன்று ஜில்லா கலெக்ட்டரார் யிருந்த 'கிண்டர்ஸன்'யின் பேரைக் கேட்டா லுழைப்பினோ வாய்முடுமென்பது உண்மையைவிட அதிகமாகக் காணப்பட்டதும் ஒருவாறு வரல்தவமே. ஜனங்களுமாரியம்மன் காளியம்மன்களை எவ்வாறு பூஜித்துமெய்குவரோ, அவ்வாறே, கிண்டர்ஸனின் பெயருக்கு கடுக்கமுற்றனர். ஆனால், இந்தி கவர்ன்மெண்டார், ஆறு, ஏரிகளிற்கட்டிய அணைகளானும், வலிபோல் பின்னிய ரண்தாக்களானும், ரெயில் முதலியவைகளானும், சிலங்குகளின் வரும்படி முற்றிலும் முழுமோசமாய்க் குறை

த்துபோகாமல், தானியவிளை முன்னேவிட அதி
கமாய் விற்பனையாக வந்தபடியால், மிராசு
டையோர் பலரும், பெருங்கடனாகியிருந்
தும், முன்னளவு கஷ்டமில்லாமலிருந்து கொ
ண்டிருக்கிறார்கள். அனேக விடங்கனில் வருத்
தம் நிலாத்தியாகாமலு மிருந்து கொண்டிருந்
திறு. 'கிண்டர்ஸ்ஸி'யின் பெயர், தற்காலம்
கெட்டிக்காரனுக் குபயோகப் படுத்துகிறா
ர்கள். இவன் 'கிண்டர்ஸ்ஸி'பென்றால் ஒவ்வொ
ன்றின் பகுப்பையும் என்றும் அறியக்கூடிய
சுமந்தனென்றாகும். அவர்களில்முந்தி சாகு
படி செய்யப்பட்ட நிலங்களையும், மொத்தம்
பைசு லனுஷ்டானத்திற்கு வருகிற காலத்தில்
சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களையும் ஒத்தப்
பார்த்தார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்தின் விளை
வையும் அவைகளினதே கிராமங்களின்
விளைவையும் ஒத்துப்பார்த்தார்கள். 'ஒழுங்கு'
ஏற்பாட்டின் தானிய விளைவு சராசரிபோலே
தற்கு முன்னர் அமானியிலிருந்த நிலங்களினி
ன்றும் சபிகுடி காலத்தில் விளைந்த செல்தொ
ணையையும், கெதெற் காலத்தா லுண்டாகிய
பஞ்சு விளைவையும், என்றும் மனதிற்கு வா
ங்கினார்கள். அமானியிலிருந்த நிலங்களின்
கண்ணோதல் சராசரியை மிகக் கவனித்தார்
கள். கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களு
டையாலும், பென்ஷன்வாங்கிய அனுபவமுதிர்
ந்தவர்களுடையாலும், அபிப்பிராயங்களை அவர்
களுக்குச்சுயமேதெரிந்தவிடங்களுக்கும், கேள்
வியாலறிந்துகொண்ட விடங்களுக்கும், வான்
கினார்கள். மிராசுதார்களைத்தவிர்த்தனியும் ஒரு
இடத்தில் கூட்டியும் வேண்டியமட்டில் விஷ
யங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இய்யிதமாகப் பலவாறாய் விஷயங்களைச் செவ்
வையா யறிந்துகொண்ட பின்னர் தான் 'மொ
த்தம் பைசல்' செய்தார்கள்.

இது ஒருபால் நிற்க, 1855-இல்சென்னைக்
கவர்ன்மெண்டாருக்கு அனுஷ்டானத்திலிருந்
திற செட்டில்மெண்டிக்கு முந்தி, கடக்கும் பத்
தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் நில
மளந்த கணக்கும் வரும்படிக்க கணக்கும், கர்
னன் முதலியவர்களால் முடித்தவைகளாயிரு
ப்பதால், அவசம்பிக்கை யுண்டாக்கத் தலைப்
பட்டன. உடனே சிமையிலுள்ள வர்த்தக சங்

கத்தாருக்கு இராஜதானியில்செட்டில்மெண்டு
செய்யவேண்டுமென்று எழுதினார்கள். 1851-ம்
வருஷத்தில் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு அவ்
வாறேசெய்ய உத்தரவுசெய்து விட்டார்கள்.
அதன்பேரில் தான் 1856-ம் ஆண்டில் 'சர்வே
டிபார்ட்டிமெண்டு' ஏற்பட்டது. அது முதல்
அவர்கள், ஒவ்வொரு ஜில்லாவாக முன்னே
அளந்து கணக்குத் தயார்செய்து கொண்டு
போகிறார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்த பின்
னே 'செட்டில்மெண்டு' உத்தியோகஸ்தர்கள்
செட்டில்மெண்டு செய்துகொண்டு போகிறா
ர்கள். சர்வே டிபார்ட்டிமெண்டையும், செட்
டில்மெண்டு டிபார்ட்டிமெண்டையும் ஏற்படு
த்தியதின் லோக்கத்தையும் உத்தேசத்தையும்
பற்றி, சென்னைக்கவர்ன்மெண்டார் என்ன வெ
ளியிட்டிருக்கின்றன ரென்றறிந்துகொள்வ தவ
சியம். அவர்கள்வரைவதாவது:—'ஒவ்வொரு
வருக்குத் தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய கிஸ்தி
இன்னதென்று கிச்சயப்பட்டுப்போய் விடும்.
ஏமாற்றியாவது இவஞ்சங் கொடுத்தாவது ரிமி
ஷன்கள் கவர்ன்மெண்டாரிடத்திலிருந்து, பயி
ர்த்தொழி லுடையோர் பெற இடமில்லாமற்
போய்விடும். ஆகையால் கெஞ்சிக் கூத்தாடி
யாவது இவஞ்சங் கொடுத்தாவது ரிமிஷன்
செய்துகொள்ளலாமென்ற வெண்ணம் ஜனங்
களிடத்திலிருந்தும், ஏராளமானபணத்தைஜன
ங்களிடத்திலிருந்து வாங்கலா மென்ற வெண்
ணம் உத்தியோகஸ்தர்களிடத்தி லிருந்தும்,
விட்டு லாளுக்குள்ளே அகன்றிடவு மிடமுண்டா
கும். அப்பொழுது மிராசுதார்கள் ஒரு வி
தக் கஷ்டமுயின்றி அதிகத்தொகை சர்க்காரு
க்குக் கொடுக்க இடமுண்டாகும். கவர்ன்மெ
ண்டு உத்தியோகஸ்தர்களின் பலருக்கு இவஞ்ச
மாபக்கொடுக்குத் தொகையினின்றும், ஜனங்
களை மீட்பதொழில்வரையில், கவர்ன்மெண்டை
ஏமாற்றிச் சொற்பவரி செலுத்துபவர்களுக்கு
அதிகக் கிஸ்திசெலுத்தும்படியும், அநீதமாய்
அதிகவரி செலுத்திக்கொண்டு வருபவர்களு
க்குக் குறைத்துச் செலுத்தும்படி. செய்யவும்
ஏற்பட்டுப்போய் விடும். இம்மட்டோ? அதிக
கம்மியும் அதிக ஜாஸ்தியு மில்லாமல், கிதா
னத்திர்வை, அடிக்கடி புது செட்டில்மென்
டால்) மாறாமல், சாகவதமாய் ஏற்படும் பொ

முது, சிலத்தில் பிரச்சாரங்களுக்கு அதிகமோ கழாண்டாகும். தற்காலம் கிருஷித்தொழில் மிகவும் எண்ணத்திலிருந்துகொண்டிருக்கிறது. நேராகவும், சார்பாகவும் பற்பலவரிகள் சிலத்தின்மேல் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய நிலங்களின்மேல் சிலத்தைத் தப்பித் திரும்பிப் போழுது, மிராகண்டையோர் மாதிரியன்று, மற்றும் பணமுடைய பல்லோரும் தங்கள் திரவியத்தை சிலத்தில் போடவுத்தானே தான் தல் உண்டாகும். மேலும் திகத் தீர்வையுத் தப்பினர் கணக்கும் சாகுபடியில் பொய்க்கணக்குக்கொடுக்க அதிகவிடங் கொடுக்கின்றன. இவ்வித மோசம் அதிகமாய்த் தேசத்திலிருப்பது அடிக்கடி தகவலுக்கு வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் வான்குறிமீது உத்தியோகஸ்தர்க்கரினாத வியாலே இவ்வாறு உத்திகொண்டு வருகிறதென்பது ரிவீலியூ உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கண்முய்த்தெரியும். வரியைக் குறைத்து விட்டால் சர்க்கார்ப்பணத்தை ஏமாற்றுவதற்கு அவ்வளவு இடங்கொடுக்காது. ஏனெனில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இவ்விதங்கொடுக்கத் துண்டெதில்லாமற்போய் விடுமென்றே. தப்பில்லாம வளத்து தெளிவுறவும் கலப்பமையும் கணக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள மோசனத்தையெதற்கு முடியாதகாரியமாய்ப் போய்விடும், அன்றி ஒருவிதச் செய்துவிட்டால் ஆபத்தாய் முடியும்.

“எலதாக்களும் தேசத்திற்கு இன்னும் வேண்டிய செளகரியங்களும் எழுக்குள்ளாகித் துப்பரவவும், தங்கள் ஜனனாட்டைத் துறந்து கடல் கடந்து அயல்தேசம்போக என்றும் விருப்புண்டயோ எல்லாவிற்குத் தம், தரித்திரத்தினியித்தமும், வேலை பகப்பதாதி விமித்தமும், கடல்கடக்கும்படி சேரிசிறை சரத்தமும் ஸாத்திக்குள்ளும் பொருத்தி, மிக்க உழைப்பாளிகளையுமுள்ள, ஜனங்களால், சாகுபடிக்கு வராத அனேக தரிசு சிலங்களுள்ள இச்சென்னை இராஜதானியில், விவசாயத்தொழில் மீர்த்திக்கு வரும்படியாகத் தனித்த தீர்வையை ஏற்படுத்தி விட்டால், அனேக சிலங்கள் சாகுபடிக்கு வந்துவிடுமென்பதில் யாதொரு சந்தேகமில்லை. இப்பொழுது அனேக சிலங்களுக்கு சரிவரக் கிடைத்துக் கொண்டு வரவில்லை என்பதால் ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த

சிலங்களுக்குக் கிராமமான தீர்வையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது இந்த செட்டில்மெண்டிங் கோக்கங்களிலேயும் உத்தேசப்படி செட்டில்மெண்டு செய்வதானுதிக்காலம் பிடிக்கும். சர்வே அளவும் செட்டில்மெண்டிங் இந்த இராஜதானிக்குச் செய்துமுடிக்க 15-ஆவது 20-வருடங்களுக்குக் குறையா, ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் இராஜதானியில் வருடம் படியில் 15-ஆவது 20-ல் ஒருபாகத்தான் சீர்திருத்தப்பட்டு வரும். இப்பொழுது இராஜதானியிருக்குக் கெட்ட நிலைமையை யோசிக்கக் கால் புது செட்டில்மெண்டால் இராஜாவ் கத்தின் வரும்படி அதிகரிக்குமே. யொழிய குறையாது. ஜனங்களுக்கோ ஸார்ப்பிகப்பெருகும். ஸர்க்காரிதையோ இப்பொழுது விட இரண்டாவது மூன்று பங்கு அதிகரிக்கும். ஜனங்களுக்கும், கஷ்டமில்லாமலும் வருத்தம் மில்லாமலும் தம்மில் வரியைச் சலப்பமாய்க் கொடுக்கப் பிரியப்படுவார்கள்.”

இத்தகைய கவர்ன்மெண்டார்த் அபிப்பிராயத்தையும், ஸர் சார்லஸ் டி. ரிவீயின் துரையவர்களது தீர்மானத்தையும் கலந்து செய்யும் ஏற்பாடு தஞ்சைக்குப் பொருத்திய தென்று கிச்சயமாய்க் கூறலாம். அதாவது புதுசர்வே அளவும், அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற மொத்தம் பைசலால் ஏற்பட்டிருக்கிற தீர்வையுமே இராஜங்கத் தாருக்கும் பிரஜைகளுக்கும் ஏற்ற செட்டில்மெண்டாகும்.

கோட்டே ஜி. ஸ்ரீநிவாச ஸ்வாமியார்.

மாதர் மஞ்சரி.

II. சகோதரி டோரா சரித்திரம்.

“அன்பிலா ரெல்லா தமக்குரியர்; அன்புடையார் என்பு முயிர் பிறர்க்கு.” — குறள்.

சரிப்பலத்தையே நீதியாகக்கொண்டு, பிறர் தம்மறப்படுங் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சிந்திதம் நினைவாமல், தத்தம் உயத்தையுஞ் சுதத்தையுமேகருதிமுடித்தல், மிருகசாதிகளுக்குள்ளியல்

* “அன்பிலாதார் பிறர்க்கும் பயன். பட்டாணியின் எல்லாப் பொருளானும் தமக்கேயுரியர்; அன்புடையார் அவற்றையே வய்ந்த தம்முடையாரும் பிறர்க்குரியர்” பரிமேலழகர்.

பாடிருக்கின்றது. சரி தன் கலியாண முழுக்கத் தில் ண்டின் பிராணுவஸ்தையைப் பற்றிச் சிறிதும் சினைக்கிறதில்லை; அதபோலவே வேட்டை முழுக்கத்தில், சாய், சரிசின் கஷ்டங்க ளுக்கு இரங்குகிறதில்லை. ஆனால் சாக்ரீச முள்ள மனிதனோ சுயசுயத்தோடு பிறர் சுயத் தையும் பாராட்டு மியல்பினது யிருக்கின்றது யினும்; உற்றுப்பார்க்கின் சுயசுயத்தின்பொருட் டே பிறர்சுயத்தைப் பாராட்டுகின்றது னென்று கூறுவர் சிலர். இது பெரும்பாலும் மெய்யே.

தரும் தானம் என்று உலகு அறியுங் கருமம் அனைத்தும், செய்பவன் கருத்தைக் காணின், கானமாம், அவரவர்களைக்கா ண்ணிய எண்ணம் ஏய்தவான், பனவும் பண்ணுவர் பண்ணியம்போல். எல்லாக் தன்னயங் கருதியவறித், தனைப்போற் பின்னொருவனை யெணிப்பெணுவ ருளரோ? * இக்கொள்கையுடைய சிலர், முற்றிலும் பரோ பகாரமாகவே செய்யப்படுஞ் செய்கைகையுங் கூடச் செய்பவர்களுக்கு ஞண்டாகும் சத்தோஷ மாகிய சுயசுயத்தின் பொருட்டே செய்யப்பட்ட டனவெனக் கூறுவர். அப்படியாகின், பிறர் சத்தோஷத்தைத் தானும் மனங்குளிர அனுப வித்தாப், பிறர் கஷ்டங்களின் பொருட்டுத் தானும் வருத்தி யுழைத்தலே, பரோபகாரத் தின் பண்பாம். அதுவே மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கு முள்ள முக்கிய பேதமாம். தன்னயத்தை மட்டுங் கருதுவோனை மிருகங் களுக்கு மேலாகக் கூறுதல் தப்பன்றோ? இச் சரித்திரம் பரோபகாரிகளின் கிரந்த ஓர் பெரு மாட்டியைப் பற்றியது.

டோரா பாட்டிலன் என்னும் பெருமாட்டி இங்கிலாந்து தேசத்தில்யாற்கு மாகாணத்தில் 1832-ம் வருஷத்திற் பிறந்தான். அவன் உயர் த்த வம்சத்தினன்; கிரந்த கல்விய்பயிற்சியுடையவன்; அழகும் கற்குணமும் மிகுந்தவன்; வேட்டை முதலிய விளையாட்டுகளில் விரும்பமு டையவன்; உல்லாச மனத்தினன்; தன்னிஷ்ட ப்படி கடக்க இச்சையுள்ளவன். கடைசிபிற் கூறிய குணத்தினால் விளைந்த கண்மையுத் திக்குகையுங் இச்சரித்திரத்தில் அறிந்து கொ ண்ளலாம்.

டோரா 1856-ம் வருஷத்தில், பிரெஸ்ஸன் டைட்டிங்கேல் என்னும் பெருமாட்டி கிறிமியா யுத்தத்திற் காயப்பட்ட வீரர்களைச் செளக்கி யப்படுத்த வுழைக்கும் உழைப்பைப் பற்றிக் கேள்வி புற்றுத் தானும் வெளியே சென்று ப்ரேயசகாரம் யுழைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினான். ஆனால் அவனுடைய தாய் தந்தை யர்கள் அதைத் தடுத்து விட்டார்கள். அது முதல் டோரா தன் வீட்டில் வின்பொழுது போக்குவதை வெறுத்து, வெளியே போகச் சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சில வரு ஷங்களாக இதைப்பற்றித் தன் தகப்பனு ரோடு வாதாடி முறண்டிப், பின்பு 1861-ம் வரு ஷத்தில் அவர்சொல்லியிருக்கொண்டு விட்டை விட்டுப்போய் விட்டான். போகவே, அவர் அதுவரையும் உடுப்புக்களுக்காகவும் கைப்பண் மாகவும் கொடுத்துவந்த சொற்ப திரவியத்தை மாதிரிம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார். சரப் பாடு விட்டு வாடகைமுதலிய செலவுகளுக்குப் பணம் மறுத்து விட்டார். டோரா அதன் பே ரில், உஷ்ஸடன் என்னுங் கிராமத்தில், ஓர் கிறு குடிசையை யமர்த்திக்கொண்டு ஒரு வேலைக் காரிகூட வில்லாமல், மூன்று வருஷங்களாய் ப்ள்ளிகூடம் வைத்து ஜீவனஞ் செய்து கொ ண்டு வந்தான். அவ்விடத்திற் கல்விக்கற் குழ த்தைகளெல்லாம் அவன் சொற்படியே கடத் தன. அவன் அன்பு அவ்வளவு சத்தியுள்ளது. அவ்விடத்திலுங்கூடத் தன் ப்ள்ளிக்குழத்தைக் களின் சுற்றத்தார் யாராவது பிணிகளால் வருத் தப்பட்டபொழுது தான் அவர்களுக்கு வேண் டிய பணியிடங்கள் செய்து வந்தான். சுற்று முள்ள ஜனங்களெல்லாம் அவன்உயர்ந்த குண முள்ள சிமாட்டியென்று அறிந்துகொண்டபோ திலும், அவன்தன் வீட்டுவேலைகளை யெல்லாக் தானேசெய்து கொள்வதைக்கண்டு ஆச்சரியப் பட்டார்கள். கற்றுணர்ந்த பெருமாட்டிகள் வேலை செய்வது இழிவல்லவென்பது அவர்கள் புத்திக்குப் புலப்பட வில்லை. சுத்தத்தையும் ஒழுங்கையும் வினைக்கும் வேலைகளைப் பார்க்கி லும், அழுக்கும் ஒழுங்குத் தப்பும், “பெரு மாட்டி” என்ற பெயருக்குப் பாத்திர முள்ள மாதின் மனதைப், பதின்மடங்கு வருத்துகின் றான்.

டோரா தன் மனம்போன போக்தெல்லாம் போக விரும்ப முடையவளென்று கூறினோம். தான் மிகவும் றேசித்த தகப்பனரை மீறிடேத்த மனது யாருக்கு அடங்கும். தானாகவே வர வர அடக்கிக்கொள்ள வேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அப்படியிருந்தும், அவள் ஒரு "சகோதரி" கட்டத்திற் சேர்ந்தாள். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் இத்தேசத்திற்கிடையா. இங்கிலாந்து முதலிய சில தேசங்களில், ஒரேமதக் கொள்கைகளுள்ள சில பெண் பிள்ளைகள், பரோபகாரமா யுழைக்கும் பொருட்டு, ஓர்சங்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு தங்களுக்குள்ளேயே அதிகாரிகளை நியமித் தரண பிள், அவ்விதிகாரிகள் கட்டளைகளையே வேத வாக்காகக்கொண்டு அச்சங்கத்து மாதர்கள் நடப்பார்களா. என்ன காரணமிருத்தபோதிலும் கட்டளைகளைச் சிறிதும் மீறக்கூடாது. இவ்வழக்கம் வருவதற்காகச் சோதனைகள் செய்வதண்டு. ஒருநாள் "சகோதரி" டோரா சங்கத்துமாதர்களுக்குத் தெல்லாம் படுக்கைகள் போட்டாள். உடனே ஒரு "சகோதரி" மேலதிகாரியின் உத்தரவின்படி படுக்கைகளை யெல்லாம் குலைத்துவிட்டு, டோராவை மறுபடியும் படுக்கையோடும்படி கட்டளையிட்டாள். புதிதாய்ச் சேர்ந்த "சகோதரி" யொருத்தி விடுவல்லாதப்பரவு செய்தானபின், மற்றொருத்தி மேலதிகாரியின் கட்டளைப்படி மண்ணையுஞ் சாம்பலையும் கொண்வெந்து சித்துவான். புதுச் "சகோதரி" சிறிதும் முதுமுதுக்காமல் மறுபடியுஞ் சுத்திசெய்யவேண்டும். இவ்விதக் கட்டளைகளாலுண்டாகும் என்மைகளைப்பார்க்கிலுத்திற்கு கள் மிகுதியானவையென்று யோசிப்போருக்குத்தெரியவரும்.

1865-ம் வருஷத்தில் சங்கத்தார் அவளை 'வால்ஸால்' என்னும் கிராமத்து 'ஆசுபத்திரி' யில் பணிவிடைகள் செய்யும்படி யனுப்பினார்கள். ஒரு வருஷத்துக்குள் டோராவை யவ்விடம்விட்டு மாற்றினவாடள், வால்ஸால் கிராமத்தார் அவள் அன்பையும் உதவியையும் உணர்

* இவர்கள் சங்கத்திற்கேச் சில சடங்குகளுண்டு. அச்சடங்குகளின்படி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாதர் ஒவ்வொருவருக்கும் 'சகோதரி' என்ற பட்டப்பேர் கொடுத்தழைப்பார்கள்.

ந்து, சங்கத்தாருடன் வரதாமுருக்கள். அச்சமயத்தில், தன் தகப்பனார் வெகு அசௌக்சிய மாயிருப்பதாயும், தன்னைப் பார்க்க மிகவும் விரும்புவதாயும், டோரா கேள்விப்பட்டாள். உடனே யவள் தன் தகப்பனரைப் போய்ப் பார்க்கவிடை கொடுக்கும்படி சங்கத்தாருக்குத் 'தந்தி' யடித்தாள். சங்கத்தார் உடனே, தகப்பனரைப் பார்க்கப் போகக் கூடாதென்றும், அயல் தில்லாவிலுள்ள ஓர் பிணியணிரக்குப் பணிவிடைசெய்யப் போகும்படிக்குங்கட்டளை யிட்டார்கள். அத்தோ! டோரா அக்கொடிய கட்டளைப்படி எத்தான். அவள்தகப்பனார் அவளைப் பாராமவிறந்தாள்.

மனிதர்களுக்குப் புத்தியிருப்பது, தாங்கள் அப்புத்தியைப் பிரயோசனப் படுத்துமபொருட்டே யொழிய, மற்றவர் சொற்படி குருட்டுத் தனமாப் நடப்பதற்கல்ல. புத்தி யுள்ளமட்டும் காம் செய்யும் காரியங்களுக்கு காமே புத்தரவாதிகளாகிறோம். காம் பெற்ற புத்தியாகிய விளக்கை யணுத்துவிட்டு, சிறார் நடத்தப்படுதல் பாவமே. டோரா அப்படிச் செய்ததற்கு அவள் பட்டமளவருத்தமே போதுமான தண்டனையாகுந்தது. அவள் 1875-ம் வருஷத்தில் சங்கத்தை விட்டுவிட்டாள். காரணங்கேட்டுடோருக்கு "என் ஒருபுத்தியுள்ளபெண்பிள்ளை, இஷ்டப்படி யாளப்படுமி விட்டுச் சாமான்களி லொன்றல்ல" வென்று சொன்னாள்.

தன் தகப்பனார் இறந்தமுதல் டோரா 'வால்ஸால்' கிராமத்துப்பிணியாஸிகளுக்குக்காகவும் அராதைகளுக்காகவும் உழைத்துவந்தாள். சொத்தமளக்கவலைகளையும் விசைக்களையும் மறக்கும்பொருட்டு, தன் வேலையைவெகு ஆவனுடன் செய்தாள். காயங்களைச் செய்வையாக ஆரறக்கடிய தாதி யாக வேண்டுமென்பதே யவளுடைய முக்கியவிரும்பம். வேலைக்கூடங்களில் நெருப்புப்படுவதா லுண்டாகும்புண்களை யாற்றுவதில், அவள் சாமுத்திய முன்னவளாயிருந்தாள். ஒரு வயது சென்ற வைத்தியர் அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். ஒருவிசை யவரைக்கூட மிஞ்சியிட்டாள். ஒரு கூலிக்காரன் வலதுகை விகாரமான சேதத்தை யடைந்தது. டோராவின் குருவாகிய வைத்தியர், மனிதன் பிழைக்

கவென்மொனல் அவன்கையைப் பூராவாய்
அறுத்தெடுத்து விடவேன்மென்று சொன்
னார். டோரா, கைவலையும் மனிதனையுஞ் சொ
ஸ்தப்படுத்துவதாகச் சொல்லி, இரவும் பகலும்
துங்காமல் மருத்துகள் போட்டு, கடைசியில்
சொஸ்தப்படுத்தி விட்டான். அவன் குரு மற்ற
வைத்தியர்களுடன் டோராவைப் புகழ்ந்தார்.
சௌந்தியப் படுத்தப்பட்ட மனிதனுக்கு ஊ
ரார், “சகோதரிகை” பென்ற பட்டப்பெயரைக்
கொடுத்தார்கள். பிற்பாடு ஒருவிசை டோரா
அசௌந்தியமா யிருக்கும் பொழுது, அம்மனி
தன், ஒரு காதவழிக்கப்பால் இருந்த போதி
னும், தினமொருதாம் வந்து மனிதையாய்ப்
பான். வேலைக்காரி வந்தவுடன் “சகோதரி
சௌந்தியமோ?” வென்று கேட்டு, பின், “அ
வன்னை மனையை யடித்தது” என்று சொல்
லச்சொல்லி விட்டு, காதவழிக், கப்பாதுள்ள
விட்டுக்கு நடந்து போவான். ஒருபுப்பு புண்
களிலுண்டாகும் கெட்ட காதற்றத்துக்கு அவன்
களிடும் அஞ்சுகிறதில்லை, ஒருவிசை மற்றத்
தாதிகளும் வைத்தியர்களுங்கூட மனம்பொய்க்
காமல் வெளியேயேயுயிரிடத் தான் மாத்திர
மிருந்து பணிவிடை செய்தான். கதைகள்
சொல்லியும், பரிசாசமாய்ப் பேசியும், கோயா
ளிகளின் மனதைத் தேற்றுவான். கித்திரை
மத்தியில் கோயாளிகள் கூப்பிடுவதுபோற் சொ
ப்பனங்கண்டு விழிப்பான். கோயாளிகளெல்
லாம் அவனைத் தாயைப்போல் கேசித்தார்கள்.

ஒருகாலத்தில் வைகுரி கொடுமையாய்ப் பா
தித்தது. தான் வைகுரி காணப்பட்டாதவளாயி
ருத்தபோதிலும், அஞ்சாமல் வைகுரி மத்தி
யிற் பணிவிடைகள் செய்து வந்தான். ஒருமனி
தன் கொரோமாய்ப் பாதிக்கப்பட்டான். அவன்
கிசேதீதர்களுக்கும் படுத்துகளுங்கூட விட்டைவிட்
டுழி விட்டார்கள். ஒரு பெண்பிள்ளைமாத்
திரம் பயங்கரமான அம்மனிதன்கூட விரு
ந்தான். டோரா வந்தவுடன் மெழுகு வத்தி
யில்லாததைக்கண்டு, வாங்கிக்கொண்டு வரும்
படி அப்பெண்பிள்ளை கையிற் பணங்கொடுத்த
னுப்பினான். அப்பெண்பிள்ளைபோல் ல சம
யமென்றறிந்து ஓடிப்போய் விட்டான். டோரா
மாத்திரம் அவன் வேண்டுகோளின்படி இராபு

முவதும் அவனுடன் இருட்டில் வீற்றிருந்து, கா
லையில் அவன் இறந்து போனபின் வெளியே
சென்றான். அவனைக்கண்ட மாத்திரத்தில் யா
வரும் சந்தோஷத்தையும், மனதையிதழ்த்தியு
மடைந்தார்கள். அவன் ஆறுமாதம் வைகுரி
ஆசுபத்திரி யில் வேலைசெய்தான். வைத்தி
யர்கள் வரும்பொழுது தவிர மற்றப் பெரு
தெல்லாம் கோயாளிகளுடன் தனியே யிருக்
கும்படி கேரிட்டது. சரியான உதவி யில்லா
ததினால் அவனே முகவியமாயுள்ள வேலைக்கா
யெல்லாரு செய்தான். ஒருகாலத்தில் ஒரு
வைகுரி கோயாளி கம்பிர ஜன்னிபிறந்து படுக்
கைவிட்டெழுந்து வெளியே புறப்பட்டான்.
டோரா வச்சலிற் கைகளைவைத்து மறைத்துக்
கொண்டான். அவன் எதிர்க்கத் தலைப்பட,
டோரா விழுந்து வைத்தியர் வரும்ளவும், அவ
னைப் பலத்தினால் படுக்கையிற் கிடத்திப் பிடித்
துக்கொள்ளுருக்க வேண்டியதாயிற்று. வை
குரிக்கண்ட கோயாளிகள் உடம்பழுதி அவர்கள்
மேல் புழுக்கள் செளியுப்பொழுதுங்கூட, அரு
வருப்பின்மீட்ப் பணிவிடைகள்செய்து வந்தான்.
அவன் மனோதையிதழ்த்தப்பற்றி அநேக விஷ
யங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. குடிவெறி
கொண்ட ஒருமனிதன் “ஆசுபத்திரி”க்கு வந்து,
இரவெல்லாம் அக்கே கழிக்க விரும்புவதாகச்
சொன்னான். என்ன சொல்லியும் கேளாததி
னால், டோரா வழியை மறித்துக்கொண்டு நின்
ருள், அம்மனிதனே அவன் முன்பக்கச் சாவ
காசமா யுட்காசத்து கொண்டான். மற்றத்தாதி
கள் பயத்து ஓடிப்போய் விட்டார்கள். டோரா
வழியிட மாட்டாளென்றறிந்து, அம்மனிதன்
சமையலன்ற வாசலுக்கு ஓடினான். டோரா
ஓடிப்போய் அதையும்மறைத்துக்கொண்டான்.
அவன் தன்னை அடிப்பானென்று எண்ணினான்.
அப்படியின்றி, அவன் அவன் தையிதழ்த்தெச்
சிக்கொண்டே வெளியேயேயுயிரிடான்.

டோரா கோயாளிகளின் சரீர கோயக்கோச்
சொஸ்தப் படுத்தினதுத் தவிர, அவர்களுடைய
ஆத்தம விருத்தியையுங் கோரினான். அவன்
மூலமாய்த் துன்மாய்க்கத்தையிடச் சனமார்
க்கத்தில் டக்க முயன்றுவா அனேகர். அவன்
பரோபகாரச்சித்தையையும் அன்பையுங்கண்ட
துட்டர்களுங்கூடச் சாத்தருள் முன்னவாகளா

னார்கள். கெட்ட எதத்தைகளுள்ள ஓர் கோயாளி தூங்கி விழிக்கும்பொழுது, அன்பே உருவெடுத்துத்தன்படுக்கையருகே தன்சேமத்துக்காகத் தேவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பதைக்காணு வானாயின், அவன் மனம் உருகுமல்லவா? இவ்விதமாயும், அன்புள்ளார் மட்டும் அறியும் பலவித ஏற்பெய்கைகளாலும், டோரா அப் பட்டணத்தாரைத் தனக்குக் கடமைப்படுத்திக்கொண்டான்.

டோரா எதிர்ப்புதொழு வயதானவனாயிருக்கும்பொழுது, தான் ஓர்கொடிய திராசோயால் பிடியுண்டிருப்பதை யறிந்தான். அவளுடைய மனோதையமும் முறண்டும் இதிலும் வெளிப்பட்டன. சீரறிடத்திற் சிறத்தவனாயும், கோயாளிகளுக்குத் தாய்போன்றவளாயு முள்ள இப்பெண்மணி தனக்குவந்த கோயைவெளியிடலாகாதென்றுவிண்ணு ஒருவரிடமுஞ் சொல்லவில்லை. கோயின் துன்பங்களை பெல்லாம் இரகசியமாய்ச் சகித்துக்கொண்டு, தன் வேலைகளைக் குறைபடாமற் செய்துவந்தான். தன் வருத்தத்தை நேருமறைக்கும் பொருட்டும், தாளிறப்பதற்குமுன் தன்னுடைய மட்டும் தன்மை செய்வதற்காகக் கீர்த்திபெற்ற வைத்தியர்களிடம் வேலை கற்கும் பொருட்டும், கொஞ்ச காலத்துக்கு லண்டன்சு பாரிஸ் முதலிய பட்டணங்களுக்குப் போயிருந்தான். 1878-ம் வருஷத்தில் டோரா வால்டாலுக்குத் திரும்பி வந்தான். அதே வருஷத்தில் அப்பட்டணத்தா மேலதிகாரி (Mayor) அவள் பெயரால் ஒரு புது "ஆசுபத்திரி" யேற்படுத்தினார். அப்பொழுது அவன் வெகு அசௌக்கியமாயிருந்தான். தான் சாகுமளவும் எப்பொழுதும்போல் உலவாசமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். அதே வருஷத்தில் "சுகோதரி டோரா" இறந்துபோனாள். ஜனங்களின் விசனம் இவ்வள வவ்வளவன்று. பத்தியுடனும் கன்றியிருந்ததுடனும் அநேக ஞாபகச் சின்னங்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். கூடுதலாக பிழைக்கும் ஜனங்கள் சுத்தவெண்ணையான

பளிங்குக் கல்லிலுல் (Marble) அவளைப்போல் ஓர் சிலையடித்து விடுத்தினார்கள்.

இச்சரித்திரத்தால் எம் முக்கியமா யறியக்கூடிய தொன்றுது. சாதாரண ஜனங்கள் பாக்கியவாண்களாக மதிக்கும் தன்னயமே கருதும் தனவான்களில், யாரோனும், டோரா தன் பிரோபகாரங்களில் அடைந்த ஆசைத்தத்தில் ஓர் சிறப்புகாரியும் அடைகிறார்களென்று நினைக்கிறீர்களோ? எவ்வெருவன் தன்னயத்தையே பாராட்டித் தன் மனங்கனித் தலையே முக்கியமாகக்கொண்டு எட்டக்கொண்டு, அவனென்னம் கிறைவேறுகிறதில்லை. கிறைவேறியதும் அது புகழ்த்தக்கதன்று. பிரரைக் கனிக்கச் செய்வதில் தான் மகிழ்ச்சியடைந்தேல் பிரோபகாரத்தின் பண்பாம். அந் நேருண்முண்டாயின் வருத்தத்தோன்றாது. பிரருக்குழைப்பதே முக்கியச் சுகோஷமாய் விடும். இதனால் தன்னயத்தை இகழ வேணுமென்பது பொருளல்ல. தன்னயத்தைமட்டுக் கருதலாகாது. அப்படிச்செய்தல் "அன்புடையார்" செய்கையல்ல. "அன்புடையார்" என்பு முறியர் பிரர்க்கு."

பேரேரி.

தமிழ்ப்பாணஷு.

தமிழ்ப் பாணஷிலுள்ள இலக்கியங்கள்.

(ச. சான்றாத்திப்பி. பி. எ. அவர்கள் இயற்றியது.)

(57-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவை தோன்றியகாலத்தே திருவள்ளுவர்தான். தோன்றிப் பொருளில் இவை யாவற்றிற்குஞ் சிறந்ததும், தமிழ் எனுமாது உச்சிவிந்நரிக்குருடாமணியெனச்சொல்லக்கூடியதும், தமிழின்பெருமையை யெங்கும் பரவச்செய்ததும், சாதிபேதம்மதபேதமின்றி யாருடைய காலத்துக் கைக்கொள்ளக் கூடியதும், தமிழர்க்குப் பெருஞ்சொல்லமாயதும் திருவள்ளுவர்பற்றிய திருக்குறளே. இத்தல் லந்தின் பாணஷிலிருவராலும் யாஞ்சிலொருவராலும், இம்மேனிய பாணஷிலொருவராலும், ஆங்கிலேயபாணஷில் ஸுல்தானும் மொழிபெயர்க் கப்பட்டுளதாயின் இதன் பெருமையை யாரோ எடுத்துரைக்கவல்லேன்; தமிழ்வேதமென்னும் பெயருமிதற்குத் தகுந்ததே; இவ்விதனால் வேறெருபாணஷியு மில்லையாயின் இதனாற்றியது

* அங்கிலேய தேசத்தின் இராஜதானி. உலகத்திலுள்ள பட்டணங்களில் எல்லாம் பெரிது.

† பிரான்ஸ் தேசத்தின் இராஜதானி.

பட்டும்பெருமை வீடுகளிலிறைவெடுத்தார்களாம். பார்த்தோ! இந்துஸ், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் என்னிசில் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றையுமே 1380 குறளிடத்துவது. வீட்டைப் பற்றி யேன்கூறவில்லையோ தெரிதலாயிது. வஞ்ஞவர்களைக்கையும்பற்றி பெருமியுடையார்பார். வீட்டுப்பாக்கம் இறந்தேயுதிருக்க வேண்டுமென்பார். சிலர், அறம், பொருள், இன்பம் மூன்றும்தாபடி. வீட்டைப்பற்றிப் பாடு மூன்றுவருவர். இறந்திருப்பார், என்பார். சிலர் அனுபவத்தைக்கொண்டு அறம், பொருள், இன்பம் என்னும்மூன்றையும் பற்றியுறுதியாகச் சொல்லியவன் வீட்டைப்பற்றி புதுதியாகச்சொல்ல முடியுமெயின் எழுதாது விட்டனர் என்பார். இந்துஸ் சகல சாதிக்கிடத்திலும் சகலமதத்திற்கிடத்திலும், பரம்பரையென்கொள்ளும் விருப்புடையோராய், சகலர்க்கும் பொதுவான அறம், பொருள், இன்பம் என்னுமூன்றையும்சொல்லி வீடு, சகலர்க்கும் பொதுவாகையின் கூறுது விட்டனர் என்பார் ஒரு சாரார். ஆதி தெவ்வாறாயினுமாகுது, அது இறந்தக்காயிர வருடக்கடகு முன்பு இவர்கள் போன்ற ஒருநாள் இயற்றியதாம். மூர் மிகவுரு சீர்திருத்தியிருந்தனர். என்பதற்காற்றை அத்தாட்சியாகும். ஆயின், இவ்வஞ்ஞவர் எங்கிருந்தனரோ, யாது தொழிற்செய்தனரோ, எம்மத்தினரோ, எக்காலத்திருந்தனரோ இவை யாருமறியாமறைபொருளாயிருக்கின்றன. மயிராப்புழி விருத்தனர் என்றும், கெய்தந்தொழில்செய்தன என்றும் பெருமபுரணமாய் சொல்லவர். கைபர்கள் இவர்கள் கைவரென்பார். வைணவர்கள் வைணவரென்பார். போப் (Dr. Pope) தரை இதிஸ்தவர் என்பார் போதும், சமணர் இவரைச் சமணரென்றே கூறுவர். இக்காலத்திலேயே திவாகாரம், பிஞ்சலத்தை, குடாமணி முதலிய சீக்கன்கொளும், பவணத்திருவிளையுறியுறிய கன்னாடும் எழுதப்பட்டன எனக்கூறுவர். இத்தந்தையிழைக்கின்ற வர்விபிதிகையும் பூர்த்தியாபிற்றைக் கூறல்வேண்டும். இவற்றிற்கும், இவற்றிற்குப் பின்வரும் மற்றைய நூல்களுக்குமுள்ள பேரத்தையென்கூலத்த, இவ்விருக்காலத்துக்கு மிடையில் இருநாறு முக்குறு வருடங்கள் சென்றிருக்க வேண்டுமென்றத் தொற்றுவின்றது. ஆயின் இடையேசென்ற இக்காலத்து நூல்கள் எழுதப்பட்டனவாய், எழுதப்பட்டியில்லையோ, இல்லையோ அது யாது காரணம் பற்றியோ, இவை யார்க்கும் புலப்படா.

தகப்பராமரம்
எம்:

தென்பர் சிலர், சமஸ்கிருதத்
திற்கு வான்மீதியும், இரேக்கருக்கு
மோரமும், ஆயுதிலேயர்க்கு மிட்டிலும் போலத்

தமிழுக்குக் கம்பு ருளர். உடைத்திலுள்ள மலர்கள் யாவற்றிற்கும் இமயமலை வெவ்விதமோ அல்லதமே. தமிழிலுள்ள கவிதகள் யாவர்க்கும் கம்பர். கம்பரின் அறிவும், கம்பரின் வாக்குவல்லமும் இவ்வளவிற்கென அளவிடப்படாண்டவோ? சிறந்தகவி யொருவர்க்கு வேண்டியருளுக்கென். யாவையோ அகையாவால் கம்பரில் கண்டிருக்கின்றோம். மற்று் தமிழ்க்கவிதகளிலுள்ள குறைகள் கம்பரினும் ஆங்காக்கேதோற்றுகிலும் இத்தோதேயக் கவிதகளிலுள்ள நற்றணங்கையாவும் கம்பரில் காணப்படுகின்றன. தமிழிலக்கியத்தின் மகிமை கம்பாதலொருவருக்குக் கம்பராமாயணமொன்றுமே தமிழின் மகிமையை நிலைநிறுத்தும் இத்தோதேயத்து அகையாக கவிதகளுடன் சம்ப ஆசனத்தினுட்காருதலைககமை யுடையவர்கள் கம்பரே. தமிழணங்கிஞ்சகியிலுளியும் இரத்தினசுருடாபுணி நிருக்குறளாயின், அக்களந்தின் மாப்பீதுதலுக்கும் கவரத்தின் பிழைத்த மகரகண்டுகை கம்பராமாயணமென்பதற்குச் சிறிதுமைய முளதோ? கம்பர் வரையீகதவிருத்தபடி இராமாயணத்திற் றொழி பெயர்க்கதவல்லர். இராமாயணக் கதையை யெழுத்துக்கொண்டு தானொரு இராமாயணமியற்றியவரே, வரையீக இராமாயணத்திற்கும் கம்பராமாயணத்திற்கும்கதைவிலேயே பன்னிடத்திற் பேதமிருக்கின்றன, இரண்டு இராமாயணத்தையும் பார்த்தோர் சிலர், கம்பராமாயணமே சிறந்ததென்பர், கதைசொன்னும் வித்தினும், வரையீகமியினும், ஒருவரோ பொருகொளிப்பேச்செய்யும் வித்தினும் கம்பருக் கிணையாவோர் தமிழில் வேறு யாவர்? அதவுமன்றிக் கம்பராமாயணத்தையெழுத்துப்பார்க்கிலும் அங்கங்கே அற்புதமாயிருக்கும், சிலகாலத்துக்கு முன் யான் கம்பராமாயணம் வாசிக்கத்தொடங்கிப் பாலகாண்டம் வாசித்தபொழுது இராமாயணத்திற் பாலகாண்டமே சிறந்தபாசமென நினைத்திருந்தேன். பின் அயோத்யகாண்டம் வாசிக்கும் பொழுது பாலகாண்டத்தைப் பார்க்கிலும் அயோத்யகாண்டமே சிறந்ததென்றேன். பின் ஆரணியகாண்டத்திற்கு வந்தபொழுது சுந்தரகமயினி ஆரணியகாண்டமே சிறந்ததென்றேன், புத்தகாண்டம் கரைக்கும் வாசித்தோரொருவருச் புத்தகாண்டம் மற்றெல்லாக் காண்டத்தைப்பார்க்கின்றது சிறந்ததென்றார். இவ்விதம் கூறின் சிறந்ததெது சிறவாததெது? ஆதிதொடங்கியதம்வரையும ஆண்டத்தகடலாயிருக்கும்மின் அதன் சிறப்பைப்பொழித்தவர்க்கையொரு வர்வேன்? தமிழிலிருக்கும் அல்கனிற் கம்பராமாயணத்தவிற் மற்றையவு மழித்தபேரதிலும், கம்பராமாயண மொன்றுமே தமிழுக்கு அளவிற்றத பொருமே கெடுக்குமாயின், கம்பராமாயணம் இத்தன்மைகொண்டதொர் லப்பரவதே! அதற்க்கக் கம்பயார? ஆரன் வன்

குப் பிராகுத்தா, இப்புராணங்களை இயற்றியோர், இராமாயணம், கித்தாமணிமுதவிய. நூல்களை மாதிரியாக வைத்து எழுதினவர்களாகையால் இப்புராணங்களும் மீசவுஞ் சிறந்திருக்கின்றன. பாஞ்சேந்திரமாமுனிகவியற்றிய சிருவிசைபாடற் புராணமும், சிவஞான முனிகவியற்றிய காஞ்சிப்புராணமும், கச்சியப்ப முனிகவியற்றிய தணிகைப் புராணமும், கச்சியப்ப முனிகவாசாரிய. ரியற்றிய கந்தபுராணமும் புராணங்களுட் சிறந்தன.

திருவிளையாடப்பாரான்ம் விவெருமானது அறு பத்திராது திருவிளையாடலையும் பற்றிக்கூறும். இதுவே பான்மயரது சரிதமும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சரிதமும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் பழது வந்து.

பெரியபுராணம் அறுபத்துமூன்று கிணடியார்களின் சரித்திரத்தைக் கூறுவது. இது சேக்ஷிழார்க்குரியதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது; சைவர்களால் பிச்சுவும் கொண்டாடப்படுவது.

காஞ்சிப்புராணம், தனிதைப்புராணம் இரண்டும் தலப்புராணம். இவை பிற்காலத்தன.

கத்தபுராணம் ஸ்ரீ கைலாயபதியாகிய சிவபெருமானின் திருக்குமரர் சுப்பிரமணியக்கடவுளின் சரித்திரத்தைக் கூறுவது. புராணங்களுட் சிறந்த திருவெணச் சொல்லவெண்ணும். இதைப் பெருங்காப்பியமெனச் சிகழும் பொருளும். கம்பராமாயணத்திற்குச் சற்றே டெட்டவரும் மகத்துவத்துடையது. கற்றறித்தோர்க்கு மிகவுமார்க்குந் கொடுக்கும் வல்லமைத்த. செருக்கை, பொருட்சுவை, சாத்தக்கவை ஏராளமாய் சிறந்துள்ளது. ஆக்கிலேயர்முதலிய பிற்சாகியார்க்குத் தமிழின் மஹமைக் கெடுத்துக் காட்டாகுந் காட்டவேண்டாமென் முதல் இராமாயணம், இன்னடாவது கத்தபுராணம் எனக் காட்டக்கூடிய தகைமைத்து தமிழ்துண்களின்கொந்தவற்றுள் மூகியெமாநொன்று. பதினாறுத்துச் செய்யுட்கொண்டது. இதுதென்னிந்தியாவில் மிகவும் வழங்குகாமென்றும், மறுதல்வ் கவசாசனியாரால் எடுத்துள்ளப்படாமென்றும் காரணம் யாதோ அது என் கிற்றறிவுக் கெட்டவது.

இரண்டொரு ஆற்றிலுள்ள தாயுமானவர்கள் பாதிரியருக்கு மூலத்திலிருந்து தாயுமானவர் பாடல்களும் சாமான்னியமானவை யல்ல. வேதாந்தக்கடலைக் கரைக்கண்ணென்று வேதாந்த முழுவதையும் செவிக்கும் தாமதம் பாக்கின்ற பாதிரியருள்ள தாயுமானவர் தமிழிற்கேர்ந்திருந்த ஆபாணமன்றோ? கத்திரோத்தவிரக் கல்லாட்டால் வாயிலும் சந்திரணமாயவருவது தாயுமானவர்பாடல்களோ? தாயுமானவரைக் கொல்லுதலோ அனைக் கணமும் பட்டாரசுந்கள் வயிறு வளர்க்கின்றன?

புரணிக்களை யிரு கூறு
பிரித்துப் பூ கப் பிரித்து மூற் கூற்றைப்
புரணிக்கள். பற்றிச் சிதிது சொன்னே

ன். பிறர் கூற்றுப் புராணங்
களின் காலமே தமிழுக்கும் கவிதாவுக்கும், விருத்தாப்
பிய் மலர்த்தத் தமிழுள்ளபொழுது பஞ்சப்புவனம் இக்
காலத்துக் கெட்டதென்றோம், இப்புராணங்களே
தமிழைப் பற்றுகின்ற பெருந்தோருடையன. ஆகவே
விண்ணொருது இதுபெயர்ப்புச். சர்க்கரைபோலவும்,
வெண்கலஞ்ஞையாய் மகாவீரத்தவானென்பது மோ
லேயும், தட்டிப்பேசு ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி சண்
டப்பிரசாந்தன் சென்றது போலேயும், காரிகை கற்
றுச்சொந்தொட்டிக்கப் பழநிதென் னாவரும் புராண
மொழித் தொடங்கின் தமிழென்னை பாதி தான்
பட்டாது? தமிழிலிருக்கும் புராணங்களோ? அற்றுக்
கணக்கால் விருக்கின்றன. ஆயினவை அற்றுக்குத்
தொன்னுந்தொண்டிப் போகின்றன. அக
கிணிலனர்க்கத்தகை தக்கனவாயின், இப்புராணங்களிலிரு
கின்றின்றனவென்று பாம் மனிலுமே வெள்ளமோ? இ
ப்புராணிக் தம்பிந்நகரவு உலகத்திற்காவது யாது
என்பமாதான் செய்கிறோ! இவற்றை கண்க்குக்
தோறும் எனக்கு மனம் புழங்கு கின்றது;
காணுதோறும் கண்களெங்குமின்றது. அக்தோ! இக்
கிலைம தமிழுக்கும் வரவேண்டி! புராண காலங்
கின் முற்கூற்றிற் கிறத்த புராணங்கள் சில வெடுத்
திக் காட்டினேன். இப்பிற் கூற்றிலும் கிறத்த புரா
ணங்கள் சிலவுளவேயும் எடுத்துக் காட்டிற் பெருகு
மாகவின் காட்டாது விட்டன.

கோவை. பெயருடைத்தாய், அகப்பொருள் மேலதாயியற்படும் அக்கன் தயிழிற் சிவவுள்; இவ்வன் தாய் என்பதையுடைய கோவை யிடுப்பதற்கு யான் கேள்விப் பட்டேன். இவை தயிழ்க்கே உரியன. இவற்றுப்பலவுளவேனும், மாணிக்கவாசக சிவந்திய நிருகோவையாரும், பொய்யாமொழிப் புலவரியற்றிய நஞ்சு வானன் கோவைபுகழ் மிகவும் பரிதாபம் அளிக்கப்படுமா.

[illegible]

பிற்காலத்திய தமிழிலக்கணங்களுள் வைத்திய
ளதரவையியற்றிய இலக்கண விளக்கமும், கசான
தேசிகரியற்றிய இலக்கணக்கொத்தும், சுப்பிரமணிய
தீகாதிர் இயற்றிய பரயோகவிவேகமும், சிவநாளை
சுயாமிகளியற்றிய தொல்காப்பியச், சூத்திரவியுத்தி
யும், இலக்கணவிளக்கச் சூறையியும் சங்கரமச்சி
வராயர் புலவர் எழுதிய ஷண்மூலவியுத்தியமே சிறக்
கன.

சாவித்திரி சரித்திரம்.

இரண்டாவது அகிராம்.

என் அத்தையம்மாநீத் தூத்தியான் பின் செங்கமலம் தன் னருக்குக் கடிதம் எழுதினான். அடுத்த வாரத்தில், அவளுடைய தாய்தந்தையர்களும், உடன் பிறந்தவர்களும் வந்துசேர்த்தார்கள். செங்கமலத்தின் தாய் ஒரு கொடிய ரீலி. பொல்லாத குத்காரி. ஒரு வருக்கும் பல்பட்டமாட்டான். அவன் கருத்தை யெதிர்க்க ஒருவரும் துணியமாட்டார்கள். சாத்தன முள்ள அவளுடைய கணவர், அவன் மூன்று பூனை யைக் கண்ட எலிபோல பதறி கட்டப் பர். அவளுடைய குழந்தைகளோ அம்மா சொல் தட்டமாட்டார்கள். அவர்கள் செங்கமலத்தைப் பார்த்துப் போக வந்தார்களென்று நான் கினைத்திருந்தேன். அப்படியன்று; மறுகாள் நடந்த சமயாவண்ணமால், வந்ததின் கருத்து வெளிப்பட்டது.

சாயங்காலம் காங்கள் எல்லோரும் சமையல் அறைப்பக்கத்தில் தலையாக்கிகொண்டு உட்கார்த்திருத்தோம். என் தகப்பனரும், செங்கமலத்தின் தகப்பனரும், நான்கள் இருந்த இடத்திலிருந்தே அவர்களுடைய பேசும்படிக்கு; ஸ்டேலியில் உட்கார்த்த கொண்டு இருந்தார்கள். செங்கமலத்தின் தாயாகிய விசாலாக்ஷி அம்மான் பேசத்தொடங்கினாள்:—

“நம்மப்பின்னா இப்பொழுது தங்கமலியென்ன?”

“பவுன் பதினைத்து ரூபாய்க் கவிருத்தெது. விலை உயரலாம்; இறங்குவதற்கு இடமில்லை.”

விசாலாக்ஷி:—“ஆனால் உயர்வதற்கு முன்பாகச் செங்கமலத்திற்குத் தபு பவுன்மாலை செய்து போடவேண்டும். வெறும் கழுத்த விராமாவிருத்தெது, எங்கள் ஊர்த் தட்டான் எல்லவேலைக்காரன். நான்கள் வெருகோர்த்தியாய் செப்பினான். சங்கரய்யர்பென் கவனக்ஷிக்கு அறுது ரூபாயில் ஒர் பவுன்மாலை அவன் புருஷன் செய்து போட்டிருக்கிறான். அவனுக்கு மாதம் முத்து ரூபாய் கிடைத்தெது.” பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு: “செங்கமலத்தை முதலில் அவனுக்குக் கேட்டார்கள். அதிலும் வேண்டாமா? இனிமேற் சொல்லிக் கதையென்ன? என்னிடத்தில் அறுது ரூபாய் கொண்டு காள் செய்து அனுப்புகிறேன்.”

என் தகப்பனார்:—“இரண்டு மூன்று வருஷம் கழித்துப் பார்ப்போம். சாவித்திரிக்கும் கோபாலனுக்கும் கலியாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கெது. பண்மோலையில்லை. இந்தச் சமயத்தில் நான் அறுது ரூபாய்க்கு எங்கே போகட்டும். அன்றியும், என் தாத் துக்கு, அறுது ரூபாய்க்குப் பவுன் மாலை செய்தால் ஊரார் கைதட்டிச் சிரிப்பார்கள். பண்ணைக் கிருஷ்

ண்மயர் பெண்ணுக்குக் கூட மொத்தம் அறுது ரூபாய்க்கு கைவிலையே அப்படியிருக்க—?”

விசாலாக்ஷி:—“அப்படியிருத்தது. இப்படியிருத்தது! கிடக்கிறான் கைவெண்டாட்டி! பண்ணையாரென்றால் என்னென்ன? இவனைப்போல் அறு பண்ணையார் நான் பார்த்திருக்கிறேன். என் குழந்தை செங்கமலத்தைவிட இவன் பெண் உயர்த்தியோ? என் குழந்தை இத்தவையில் கைவிலையம் விரும்புதோ சரி? உம்முடைய குழந்தைகளுக்குக் கலியாணம் செய்தாலும், செய்யாமற் போனாலும் என்னென்ன? பவுன்மாலை மீட்பொழுது செய்து திரவேண்டும்.”

என்றதப்பனார்:—“பவுன் மாலை செய்வதற்குத் தடை யொன்றுமில்லை. இப்பொழுது முடியாதென்றுதான் சொன்னேன். சர்க்கார்த்திரைவ உட்செலுத்தியாக வில்லை” என்றார். உடனே செங்கமலத்தின் தமக்கை யொருத்தி சொன்னதாவது:—“அம்மா! வீண்பேச்சுப்போகாதே? நான் அப்பொழுதே சொல்லியில்லையா? இவர்கள் வீட்டுக்குக் கன்னிபோல் உழைப்பதற்குச் செங்கமலத்தை விட்டுவிட்டோம். அவனுக்கேது கதை? சோதனா போட்டார் போதாது? செவ்வககுழந்தை கோபாலனுக்கு அருமைக் கலியாணம் செய்ய வேண்டாமா?” என்று கொடுமையாய்ச் சொன்னாள். கோபாலனைத் தாவித்தவடன், எனக்கு அடங்காக்க கண்ணிர் பெருக, நான் கோபத்துடன் முன்பின் யோசியாமற் சொன்னதாவது:—“கோபாலன் எங்களுக்கு அருமைதான். அவன் எங்கேயோபோய் வாசித்தது. கொண்டிருக்கிறான் அவனைப்பற்றியேன் பேசுகிறீர்கள்?” என்றேன். உடனே விசாலாக்ஷியம்மான், அன்பாய்ப் பேசுவது போல்: “அம்மா! தங்கப் பெண்ணே! சாவித்திரி! நீயும் அருமைதானே? பென்று கேட்டே, செங்கமலம், “ஐ! ஐ! அவன் எருமை” யென்றான். எனக்குக் கோபமும் வெட்கமும் அதிகரிக்க, நான் சொன்னதாவது:—“நானும் அருமையாய்தான் வளர்த்து வந்தேன். உங்கள் செங்கமலம் இத்தவிட்டுக் காலெடுத்ததைத் தான் முதல், கலகமேதவிர வேறில்லை. அவர்தான் என் அத்தையம்மானையும் தூத்தி, என் அருமைமையும் கெடுத்தார். அவனைவிட அருமையாய்தான் என்னை வளர்த்து வந்தார்கள். தேவடியான், பிணக்கு மினுக்கிப் பெண் களை விந் பது எங்களுக்குத் தெரியாது.” என் தகப்பனார் “வரையை மூடிக்கொண்டிரு” என்று கோபமாய்ச் சொன்னார். மற்றவர்கள் எல்லோரும், “சாவித்திரியை விற்றால் உழக்குத் தலிகெட்டக்கிடக்காது” என்றும், “மாட்டேக்குப் புல்லுறுக்கக் கூட உதவமாட்டான்” என்றும், “அவனேன் புல்லறுக்க வேணும்? இரானி மகன் அவனைத்தான் கலியாணம் செய்துகொள்ள

விரும்புவதாகக் கடிதம் வந்திருக்கிறது” என்றும், “ஓ! உனக்குத்தெரியாது, இராமகிருஷ்ணருக்குக் கலியாணம் ஆய்விட்டது, போய் சொல்வாதே, இராமனி போனாளுக்குத்தான் இவனைக் கலியாணம் செய்து கொடுக்கப் போகிறார்கள்? என்றும், பலவிதமாய்க் கேலிபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். “நான் ஓர் மூலையில் அழுதுகொண்டிருக்கிறேன். என் தகப்பனார் தலைமுடிச் சுவிழ்த்தகொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார்.”

கொஞ்சசேரத்திற்குப் பின் விசாலாஷிம்மன் மறுபடியும் சொன்னதாவது:— “மாப்பிள்ளை! இதெல்லாம் யிருக்கட்டும். நீர் பணம் தரவேண்டாம். கலியாணத்தக்குமூன், செங்கமலத்தின் பெயருக்கு இரண்டாவிர ரூபாய் விலையுள்ள சிலம் எழுதியவைத் திரே; அந்த சிலத்தின் இதுவரையுள்ள வருமானத்தைக் கொள்க. அதைக் கொண்டு பவுன்மலி செய்து கொள்ளுகிறோம்.”

என்தகப்பனார்:—அந்த சிலவருமானத்தை நீக்கி விட்டால், சேர்த்துக்குக் கூடப்போதாதே.” என்று கண்ணீர் தளும்பச் சொன்னார்.

விசாலாஷி:—“அடிசெருப்பாளே, ஆற்றுக்கு அப்பாலே கன்றாய்ச்சொன்னாய்ச்சேர்த்துக்கிவ்வாதை கைம்பெண்டாட்டிக்கு இரண்டாம் கலியாணம் ஸரே; இவனுக்கோ என் பெண்மணியைக் கொடுத்தேன்! கழுதைக்குத் தெரியுமோ கற்பூரவாசனை? என் பெண்ணைக்குச் சோறும் போட்டுக்கொண்டு அடியும்பட்டிக் கொண்டிருப்பாளென்று கினைத்தாயோ? சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை பிராத்திரி யேன் அடித்தாய்?” என்று கேட்டான்.

[அடித்தசக்கி எனக்கு அதனையும் தெரியாது.]

என் தகப்பனார்:—“உங்கள் பெண்ணிடத்திலே யே கேளுங்கள், நான் சாயங்கமலம் கொடுத்திருப்பியாய் வரும்பொழுது, கீழைப்பாத்திற்குப் பக்கத்தில் செங்கமலம் இராமய்யருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். இராமய்யருடைய குணம் உங்களுக்குத் தெரியாது. அவர் கெட்ட கடத்தந்தயுள்ள தவட்டர். இந்த ஊர்க்குள்பெண்கள் ஒருவரும் அவருடன் பேசமாட்டார்கள். போகியர்கள் அவரைத் தங்கள் வீட்டுக்குள்வர வொட்டார்கள், அப்படிப்பட்ட மனிதனிடத்தில், அயலுர்ப் பெண்ணைய செங்கமலம் பேசிக்கொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்டவுடன் இராமய்யர் திடுக்கிட்டு ஓடிவிட்டார். நான் செங்கமலத்தைக் கேட்க, இராமய்யருக்கும் அவன் தமையன் சாயிகாத்தனுக்கும் இஷ்டமென்றும், ஐக்கமய்யர் தஞ்சாவூரிலிருந்து கடிதம் வந்ததோ வென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்ததாயும் சொன்னார். நான் அதெல்லாம் கூடாதென்று சொல்ல, அவன் கேட்காமல் தகாதபடி பேசினதிலும் அடித்தேன்.”

விசாலாஷி:—“இந்தக்கிழட்டுப்பணத்தைக் கட்டியுழவும் வேண்டாம்; அடிப்படவும்கேண்டாம். ஒரு வேளையிலாவா விட்டால் ஒருவேளை கொன்று விடுவன். செங்கமலம்! உன்னிலத்தை விற்று விட்டுக் கம்மருக்குப்போவோம்வா. அவன் எத்தேடுகெட்டாவது இரந்து குடிக்கட்டும்.” என்று சொல்லிக்கொண்டே பெருத்திருத்தான், செங்கமலம், “அம்மா! சிலம் விற்றுகிறவரையும் இராமய்யர் வீட்டிலிருக்கலாம்.” என்று சொன்னார். அப்படியே அவர்கள் இராத்நிதியே இராமய்யர் வீட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள்.

விசாலாஷி:—விவரித்துக் கூறவேண்டாம். என் தகப்பனார் விவரபரத்திற் சம்பாதித்தபொருளைக் கொண்டு வாங்கின சிலமானதால், அவர்கள் வீற்றைத்தமிழ்க் குடியிலிலும். சமர்தானது செய்யும் பொருட்டுத் தன்னிடத்தில் வந்த ஊர் செங்கமலத்தைக்கெல்லாம், விசாலாஷி யம்மாள், தன் மகனை விட்டு விட்டுப்போனால் என் தகப்பனார் கொன்று விடுவாரென்று போக்குச்சொல்லிவிட்டு, சிலம் விற்ற பணத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தன்மகனையுக்கட்டிக்கொண்டு ஒரு வாரத்தில் தஞ்சாவூர்போய்ச்சேர்ந்தான்.

செங்கமலம் போகவே யென் அந்தையம்மாள் வந்தாள். அவள் வந்தவுடன் என்னை மாரோட்டினைத்துக்கொண்டு அழுதையில், எனக்கு ஆந்தக்கண்ணீர் பெருகிறது. ஆனால் தகப்பனாரே, அதுமுதல் யெரு தக்கதில் ஆழ்ந்திருந்தார். வெளியே போகிறதில்லை. தான் பாடுபட்டுத்தேடிய பொருளும், தான் ஐக்கப்பட்ட பெண்டாட்டியும் போனதுமன்றி, அவமானமும், தரித்திரமும்வந்து சேர்ந்தன. அவர் முக்காடு போட்டுக்கொண்டு படுத்திருக்கும் பொழுதாவது, அவ்வது தன்மையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு, பெருமூச்சு செய்யும்பொழுதாவது, அவரைப் பார்த்தால் எனக்குக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகியிடும். ஐயோ! இந்துபோன தாயாருக்குத் துக்கப்பட்டதைப் பார்த்திலும்; உயிரோடிருந்த தகப்பனுக்கு நான் அதிகமாய்த் துக்கப்பட்டேன்.

செங்கமலம் வந்து கொஞ்சநாளம் முதல், அவர் என்னிடத்தில் அதிகமாய்ப் பேசுகிறதில்லை. அவன் போனபின்பும், துக்கத்தினாலும், அவ்வளவு தான் பட்டகஷ்டக்களைகினைத்தும்; முன்போலவே, கொஞ்சி வினையாய்ப் பேசாமலிருந்தார். ஒரு நான் அவருக்கு ஒருகடிதம் வந்தது. என் தகப்பனாரிடத்திலிருந்து அதைத் தவிர்த்து அவர்வையிற் கொடுத்தவிட்டு, மூக்குக்கண்ணாடியும் கொணர்ந்த கொடுத்தேன். அவர் அதை வாசித்துவிட்டுக் கீழே யெறித்தார். நான் புதறிக் கொஞ்சநாளத்தில் கிண்டேன். அவர் அதை மறுபடியும் எடுத்து வாசித்து முன்போலவே யெறித்

துவிட்டு, கைகால் தலையைத் தாங்கிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். நான் அவருக்குக் கண்ணீர் பெருகுவதையறிந்தேன். எனக்கும் கண்ணீர் பெருகிறது. அவர் பெருமூச்சு விடுவதை யென்றோ பொறுக்க முடியவில்லை. நான் கடிதத்தை மறந்து விட்டேன். அவரைக் கட்டிக்கொண்டுவிட்டு, துக்கம் தணிவுமென்று நினைத்தேன். உடனே டூப்பரோய் அவர் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டேன். இருவரும் ஒன்றுக்கு சொல்லாமல் விசித்து விசித்து அழுதோம். அவர் தன்மாரோடு என்னை யிறகத்தழுவிக்கொண்டார். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின் நான் அழுது கொண்டே சொன்னதாவது:—“அப்பா! நீர் ஏன் விசைப்படுகிறீர்? நீரே, விசைப்பட்டால் என்னென்ன செய்வேன்? அத்தையம்மாள், சொங்கலத்தால் தரித்திரம் வந்ததென்று சொன்னாள். எம்மக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் காணாது? திருவனந்தபுரம் வியாபாரத்திற்கு வட்டமும் பணம் எம்மக்குப்போதுமே. எங்கள் கலியாணத்திற்கு சென்னை என்னைக் கன்னிகாதானம் செய்ய வேண்டாம்; எனக்கு ரூபாய் வாங்கினால், அதிலே என் கலியாணச் செலவுக்கும், கோபாலன் கலியாணத்திற்கும் போதும். பிற்பாடு கோபாலன் சம்பாதிக்கமாட்டானா? “நீர் வீணும் மனதை புண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்” என்றேன். அவர் என்னை முன்னிறும் இறகத்தழுவிக்கொண்டு அதிகமாய் அழுதாரோயெழிய ஒன்றுக்கு சொல்லவில்லை. அதற்குள் அத்தையம்மாள் வாய்க்காலிலிருந்து வந்து சேர்ந்தாள். அவள் எங்கிருவரையும் பார்த்ததென்ற மனம் கெட்கி, “அப்பா! கப்பலா! என்ன. விசேஷம்? ஏது கடிதம்? கோபாலன் சொன்ன கியமோ?” என்று கேட்டாள். எனக்கு அப்பொழுது தான்கடிதம் ரூபகத்திற்கு வந்தது. என் தகப்பனார் பதிற்சொல்வதற்கு முன், ஒரு கிழிஷத்தில் என் மணம் பட்டதன்பம் சொல்லிமுடியாது. அவர் மறுமொழி, கெடுக்காட்டில் தாக்கத்தினுள் கனத்த விழுந்த பிரயாணிக்குத் தண்ணீர் எப்படியிருக்குமோ, அப்படி யென்கிருத்தது. அவர் சொன்னதாவது:—“கோபாலன் சொன்னகியமாயிருக்கிறான். திருவனந்தபுரம் வியாபாரம் முழுக்கிப்போய் விட்டதாய்க் கடிதம் வந்திருக்கிறது. சொற்பவருமானும் பேசவில்லை. இந்தவிலும், ஒரு சிறு வயறுத்தான் மீதன. ஐயோ! என் கோபாலனும், சாவீத்திரியும், என்ன செய்வார்கள்?” என்று நெற்றியிற் புடைத்துக்கொண்டு கிரொசாய்த்த விழுந்த விட்டார்.

சாவீத்திரி.

* சுவர்க்க நீக்கம்

(மொழிபெயர்ப்பு)

முகவரை.

இதற்கு இத்தகைய பாஷையில் ‘மிஸ்டர்’ என்றும் மதகாவியம் செய்யப்பட்டுள்ள பெருங்காவியம்.

* Paradise Lost,

யம். சகலமனுஷ ஜாதியாருக்கும் மூல பிதாமாதாக் கனென்றும் ஆதாம் ஏவாளாயிற்றுமென்பது, ஏதேன் தேசத்திற் பவளங்களுமலிந்து மனோகரமாய் விளங்கிய ஓர் சிங்காரவனமே கவர்ச்சமாக அக்கவர்ச்சத்தில் இனிதாக வாழ்ந்த காலத்திலே, கடவுள் தின்னக்கொடுத்தது. விலக்கியிருந்த விலக்குமரக் கனியைச் சாத்திரனதுவுகனையி லகப்பெட்டியை மித்தின்று தேவகட்டையை மீறிப் பாவஞ்செய்ததனால், கசித்தியய்துவம் நீங்கி மரணத்துக்குக் சகல துன்பங்களுக்கும் (அவர்க்கும் அவர்கள் மூலமாக அவர்கள் சந்ததியாராகிய எல்லாமளிதரும்) உன்னாதி, அக்கவர்ச்சத்தினிற்றும் நீக்கப்பட்ட விஷயத்தைக் கூறுவதனால் கவர்ச்ச நீக்கமென்ப பெயரிடப் பெற்றது. தேவகுமாரன் யேகெறிந்துவென்று நாமத்தோடு மனுஷனாக அவதரித்துச் சாத்தான் செய்த சோதனையைக்கட்டி, அவனைச் செய்தது, பாவநியாணஞ் செய்து, அவர்களிழந்திருந்த கவர்ச்சவாழ்வை யவர்களுக்கு மீட்டிக் கொடுத்ததைக் கூறும் ‘சுவர்க்கமீட்டி’ யென்றும் தாலும் மெய்யமாக விசேஷமே. இவ்விரண்டு தாலும், அங்கிலேயப்பாஷையின் சிறந்த கருத்துகளாகிய மன்றும் அநேக ஐரோப்பிய பாஷைகளின் சிறந்த கருத்துக்களும் ‘ஒருக்குவகியு மிடமாய், கிறிஸ்தியானது வேதசாத்தன புள்ளடக்கி, அவ்வேதத்தின் பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளிள்ளும் சொன்னவை பொருட்களை கிறைந்த பல அலங்காரங்கள் மலிந்து கவரசன்கொழிக்குங் காவியங்களாக உருவெடுத்தார் போன்றனவென்று புகழப் பெற்றவைகள். ஆயினும் இவற்றின் ‘கவர்க்கமீட்டி’ காவியலட்சணத்தில் மிகவுரு சிறந்தது. கவர்ச்ச நீக்கத்திலும், முதலிரண்டு காண்டமும் ஆரம்பமுதல் அந்தம்வரையும், அதியுள்ளத கவி சாதுரியங்கள் இடைவிடாது நெருங்கத் தொடுத்தமைக்கப்பெற்ற பெர்ராச்சரியகரமான் உயர்வொப்பற்ற சிறந்த காவியப்பகுதிகள், மற்றப் பத்துக் காண்டங்களிலும் ‘கவர்க்கமீட்டி’ விலும் அவ்வளவு சிறந்த அற்புத வித்துவ சாமர்த்தியங்கள் இடையிடையே தோன்றுகின்றனவையென்றி யெய்கும் ஒப்பக் காணப்படவில்லை. அங்கிலேய காவியங்களி யாவற்றினு மேலுந்நென்று சொல்லுதல், இச்சுவர்க்க நீக்கத்துக் கோர் சிறப்பன்று; பார்த்த உலகத்தினுள்ள பல பாஷைகளின் சிறந்த காவியங்கனெவற்றினு மேம்பட்டதென்று அநேக நிதவான்களால் வியந்து கொண்டாடப்பெற்றது. முதலில் ஸ்தத்தின் பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பின்பு கிரேக்க, பிராஞ்சிய, இத்தாலிய, உலாந்திய, ஜெர்மானிய, ஆர்ஜீனிய, ஸ்பானிய, போர்த்துகலிய,

* சித்தியத்தம்—என்றுதொகுத்ததன்மை.

† Paradise Regained.

† ஒருசெய்திக்—ஒன்றுதொகுத்ததன்மை.

ருவியு, சவேதேவிய, ஐஸ்வரீயா பாவைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதன் நித்தமிதிலும் இரண் கருப் பொருளடங்கிய 'ஆதிக்கவணப்பிராணம்' என் னும் பெயரையுடைய நாட்கமொன்று வேதக்கண் ணுறையு இயற்றியிருக்கிறொன்றும், இதன் முதற் காண்டம் யோவான் சாமுவேல்ஸுயரால் வசனரூப மாக்கச் செய்யப்பட்டதாகும். தென்றும், தோமஸ் வேதாசயகாடர் தாம் இதற்குப் பூங்காவணப் பிராணம் என்று பெயர் கொடுத்துத் தமிழில் அம்மனை யாக மொழிபெயர்க்க முயன்று அச்சேற்றியிருக் கும் முதலிரண்டு காண்டங்களின் மொழிபெயர்ப் பட்டங்கிய புஸ்தகத்திற் கூறியிருக்கிறது. யாண்டும் முதற்காண்டத்தை விருத்தப்பாவிச் மொழிபெயர் த்திருக்கிறேன். இன்னம் வேறு யார்யார், எத்தெத்த ரூபமாக, இத்தால்முருவதையுமாவது, ஒப்புகியை யாவது, தமிழாக்கி யிருக்கிறார்களோ அறியேன். இவ்வாறிருக்கவும், இப்போது முதற்காண்டத்தை யும் பின்னிச் கூறாமலும் மற்றக் காண்டங்களையும் தமிழில் வசனரூபமாக எழுதக் குதுகலிடுகிறேன். ஏனெ ன்ளிற், இந்த அரும்பெருங்காவியம், பலராலும் பல ரூபமாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டாலும், அவைக ளொவ்வொன்றையும் வாசிப்போர்க்கு துதனம் துத னாமலு இனிமையடைத்தது மகிழ்விற்கு மென்பத னாலும், ஒரு மொழிபெயர்ப்பிற் குேன்றோடுகிறத அலங்காரங்கள் மற்றொன்றிற் குேன்றவாமென்பதி னாலுமே. இராமாயணம் பாரத முதலிய நூல்கள் ஹிந்துகள் பொழுது பேர்க்குக் ரூபயோகமாகுதல் போல, இத்தல், தென்னிந்தியா, யாழ்ப்பாணமுத லிய தமிழ் வழங்குந் தேசங்களிலுள்ள அனேக ஆயிராண்ட மிதிநிவர்கள் காலமேற்பத்திற் குதவுமென் பதிற் சந்தேகமில்ல. சித்தாண்டி முதலிய சமண நூல்கள், அவற்றிலுள்ள மதவிசேஷம் குதாது நூல்வணப்பை. கோக்கும்படி, மற்றச் சமயத்தவர்கள் விருப்பத்துடன் படித்து மகிழ்தல்போல, இந்நை யேக சமயிகளல்லாதவர்களும் வாசித்தாண்டமடை வார்களென்று கம்புகின்றேன்.

முதலாவது அந்ன் விவரக்கியானக்காவியம் கோரப் பார்த்ததற்குக் கருவியாகிய அக்கிபெய பர்ஷா ஞானமில்லாதவர்கள், நூலின்விஷயத்தை யும் தனொழுதவதில் நூலாசிரியர்க்கிருந்த கோக்கம் கன்ருவிலங்கும் அவர் சித்திராத்தையும் அறித்த பின் மொழிபெயர்ப்பை வாசிப்பது கல்மாதலால், அனைவரும் முதலிலெழுதப்படுமே.

இந்நூலின் கருத்துக்கள் கென்று விளங்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற அருமையான பல விபாக்கி யாண்டங்களின் உதவியைக் கொண்டு இம்முருவையும் மொழிபெயர்ப்பும் எழுதப்படுகின்றன. அவ்விபாக்கி யான கர்த்தாக்கள் பலருக்கும், அவர்களுள் விசேஷ

மாக 'டேவிட் மேனன்' பன்னிருக்கும் டாக்டர் பிராட்ஷாவுக்கும் எனது வந்தனங்களுரியன். பல தேசங்களிலும் பலகாலங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கிய பாவையுள் முதற்பாவவர் அன்றெனின் அவர்களு ளொருவரெனச் சகலபண்டிதர்களாலும் கென்று மதிக்கப்பெற்ற மீஸ்ட்டிரூடைய நூல்க ளுட் சிறந்த இக்காவியத்தின் மொழிபெயர்ப்பைப் தனது அருமைப் பத்திரிகைவாயிலாக யாரும் வர சித்தறியும்படி. பிரகாசஞ்செய்துச் சம்மதத்தத் விவேகசித்தாமனிப் பத்திராதிபருக்கு எனது அத் தியந்த வந்தனங்களுரியன்.

லெ. ப. அ.

தமிழ்மொழி வளர்த்தல்

அவ்வது

தமிழ்ப்பாஷையு அறிவித்தசெய்யும்
மார்க்கங்கள்.

முதலாவது, கந்தேசத்துச் சிறுவர்களுக்குத்தமிழ் ப்பாஷையில் உயர்தாக் கல்வி பயிற்றுவிக்கும்படி, தருந்த ஏற்பாடுகளுடன் தமிழ்ப் பள்ளிக்கடங்கள் ஸ்தாபித்தும், இது எவ்வளவோ முக்கியமான விஷ யமாயிருத்தும், அவர்கள், இதன் பெருமையை அறி யாமல் அசட்டையாக இருக்கின்றார்கள். இதைப் பற்றிக் கவனிக்காமலிருந்தால், அதனுண்டாகும் கேடு ஒரு இடத்தைப் பிடிப்பதன்று, கமது காமி முழுவுதம் பிடிப்பது; ஒருகாணிக் கேடன்று, பல ஆயுள் முழுவுதம் கெடும். ஏனென்றால், 'அஞ்சில் அறித்தே அறுபதினும்', 'பிஞ்சிலிருத்தே பெரி தானபிறரும்', 'வினையும்பயிர் முனியலே தெரியும்' 'முதற்கோண ளானால் முற்றுக் கோணல்' என்றிருக் கின்றபடியால். குழந்தைகளுக்கு அச்சிறுபேர்திலே ளாம் தமிழில் தாற்பரியம். உண்டாகக் செய்யாவிட் டால், அவர்கள் முதிர்ப்பதின், தமிழ், கம்முடைய பாஷையோ, இன்னையோ என்று சந்தேகிக்கும்படி யான நிலையிலும் வந்து விடுவார்கள். அப்புறம் அதைப்பற்றி எவ்வளவுதான் புத்திபட்டிடிலும், 'செ யிடன்காதிற் சங்குணமினது' போலாகும், 'கழுந்தக் குத்தெறியுமோ. கண்ணிரவர்கண்'யென்றிருக்கிறதே. அனேக, தற்காலத்திற், தங்கள் குழந்தைகளை இங் கிலிஷ்படிக்க ஈத்துவயது ஆறுவயதிலேயே அனுப் பிவிடுகிறார்கள். தந்தையார் தமது குழந்தைகளுக் குத் தமிழில் கல்வி கற்பிக்கவேண்டுமென்று என்ற சித் தையே சற்றுமில்லாமல், 'என்னால், உம்முடைய பெயரும் தமிழ் வாசிக்க வேண்டாமோ? அது கம்மு டைய பெயரை வல்லவோ?' என்றொருவர் கேட் டால், அதற்கு அவர்: 'எல்லாம் சரிதான். தமிழி னுலே இப்போது கமக்கு ஆகவேண்டியதென்ன?

இங்கிலிஷ் அல்லவோ படிக்கவேண்டும்? அதனால்
வலோ எங்குப் பிழைப்பு? தமிழ்ப்பாஷை வேண்டு
மென்றால் இங்கிலிஷ் பள்ளிக்கூடங்களில் கொஞ்
சும் தமிழும் சொல்லிவைக்கிறார்களே. அதுபோ
தாதா? அல்லாவிட்டால், தமிழை அவன் தானே
படித்துக் கொள்ளட்டும். தமிழ்ப் படிப்புத்தான்
என்ற வெகுதொல்லையா? அரிச்சுவடி, என்சுவடி.
இரண்டும் படித்து, சாதாரணமாக எழுத வாசிக்கத்
தெரிந்தால், எந்தச் சபையிலும் முத்திரைக்கலாமே.
ஆய்வாளும் போதாதா? என்றும் கேட்டுரை. தமிழ்
படிப்பற்றி இவ்வளவு மூடமும், அசட்டையும் தகப்
பனுக் கிருந்தால், மகனுக்கு அநில இராமன்கு
அஜாக்கிரதையும், மூடமும் இருக்குமென்று சொல்
லாமலே அனமயும். “சச்சுமார் கல்வகனியைத்
தருமா?” “வேப்பமாதத்தில் மாம்பழம் பறிக்க
லாமா?” ஆகவே, பையன் தமிழென்ற ரூபகமே
யில்லாமல் அங்கிலேயம் கற்கப் போகின்றான். போ
னலோ, அங்கே தமிழ்மொழியை அருமருத்தபோ
லச் சிறிது எடுத்துப் பரிமாறுவதைக் கேட்கும்
போது, பையன் “இவ்விடத்திலிருந்து எப்படித்
தப்பிச் கொள்ளலாம்? மூலுஷியார் மணிகோம் எப்
போது தொலையுமோ?” என்று மனங்கெயிப் பிரா
ந்திக்கும் கிணமையிலிருக்கிறான். வகுப்பு (class)
வகுப்பாக எப்படியாவது தப்புவியிட்டுக்கொண்டு
மேல் வகுப்புக்குப் போய்விட்டானாலும், யூனிவர்
ஸிதரி (University) என்றொரு புலி அங்கே குத்திக்
கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, தட்டுக்கெட்டுத் தடு
மாரி, வேர்த்து விருவிருத்து, இதனிடத்தில் எம்மு
டைய பருப்பு வேகாது, இனித் தமிழ்ப்பாஷையை,
ஆமணக்கெண்ணெய் உட்கொண்டதேபோல, பல்லை
கடித்துக்கொண்டாவது. சற்றுநான் உட்கொள்ள
வேண்டாமே பென்று அதன்பிறகு தண்ணையறியாமல்
அவசியம். தோன்றி “செல்வாக்கிப் போருமட்டும்
நில்லாய் செஞ்சுவலே” என்றபடி மனமில்லாமல்
படிக்கத் தொடங்குகிறான். இவ்விதமாக அப்பாட
சாலையில் அவனுக்கு எம்மட்டும் தமிழ்க்கல்வி வீரத்
தியாகுமென்று ஊகித்துக்கொள்ளுங்கள். படித்துப்
பரிணை. கொடுத்தத் தீர்த்தால், தான் அதுவரைக்
குத் தமிழில் வாசித்து இம்மியை அப்பகென்று
வெளியே கக்கிவிட்டுப் போகிறான். ‘வெகெயென்
றால், தந்தகப்பன் முதலில் எதை கட்டேறித்து
தன்னை அங்கிலேயம்படிக்க வைத்தாரோ அதற்கு.
அதாவது, அனேக வருத்தத்தான், சிபாரிசேதடிச்
சேர்ந்த கச்சேரியில் ஏதாவது ஒரு மூலையில் முடங்
கிக்கொண்டு வெள்ளைக் காகிதத்தில் இறகு ஓட்டி
விஷாந்தில் தன் சமர்த்தியைத் தை மெல்லாம் செது
த்துகிறான். ஆனால் அவன் முன் இங்கிலிஷ் பாடசா
லையில் அறிந்த அறிவும் கற்ற கல்வியும், அவனுக்கு
அங்கே என்னவாவது பிரயோஜனம்மற்றதில்லை.

வேதாந்தத்திற்கும், கச்சேரியத்திர வேலைக்கும், எத்
தனைதான்? தான் இங்கிலிஷில் அறிந்த அறிவை
ஜனங்களுக்குத் தமிழிலெழுத்துரைத்துஜெபகாரம்
செய்யவாமென்றாலோ, அதற்கு அவன் தமிழென்ற
பெருவழியில் கடமாடினதேயில்லை. தமிழ் தமிழில்
வாய், நிறத்துவிட்டால், கைத்தானம்போட ஆவிரம்
பேர் வேண்டியதும், இத்தப்படியாக, தன்பாஷை
தெரியாமல், பிறபாஷை படித்தும் பயன்பாடாக,
தனக்கும் கையின்றி, பிறர்க்கும் கையின்றியாக்குவ
ன்றோ தகப்பன் முதல்முதல் கையனைத் தமிழ்ப்பன்
ளிக்கடத்திற்கு அனுப்பாமலிருத்தது? இப்படி முன்
பின் யோசித்தறியாமல் அனேகக் கட்டிக்கின்ற காக
ணத்தால், தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களும் அடியோடே
எடுபட்டுப்போகின்றன.

குழந்தைகளின்றித் தமிழ் உபாத்தியாயர்கள்
என்னசெய்வார்கள்? ஊக்குவார்களா? அதற்கு வீட்
ல்வலோ இடம்? ஆகையால், தகப்பன் புத்தியால்,
அதாவது புத்தியின்மையால், தன் பையன்கெட்டு,
இப்படி அனேகம் கிறுவார்கள். கெடுவதால், பிறா
லம் தமிழ்காடு முழுவதும் தமிழ்ப்பாஷையாகிய கப
பாஷையிட்டு, பிறபாஷையும் கெட்டு, ஜனங்கள்
அங்கோல கல்லோல மடைகிறார்கள், கிளைகிள
களே! இதனால் விளையும் தீங்கு சிறிதோ? எவ்வித்
துப் பாருங்கள்! இத்தக்காரியத்தை அற்பமென்று
தன்னிவிடமென்றாம். “குடரைப்பிடுங்கிக் காண்
பிக்கும்போது வாழைநாரென்று” தன்னாதேயுங்
கள். ‘தண்ணப்பெரு ஆத்தான் கண்ணப்பிச்சை
எடுக்கும்போது, பின்னா கும்பகோணத்தில் கோதா
னம் செய்யும்’ கீதையை விடுங்கள், விடுங்கள்! இந்
தத் திருவணத்தபுரம் பட்டணத்தையே உதாரண
மாக எடுத்துப் பார்ப்போம். இதில், தமிழைச் சுய
பாஷையாக வுடையவர் அனேகருளர். ஆகிலும்,
பத்த வருஷத்திற்கு முன் இங்கு, தமிழ்க்கல்வியிரு
ந்த சீரில், அது ஐந்து வருஷத்திற்குமுன் இருந்த
தில்லை. ஐந்து வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த கீதையில்
அது இப்போது காணப்படவில்லை. முன் எட்டுப்
பத்துப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்த இவ்விடத்தில்
இப்போது தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம் காண்பது குறியை
க்குக் கொம்புகாண்பது போலிருக்கிறது. தமிழ்ச்
சங்கடப்பதமில்லை. தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய ம
ணமுமில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரிய பட்டணங்களி
லேயே தமிழ்ப் பாடசாலைகளாவது, தமிழ்ச்சங்கங்
களாவது தலைக்கக் கள்ப்பது அரிதானால், இவ்விஷ
யத்தில் நான்கொரு முதலியாராட்டுப்பிரதேசங்களின்
கதி அத்தோகிதான் என்பதும் சொல்லவேண்டாமா?
அகிலுறவன் ஒப்பிலாரு கிராமத்திலும் கிறுதியும்
தமிழ்ப்பயிற்சி எவ்வளவுப் பரிதாபமாக கிளையில
ருக்க வேண்டும்! அத்தோ! அத்தோ! திருவிழா, சிறி

சொல்லும் ஆயிரக்கணக்காய்ப் பணத்தைக் கொட்
டியுள்ளும் ஜனங்களுக்கு எவ்வாப் பாகியத்திற்கும்
யன்றாடி; உட்கமையவிரும்பினர் இத்தக்கவலி அபி
வித்தி விஷயம், மாதிரித்தானு பாவம்செய்தது?
உணதத்தில் பெரியதர்மங்களுள் இதுவும் ஒரு அரிய
தர்மமென்ற உண்மையை ஜனங்கள் அக்கண்ணிற்
அறிந்திலரோ? இதனோ தேசாபிமானம்! இதனோ
பாஷாபிமானம்! இப்படியோ அஞ்ஞானக்கடலில்
ஆழ்த்துவிட்டதும் பாவமாகுகளைக் கரையேற்றி வி
டுகிறது. இப்படியோ தாழ்த்துவிட்டதும் பரதகண்டத்
தை முன்னிருந்த அற்புதநிலையில் எழிக் கைகூக்கி
விடுகிறது! சுயபாஷாபிமான முடைய கனவான்
களை! தனவாங்களை! நீங்கள் மற்ற விஷயங்களைத்
சென்றும் கனவன்தில் ஈற்றிலேரு பங்காவது
இம்முக்கியமான விஷயத்திற் செலுத்தக்கூடாதா?
அன்னியபாஷைகள் கைசோந்தால் தலைகெடுக்கி
றவர்கள், தமிழாடிய எம்தாய் தலையெடுக்காமல்
மெலிதச் சொரும்போது, கையாவது கொடுத்த
ஆதரிக்கவேண்டாம்! அத்தாய் எம்மைபு எம்முள்
ஞோதாய்! எத்தனையோகாலம் இவ்விமையான
ஆயிர்தம் தத்துவாட்டி வளர்த்ததை மறந்திரோ?
கிங்கன் என்ன என்ன என்னிக்கொண்டு இப்படி
வாயும் கையுமில்லாப்பூச்சுகள்போல வானா இருக்கி
றீர்களோ அறியேன். இன்னும் துவக்கவேண்டாம்!
இன்னும் மேர்சம்போக் வேண்டாம்! எழுமின்!
எழுமின்! வேலைதொயின்! இவ்விஷயத்தின்! இப்
போது கூடியாசைம்போல அநேக சங்கங்கள் ஆக்
காங்கே கடட்செய்த இனியாவது இவ்விஷயத்தில்
அதிர் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தமிழ்ப்பாடசா
லைகளை எங்கும் ஸ்தாபிப்பதை எதிர்பார்த்துக்
கொண்டே தமிழ்ப் பாஷாபிவித்திக்கேற்ற இன்னு
மொரு வழியைப்பற்றிச் சித்திப்போம்.

இரண்டாவது, தமிழ்ப் பாஷையை அபிவித்தி
செய்யமற்றோருபாயம் என்னவென்றால், பிரிட்டிஷர்
கவர்ன்மெண்டர் ஜனங்களுடைய கல்வி அபிவித்
திக்கென்று ஸ்தாபித்திருக்கும் யூனிலெர்ஸிற்றி
சம்பந்தமாக விரும்பினர் பாடசாலைகளில் தமிழை
இப்போதுபிரதமுபதப் பரக்கிலும் அகிலமாய்ப் பயிற்
றுவிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தல். இதில் தமிழைப்
பற்றிப் போவது மற்றைய சுயபாஷைகளுக்கும் இக்
கும். இப்போது நடத்துவருகின்ற ஏற்பாட்டின்படி
மாணுக்களுக்குச் சுயபாஷையில் பயிற்சி என்று
சொல்லத் தக்கவையென்று அடைவதற்கு கஷ்டது.
பரிணைத் எழிலகையில் ஒருநாளினையாவது, திருப்
பிகாராய், சுயபாஷைவிஷயத்தில் கவனம் செலுத்த
ப்படுகிறதென்று நினைக்கவும் இடமில்லை; இதற்குள்
மாணுக்கர் எவ்வளவு தமிழற்கக்கூறியி? கடைசியாக,
கருஷாந்தரப் பரிணையில் 'மொழிபெயர்ப்பு' என்ற

ஒரு துறை மிகுக்கின்றபடியால், அநேகர், அதா
வது பெருமபன்மையோர், 'டெக்ஸ்த்ராக்' (text)
வைத்திருக்கும் பாடங்களை வகுத்தமென்று படியா
மல், மேற்சொல்லிய 'மொழிபெயர்ப்பு' என்னும், ஒரு
திருக்கூத்துச் செய்துவிட்டு, அந்தத்துறைவழியாகப்
பிழைத்தேன், பிழைத்தேன். என்று பரிணையிலி
தப்பித் தவிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது தமிழ்
க்கோ, தமிழ்மாத் கடாகும். செய்யப்பேரென்று!
இதற்கு, இப்போது கவர்ன்மெண்டர் இத்தியா
வில் அங்கிலையப் படிப்பை, வேரோடும் கிளையோ
டும், ஏற்படுத்தி விட்டபடியால், மாணுக்கரை சுயபா
ஷைக்குப், பெருமிதமூலம் கேரிட்டிருப்பதைப்
பற்றி, பம்பாயில் ஒரு ஐரோப்பிய கனவானே "கவர்
ன்மெண்டர் பத்துவருஷத்திற்கு முன்னமே அறி
ந்த அந்த ஏற்பாட்டை மாறுபாடு செய்யாமல் இது
களும் சுமாவிரும்புதது மிகுந்த ஆச்சரியமே! அன்றி
யும். இத்தப் படி, பரதத்தை இப்போதாவது
ஞானம் பிறத்த கட்டோடே ஒழிக்காவிட்டால்
ஜனங்களுக்குச் சவரன் மெண்டராய் கேரிடும்
விபத்தக்கள் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல, என்று
ததரியாமல் எடுத்துப் பேசினதை "தறித்தி?
என்னும் பத்திரிகையில் எம்மவற்றிலும் வசிகித்
திருப்பாரோ. அதைக் குறித்து அப்பத்திரிகாசிரி
யாரிய மகாஜனுடைய அபிப்பிராயமும் அறிந்திருப்
பாரோ. பின்னும், இவ்விஷயத்தைப் பற்றி 'இக்
தியன்' காலனில் 'மாகஸிள்' என்னும் பத்திரிகை
யின், மற்றொரு ஐரோப்பிய கனவான் சுயபாஷைப்
பயிற்சியைக் குறித்து எழுதியபாகத்தில், "கவர்ன்
மெண்டர் இத்தக்களுக்குச் சுயபாஷைப் பயிற்சியைக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று வெருள்கள் என் கூப்பிட்டு
செர்சொல்லியும் அதைக்காட்டுக்கேப்பாடாக என்னி
விட்டாகனே! சுயபாஷைப் பயிற்சி நடத்தாவிடின்,
இரண்டாக் காரியமும் செய்யையாகாது, ஜனங்களுக்
கும் குணமுண்டாகாது" என்று அநேக முகாந்தரத்
களுடன் சொல்லியிருப்பதைச் சிலர் பார்த்திருக்க
லாம். பின்னும், கைத்தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும்
விஷயத்தைப்பற்றி, ஜனங்கள் பம்பாய்கவர்ன்,
'சேர்' அபுலகை (Lord Rensy) கேட்டுக்கொண்ட
தில், 'பிராவுலையாகவும்' (Science) ஜடாஸந்திர
விஷயமாகவும் சுயபாஷைகளில் சொத்தகளில்லா
மைமையப்பற்றி அத்தப்பிரடியிருத்த பரிதாபமாகப்
சொல்லியிருப்பதும், "மற்றப்படி கவர்ன்மெண்டர்
கைத்தொழிற் சாலைகளேற்படுத்த அத்தியந்த்ரயத்
தமையிருக்கின்ற ஸ்ரானுமும், சுயபாஷையில் அத்தத்
திரத்தங்களிலேக் குறையாரும், கிண்களிரசரித்தது
நடக்காமலேயிருக்கு" மென்று சொன்னதும் பரித்த
மாகத் தெரியலும். இப்படி ஐரோப்பிய கனவான்
களே, இத்தப்பெரிய பரிணையுண்டது, அதனால்
வரும் இடைபுதுகளையும் பரிணையம் வெளிவிடுமா

கொன்றால், கம்மவர் மாதிரிம் இதற்கு வாயில்லாப் பூச்சிகள்போல, ஏன் மென்னம் சாதித்து நிற்கவேண் மும்? முன் 'நிதி' பத்திரிகையின் செர்வலியிருந்த படி, கம்முடைய சிறுவர்களை ஆங்கிலேய பாடசாலை களுக்குச் சிறுவயதிலேயே அனுப்புகின்றோம். அப்படி இளம்பிராயத்தில் அப்பியதிக்கப் போகின்றவ ருக்கு, அங்கிலேயச் சிறுவரைப்போலன்றி, தெரி யாத அன்னியபாஷையில் வா, போ, என்பதுமுதல் அண்டம் உர்த்ததைப்பி புதிதாகக் கற்க வேண் டியதாக இருக்கிறது. இப்படி வார்த்தையைக் குடிப்பாடம், போடம் வேலையே-மெட்டிக்குலே வுள் பரீந்துயாதிரு வலாயில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எடுத்துக் கொண்டால்தான் அப்பும் கான்கு வார்த்தையாவது சேர்த்துப் பேசுவ தற்காகின்றது. இவ்வாறு, அங்கிலேயச்சிறுவர் பள் ளர்க்கு வைக்கும்போதே சுயமாக அறிந்திருக்கிற வார்த்தைகளைப் படிப்பதற்கு, கம்மவருக்கு ஏதத் தாழ்ப் பத்தவருவும் பிழைக்கின்றது. கன்வான் களே, எவ்வளவுக்குக் கற்றுளும் அதில் பிழையறப் பேசுவதும் எழுதவதும் அரிது. காம் எவ்வளவு வா சித்தாலும், கம்மம் அங்கிலேயச் சிறுவரைப்போரு ட்டாயெண்ணமாட்டார்கள். அவர் அதில் கம்மம் கையாடுபாருட்டாயெண்ணுவது கமக்கென்று பெரு மையுமில்ல, எண்ணுதது ஒரு குறையுமில்லாத பிழ் படித்த அங்கிலேயச் சிறுவரில் எவ்வளவு திருத்த மாய்ப் பேசுவார்களென்று அணங்கு மறியோமே, அப்படியிருக்கையாக் கம்மவர் அங்கிலேயத்திலுள்ள ராகாதது ஒரு குறையுமில்ல, அங்கிலேயப்படித்தத்தே நிய கம்மவர் அங்கிலேயத்தில் தவறாத பருவது கட்டென்னத்தில் ஒருபடிக்கத்தென்னத்த விரி வது போலாகும், முன்னமே ஒக்கியுபந்த அலைக்கு ஒத்தாசை எதற்கு வேண்டும்? காம் அங்கிலேயம் படிப்பது கால்குடித்திற்காகவும் அறிவு விரித்திக்கா கவுமேயென்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவோம். அதிற் பின்னதாயி அறிவுமார்த்திரம் கான்குப்புக ட்டெயிக்குப்படுகிற தென்று அனேகமாகச் சொல்ல வாம். ஆனால் அதிலும், 'இளமையிடுகல்' என்ற முதியோருரைப்படி எழுத சிறுவர்கள் இளமையில் அறிவிலும், பொருளிலும் மனம்பலிலேண்டியதை விட்டு, தேசியாத அங்கிலேயாஷையில், தலையும் வாலு மில்லாத வார்த்தைப் பயிற்சியிலேயே வெறுகாஸம் சுழிக்கும்படி கேரிகென்றதால், அத்தனை காலமும் பயந்தாமல் கட்டமாகவே போகின்றது அத்தனை காலம் எப்போது கட்டமாகாதோ அப்போது அத தற்குத்தகைப்போளும் கட்டம், மன உழைப் பும் கட்டம், இவ்வளவு காலமும், பொருளும், பிர யாசையும் வீண்போகாமல் கிண்குசெய்து சிறுவர் களுடைய அரும்பிராயமான இளம்பிராயத்தை அறி வுபயிதும் காலமாகச் செய்வென்றியது குறையும,

அத்தியாவசியமுமன்றோ? அப்படியானால், அல்லத் தேசத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளுவதற்கு வழியெப் படி? பாடசாலையில் வாசிக்கப் போருமுன்னே விட் டும் சிறுவர்கள் சுயமாகவே அறிந்திருக்கும் தங்கள் சுயபாஷையை அதற்காகவையோகப்படுத்திக்கொள் வதன்றோ உத்தமமான மார்த்தம்? இதலே யிகவும் எளிதானமார்த்தம். இதுவேகாலத்திற்கும், தேசத் திற்கும், இயற்கைக்கும், சிவாயத்திற்கும், பாஷாபி மானத்திற்கும், ஒத்துவரும், மார்த்தம்! மேற்கூறிய கஷ்டத்திற்கெல்லாம் இதுவே விவரத்தியாகும். சுய பாஷையும் இதுகுலேயே தலையெடுக்கும்! அங்கிலே யத்தில் பயிற்சியுக்கும் அறிவைத்தானே சுயபாஷை யிற் பயிற்சியுத்தானென்ற? கனம் குறையுது போரு மோ? அப்படியேயெவது கண்ணியக் குறையென்று கிண்ப்பவர் சுயபாஷாபிமான மற்ற வென்னரிவள்ள ரேயன்றி உண்மையப் பாஷாபிமானிகள் அப்படியினை யார்? ஆகில், இதற்குச் சுயபாஷையில் தருத்த தால் கரும் விவரத்தகைகளும் தற்காலத்தி விலையே யென்று சிலர் வாதிப்பார்கள். இது முற்றும் உண் மையே என்று கைத்துக்கொண்டாலும், அது அப் பாஷைக்கோ குறையவன்று. என்னென்று தலையெ டும் தாலாகிரியுமட்டும் கிடக்கும் பகைத்து இக் குறையது ஏது? அங்கிலேய பாஷையும் அப்படி ஒரு வெழுதவுகளின் திறத்திலும், அவர் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்திற்கெற்றபடி அப்போதப்போது (Greek; Latin) முதலிய பாஷைகளிலிருந்து புதி தாயேற்படுத்திக்கொண்ட வார்த்தைகளாலும், முன் னுக்கு வந்ததெயொழிய, அது தானாக வளர்ந்த வத் ததன்றி பாஷையும் தால வர்க்கென்றிப் போல வே பெணினுள்ளி வளருவதன்றி, இதற்கு (Cha ncer) என்னும் அங்கிலேய வித்வான்றுவெழுதியகா லத்தில் அங்கிலேய பாஷையினுடைய சிறுமையும் அதற்கு அல்லது இது தாருண்டெருக்குள்ளாக அ திலேயே தாலாகிரியர்களால் அது பெற்ற விரிவும் அமைப்புகே போதுமான திருத்தாத் மாரும். ஆகையால், சுயபாஷையில் தான தலையெழுதியோ ராவது, அல்லது அங்கிலேய தாலகைத் தயிழில் மொழி பெயர்த்தக் கொள்வோராவது இருந்தால், இக்குறையு இருப்பினும் கிண்கி, சுயபாஷை ஆல் போல் தலைத்த வளர்க்கத்தோக்குமே. இங்கிலேயுக்கு கிரீக், லத்தீன் போலவேயுது சுயபாஷைக்குக்குச் சகாயமாக ஸம்ஸ்கிருதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் உதவியில்லாமலே வித்தி யலையிக்கடிய எழுத தயிருக்கு அதன் உதவியிருத்தால் வித்தி யலையத் தலையென்ன?

இத்தகையதால் எழுதிப்பெருக்கிச் சுயபாஷை யை வளரச்செய்வதற்கு யார் பொறுப்பாளிகளென் றால், எனது எளிய அபிப்பிராயத்திற் இது கலாக்

காந்தியோத்திரிதென்று அங்கிலேயம்படிப்பது சோற்றவீட்டில் காப்பிடச் செத்தவீட்டை விற்றுச் சுவர்ன் இல செய்து கொள்வதேபோல இருக்கிறது! அங்கிலேயம் படித்த இப்போது கெளரிநம் வர்வி பருக்குத் தாங்கள் படிப்பதற்குச் செலவளப் பணத் துக்கு வட்டியாவது படித்தான் பின் கிடைக்கின்ற தோ, என் ஒருவர் வெகுசந்தேகம் பற்றிய கேள்வி கேட்டுக் கொள். அந்தருவிடை தெரிந்தபடி மொழித்துப் பாருங்கள்! இவ்வளவு சந்தடிக்குள் சுவர வடிவென்பது அவர்களுக்கு எங்கேபோ பதற்குள்ளே ஒளித்துப்போயிற்று! அங்கும்கேட்டுவிடுவதுகேட்டவர் இவர்களே! கண்டியாக, அங்கிலேயத்தில் விற்பன்னரென்ற பெயரும் பெயராவது கம்மவர்க்கு இருக்குமே! வென்றால், அது அங்கிலேயரோ, கம் மிக்கதாது! கம்மவரோ கண்ணியம் செய்வாதது. இப்படியாக, இயற்கையில் கம் மிருவர் புத்திடகம்மை யுடையவராயிருந்தும், இப்போதுள்ள சம்பாதிப்புள் காரணத்தால், அது வெளியே வராமலாவது, பிர யோஜனப்படாமலாவது போய்விடுகின்றது. ஆகக் கால், இவ்வியாவது பூனிவரலிற்றி சம்பந்தமான கல் விச் சாலைகளில், தமிழை இன்னும் அதிகமாகச் சொல்லுவிக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி, கவர்ன்மென் டாரிடம் இத்துக்கள் யாவதும் சேர்த்த விண்ணப்பம் செய்துகொள் வேண்டியது ஒரு பெரும் அவசிய மான காரியம். இதுபார்த்தவுடன் வெகுமையுட்புத் தரும் காரியம்போலத் தோன்றும். ஆயினும்;

‘தெய்வத்தாவாகாதெனினும் முயற்சிதன் மெய்யுருத்தக் கூவிதரும்.’
‘எண்ணிய எண்ணியாங்கெய்தப், எண்ணியார் தின்னியார்கடப் பெரின்’
‘ஊக்கமது கைவிடேல்’

என்ற இவ்வர்க்கியங்கள் உகைத்ததை ஆராய்ந்தறிந்த பெரியோர்கள் கூறப்பட்டுத்தானால், எடுத்தகாரியம் கல்விகாரியமாய் இருக்கும்போது, ‘திண்ணியோரு க்கு’ அது எனினில் கைகடிகெய்தப் பிச்சயம். இது வரைக்கும் அங்கிலேயம் படித்தவர் எவ்வாயாவது, அவ்வது, படித்தும், உத்தியோகம் கிடைப்பது எவ்வாயாவது கொண்டு இவ்விலிவிருக்கும் சான்றிச் சம்பந்தமான புலத்தக்கனைத் தமிழில் மொழிபெய ரிக்கச் செய்து அத்துக்களைப் பாடசாலைகளில் தமிழ்ப் பாடங்களாக வைக்கலாம். இத்தருத் தருத்த ஆதரவு மட்டும் இருந்தால் இந்த வேலையை மேற்போட்டுக் கொள்ளப் பல தாறுபேர் இப்போதும் ஆவத்தமாய் வருவார்கள் என்பதற்கு ஐயமில்லை. அதனால் வேத அரோக குணங்கள் உண்டாவதேவோடு, அருவர்க ளுக்கு அறிவும் வீர்த்தியாகும், படித்தவருக்குப் படித்த அறிவும் பயன்படும். என இவ்விலி கற்பதெல் லாங்கடி அறிவுடைய அறிவுக்காகவே யன்றி,

பாஷைக்காகவன்றே, இந்த விஷயத்தைப் பற்றி கவர்ன்மென்டுக்கவது, ‘யூனிவெர்ஸிற்றி’ எனெ ற்று’ (University Senate) என்னும் விதவசைபக் காவது, எடுத்துப்பேசும் கடன் அச்சபையில் மெம்ப ராக (Member) விருக்கும் இவ்விலிவிதும் தமிழி லும், தேர்த்த சில பேர்போன விதவாக்களைப் பொறுத்ததாயிருந்தும், அவர்கள் அங்கிலேயப் பியற்சியில் அமிழ்த்து தலையிறியாமல் தமொறிப் போனதாலோ, அல்லது தமிழ்ப் பாஷையில் அவர்களுக்கு முன்னிருத்தப் பற்ற இப்போது வர வர செழித்த வருவதாலோ, அல்லது யாது காரணத்தாலோ, ஏனோதானேவென்று இருந்தவிடுகிறார்கள். ஒரு சயபாஷாபிமானி சொன்னதுபோல ‘வித்தியாபி விர்த்தி விஷயமாகுள்ள குறைவுகளை, வித்தியா பண்டிதர்களாய், வித்தியாசாலையிலேயே தக்கக் காலத் தைத் கழித்தவரும் இப்போதுப் பட்ட பண்டிதர்கள் திக்காவியுள், வேறு யாருக்கு இதில் அக்கறை உண்டாக்கும்? இவர்கள் ஏற்கனவே பல பொதுகள் மைகளைப் பொருட்டு முயற்சித்து வருபவர்களாயினும், இது விஷயத்திலும் கடமைப் பட்டவர்களே’ என்னக்கேட்டால், இதிலும் பொறுத்த கடனும் இதிலும் பெரிய எண்ணமும் அவர் தமது கார்ட்டிக் குச் செய்யவேண்டியதாய் மற்றொன்றும் இல்லை. இதவே எல்லா கண்ணைக்குமும் அன்பிபாரம், ஆகையால் கணவாக்களே, இப்போது அவர்களும் இவ்விஷயத்தில் அசட்டையாய் இருக்கின்றதாலே பின்பு இதைக்கடமை, யாணப் பொறுத்தது? என்னுடைய எனிய அப்பிராயத்திலும் இது யூனிவெர்ஸி றியில் பி. ஏ. முதலிய வித்தியா பட்டம்பெற்ற கணவாக்களைப் பொறுத்தது இவர்களே இத்த உத்தம மான காரியத்திற்குக் கங்கணம் கட்டித்தெயுள்ள வேண்டியவர்! இவர்கள் எல்லோரும் இவ்விஷயத் தைப்பற்றி ஆறு அமாசு சிந்தனைசெய்து இதைக் கடத்தியியெடுந்தென்று விரதம்பூண்டிரு நுருக்குசேர்த்த கவர்ன்மென்டாரிடம் உண்ணமயாய் தின்மை யாய் வேண்டிக்கொண்டால் இது விரைவில் நடப்படியில் வரத்தக்க காரியமாகும். இத்திற்கு, இனி தமிழ்ப் பாஷாபிவித்திக்கு வேறொருபாயத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்போம்.

(இன்னும்வரும்)

தி. வசுமணபிண்டி.

வந்திரிகளுடைய அந்தவல்தும்

அதிகாரமும்.

பூர்வத்தில் கமத லகித்த வந்திரிகளுக்கிருந்த அத் தன்மையும் அதிகாரத்தையும் விளக்கிக்காட்ட திவாசிப்பவராக, இராதநாதராய் அவர்கள் கமத

பூர்வ சொத்தங்களிலிருந்து பல திருஷ்டாந்தங்களை
யெடுத்தாராத் சாஸ்திரோத்தமாய் அவர்களுக்கு
ஆதியிலுளிக்கப்பட்டு அவர்கள் அனுபவித்த வந்த
பதவியை நிரூபித்து இந்நிலாத்தில் எழுதிய ஒரு கடி-
தத்தின் அடிப்படையின்படி கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.
ஆதியில் அடிப்படை என்பது எந்தெந்த நிலைகளில்
உள்ளது. மறு சாஸ்திரோத்தமாய் மறு எக்காவதில்
உயரத்தில் தோன்றினாலோ அதேகாலத்தில் அ-
வரும் உயரத்தில் பரவலாகத்தான், அவன் மறுவின்
பென்சாதி. அவரைவிட்டு இன்னபிரியாமல் இருப்-
பான். எல்லாச்சங்கடங்களிலும் அவருக்கு ஒரு மகி-
நிலையுடைய புத்தி சொல்லுவான். வீட்டில் யா-
தொரு நடவடிக்கையும் அவருடைய சம்மதமும்
அனுமதியும் இல்லாமல் நடத்தப்படவில்லை. அவர்-
க்குடைய புத்தியினால் ஒருத்தியாகிய தாவாஜிதி
என்பவள் கல்வியில் தேர்ந்தவள், மிகவும் மனவிலக்கு
வேண்டிய நற்குணங்களை யெல்லாம் உடைத்தா யிரு-
ந்தான். அவள் வீட்டிற்கு அவள்தான் எழுமானி.
அந்த வீடு பெருமேன்மையாயிருந்தது. தேவர்கள்
உட அவன்பார்வாத்துப் பொருளையுடையவர்கள்,
பூர்வக்காலத்தில் ஸ்திரீகள் உன்னத பதவியிலிருத்-
தார்கள் என்பதை ரூபிக்கும் பொருட்டு மனுஸ்யிரு-
தியில் ஆதாரமும், ஆதிகாலத்தில் ஸ்திரீகள் தங்க-
ளுக்கு இஷ்டமிருந்தால் விரகம் செய்து கொள்ள-
லாம், இல்லாவிட்டால் வேண்டியதில்லை என்பது
சுதந்திரத்தை உடைத்தாயிருந்தார்கள். ஒரு கூத்தி-
ரியன் குமாரத்தியாகிய கருணை என்பவள் தருத்த
நாயகன் அடிப்படத்திலும் தபக செய்யத் தலைப்-
பட்டு உலகத்தைத் தறந்த சங்கீரவியானான். அவன்
கல்வியில் தேர்ந்தவன்; ஒரு அரசனுடன் மதவில-
யத்தைப்பற்றிப் பிரசுரித்த முறையில் அவனையார்-
த்து இவ்விதமாய்க் கூறினான்: "இன்னமும் நீர்
அகியாவந்ததிலும் பாவத்திலும் முழுமையிருந்த
போதிலும், அவர்களின் லின்றும்கூட விட்டதாய்த்
தப்பாள் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்.
நான் உம்முடைய கீழ்க்கண்ட கண்ணுடையவ-
ளாதலால் நீர் வின் மனோசங்கீரத்தில் காலத்-
தைப் போக்குறீர் சொன்று சொல்ல வேண்டிய
தாயிருக்கிறது." இத்தக ஊதையால் அக்காலத்-
தில் மனிதர்களும், ஸ்திரீகளும் சமமான சுதந்த-
ரங்களை உடைத்தாயிருந்தார்கள் என்பது விளங்கு-
கிறது. சாஸ்திரீ என்பவரும் கல்வியில் மிகுந்த
தேர்ச்சியுடையவன். தான் தருத்தகண்ணை என்னில்
கண்ணெழிக்கக் கூடாமல் அன்னிய வேசங்களுக்குச்
சொன்று, கடைசியாய் ஒரு அடைக்கலம் புகுந்தோ-
னுடைய புத்தியை கிச்சயித்தான். அவன் பிரத-
அவன் பொருத்த யெடுத்த வாய்ப்பன் ஒருவருடைய
கூடப் பிழைத்திருக்க மாட்டான் என்று தெரிந்த
கொண்டு தன்னால் உடையுமட்டுமே அவனைக் கவியானம்

செய்துகொள்ள வேண்டாமென்று தன்புத்திரிக்குப்
புத்திரொல்லியும் அவன் அதற்கு உடன்படவில்லை.
அவன் அவனை விரகம் செய்துகொண்டு அவனைச்
சாவின்னும் மீட்டொருத்தச் சந்தியுள்ளவையிருத்-
தான். வட்டசெத்தில் அவருடைய சரித்திரம் எங்-
கும் பரவியிருக்கிறது. அத்தோசங்களில் கண்ணிகைப்
பெண், பெரியவர்களுக்கு உணர்விலும் "கீ சாவித்-
திரி ஆக்கடலாய்" என்று வாழ்த்துவார்கள். போஜ-
ராஜனுடைய அரண்மனையிலிருந்த அகேசம் பண்ட-
தர்களில் ஒரு ஸ்திரீயும் இருந்தான். இனி இராமர்
தான்வனவாசம்போகும்பொழுதுபுத்திரினையையோ
த்தியிலேயே இருக்கும்படியாய்க் கேட்டதற்கு கீதர்
தேவி அம்மான் "இவ்வுலகத்திலும் மறுவுலகத்திலும்
ஒரு பெண்ணுக்குக்கண்ணவனே தலைவன். கண்ணவனே
ருளினி" யென்று சொன்னான். இந்த நூறுவருஷகால-
மாய் "மறாசாஸ்திரி அகல்யாபாய் நோவகர்" என்றும்
பெயர் உலகத்தில் எவ்வாறுக்கும் தெரிந்ததாயிருத்-
தது. ஸ்திரீ ஜான் மால்கம் என்பவள் ஒரு புத்தகத்-
தில் அந்த அம்மானப்பற்றி இவ்விதமாய் எழுதியிரு-
க்கிறார்: "இராஜாக்க விஷயங்கள் அதிக குழப்பமா-
யிருக்கும்பொழுதும் ஜனங்களுடைய மனது சஞ்ச-
லப்பற்றுகிறது கொண்ட காலத்திலும் அவன் அதே-
கம் என் பவிரங்கமாய்க் கச்சேரி செய்தான். அவன்
இராஜ்ஜியபாசம் செய்தபொழுது சொற்ப தீர்வை
விதிப்பதைப்பற்றி மிகுந்த கண்ணுள்ளவனாயிருத்-
தான். ஒய்யொரு பிராணையும் கீசில் விசாரிப்பான்.
எல்லாரும் தலையன்றிப்போய்க் குறைகளைப் பற்றி,
முறைமிட்டுக்கொள்ளலாம்." இது நிக்,

வித்தி சாஸ்திரம் மனிதர்களுக்கு அனுபவமாயி-
ருப்பதாயும், ஸ்திரீகளை அவருடைய ஆயுள் காலெ-
ளம் மனிதர்களுடைய அபுமைகளை யிருக்கும்படி
சொல்லுகிறதென்றும் அகேசம் கணவான்கள் அபிப்-
பிராயப்பற்றுகிறார்கள். அது தப்பிடம் என்பதை
ரூபிப்பதற்காக மேற்சொல்லிய ஸ்திரீகள் கீர்த்தியே
சாலும். உலகத்தில் எப்பொழுதும் பரவியிருக்கும்
படி மிகவும் மேன்மையாய் ஸ்திரீகள் செய்த முற-
க்க வேண்டிய கடைமையாய் முடிந்திருக்கிறபடியால்,
அவர்களை அபுமைகள் என்று எம் சொல்லத் துணி-
வோ மாளுல் அந்த அபுமைத் தனம் இக்காலத்திய-
கையேச்சையைப் பார்க்கிறோம். ஆயிரமடங்கு மேன்மை
யுடையது என்றசொல்லலாம், ஏதோ தென்புறக்
கியத்திலும் இத்தியாவில் பாண்டவர் காலத்திற்குப்
பின்பு ஸ்திரீகள் தங்கள் கையேச்சையை இழந்தவிட்-
டார்கள். 80 - ம் நூற்றாண்டு காலையில் அவர்க-
ளுடைய கிணைம நீரம்பக் கேவலமாய் இருந்தது. பா-
ரத வருஷத்தில் அகேசம் பெயர்பெற்ற ஸ்திரீகள்
இருக்கிறார்கள். இரண்டையாருடைய தூல்களும் அவ-
ருடைய கீர்த்தோஷமான குணங்களும் அக்கால-
த்த இருபுருக்குடும் அவருக்குப் பின்னால் வருகிற

சந்ததிகளுக்கும் கற்குண நம்செய்கைகளைக் கற்பித்
துக் கொண்டிருக்கின்றன. நமயந்தீ ஒர் கீர்த்திபெ
ற்ற ராஜஸ்திரி. அகளுடைய குணங்களுக்காக அ
வனைப் பற்றி அநேகம் கவிகள் பாடியிருக்கிறார்கள்.
இக்காலத்திலேயே மேற்கூற்றிக்கில் ஒரு ஆரியஸ்திரி
உலகத்திற்கெல்லாம் நீதி கற்பிக்கிற ஒர் விளக்குப்
போல் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் சிறு
பெண்ணு யிருந்தபொழுது கல்வி கேள்விகளால் என்
றும் தோர்ந்தவள். கவியாணம் செய்துகொள்வதில்
யிருந்த புத்திசாலித்தனத்தைக் காட்டினாள். கணவ
னிடத்தில் வெகு பிரியமுள்ளவள். தக்காலத்தில்
பிள்ளைகளிடத்தில் பகடமுள்ளவளும் பிள்ளைகளைத்
தருந்த மாரக்கத்தில் கொண்டுவரத்தக்கவளாயும் இரு
க்கிறாள். அவளுடைய கற்குண நம்செய்கைகளோ
சொல்லித் தொலையர். அவள் ஸ்வாமியுடைய பத்தி
யுள்ள அடிமை. அதிக யுக்தி புத்தியை உடைத்தா
யிருக்கிறவள். எப்பொழுதும் தொகிரவு கொடுக்க
தக்க ஜனங்களின் ராஜ்ஜியத்தை ஆண்டுகொண்டு
வருகிறாள். ஆனால் ராஜ்யம் பலத்தியும் மட்டும்
ஆல்ஸ் அந்த ஜனங்களுடைய பிரியத்தைச் சம்பா
திப்பதில் தன்னுடைய சதேசத்தில் சமாதானமாய்
இராஜ்ஜியம் பாரம் செய்கிறாள். அக்கிய தேசங்களிட
த்திலும் கண்டை சச்சரவு இல்லாமல் பாதுகாத்து
வருகிறாள். எப்பொழுதும் ஸ்வாமியுடைய சிறுவன
யையே நம்பினவள். அவளுடைய பெயர் எல்லோருக்
கும் தெரிந்திருக்கிறது. வீக்டோரியா மஹாராணி
என்னும் பெயரைச் சொன்னாலும் கேட்டாலும் அள
விறந்த சந்தோஷம் உண்டாகிறது. இந்தியாவில் இக்
தக் சமயம் சொல்லத்தகுந்த ஸ்திரி மற்றொருத்தி
உண்டு. எல்லிபெரார்ட்டுமிகாராணிகோரினமாய்
ஒரு மேன்மைபுள்ள ஆரியஸ்திரி. இக்காலங்களால்
இந்தியாவில் ஸ்திரிகள், புருஷர்களைப் பார்த்திலும்
தாழ்த்துவர்கள் அல்லவென்று எப்பாடமாய்ப் படுகி
றது. குடும்பத்தில் ஸ்திரிஜாதி மேன்மையான பதவி
வாயுடைத்தாயிருந்தான். இராஜாங்க விஷயத்தில்
யாழ்த்திரம் தான் அவளுடைய அதிகாரம் சில சமயம்
களில் குறைக்கப்பட்டது. அவள் மற்றக்காலங்களில்
கால்களை ஆண்டிருக்கிறாள். இராஜாங்களுக்கு புத்தி
சொல்லுவாள். கண்டையில் சேர்ந்து கைனிபத்தை
கூட்டினவள். வீட்டில் அவள் ஒருவருக்கும் சீழ்ப்
பட்டவளல்ல. பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு
அனுப்பும் வரையில் அவள் தான் உபாத்தியாயர்.
அவர்களுக்கு இரகசியம் வைத்துக்கொள்ளும் சத்திய
வல்லதென்று வேதத்தின் ஆதியை யவர்களுக்குச்
சொல்லி விடும். ஒருமனிதனுக்கு மதத்தில் பத்தி
யுண்டு பண்ணுவதற்கு அவள் ஒரு பாண்டம் கா
ணம். எக்காலத்தில் ஆரியர்கள் தங்கள் ஸ்திரிகளை
யாமதித்தாரார்களோ அப்பொழுது தான் அவர்கள்மே
லிணையுடைய ஆரம்பித்தார்கள். மதுபடியும் காம்
நம்முடைய ஸ்திரிகளைத் தருந்த கிணமையில் கொண்
டுவர முயன்றால் நம் முன்போல் உன்னத பதவி
க்கு வருவோம்.

விசேஷக் குறிப்புகள்:

ஐரிலை மரச் பிறக்கு முன்
பாஸ்டெரீ
சுபை, அங்கிலேய பாஸ்டெரீ சுபை
கணக்கப்பட்டுப் பராலிமென்
து சியமிக்க என்னென்னடக்க
உத்திரவாய் வீட்டது. பாஸ்டெரீ சுபையென்பது
'லார்ட்ஸ்' (பிரபுஜன்) 'காமன்ஸ்' (சாதாரணர்)
என இருவகையாகுடைய சுபைகள் சேர்ந்தது.
'லார்ட்ஸ்' சுபையில் அங்கிலேய மகா கரட்டுப்பிரபுக்
கள் பரம்பரை பார்த்தியமாக மெம்பர்களாக விருந்து
சட்ட கிரமாணம் செய்து வருவார்கள். காமன்ஸ்
சுபை யென்பது ஜனங்கள் தாங்களாக தங்களுக்குள்
தக்கவரைத் தங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிர்
தெடுத்த சியமிக்க அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எல்
லாரும் உடும் சுபையாம். லார்ட்ஸ் சுபை அந்தஸ்து
தில் மெலானதாக விருந்தாலும் அதிகாரத்திலும்
செல்வாக்கிலும் ஜனப்பிரதிநிதிகளடக்கிய சுபை
யாகிய 'காமன்ஸ்' சுபையே மேம்பட்டது. சட்ட
கிரமாணம் செய்யும் அதிகாரம் இருசுபையாருக்கும்
பொதுவாக உள்ளதேயாயினும், அரசினை வருமா
னத்தை தீதானித்துத் துறைத்தளச் சொல்லுக்கு வே
ண்டிய தோகை யாவதன்றைய செலவிட அனுமதி
கொடுக்கும் அதிகாரம் 'காமன்ஸ்' சுபை யாருக்கே
உண்டு. இப்படி பண்ப்பையில் பிடிப்பிருக்கிற படி
யால் அந்த இசைவைக்கொண்டு 'காமன்ஸ்' சுபை
யார் தங்களுடைய குறைகளை யெல்லாம் கிவர்த்தித்
துக் கொள்வதோடு தங்கள் கோரிக்கைகளையும்
கிறைமெற்றிக் கொள்ளும் வழிகளைச் சித்தமாய்த்
தேடிக்கொள்கிறார்கள். முறைப்படி சட்ட கிரமா
ணம் செய்ய 'காமன்ஸ்' சுபை, லார்ட்ஸ் சுபை, அரசு
என்னும் மூவகை யங்கத்தினரும் சேர்ந்த சம்மதிக்
வேண்டியது அவசியமே யாயினும், இம்மூவங்கத்
தினரில் ஒருவருக்கொருவர் எந்த விஷயத்திலாவது
பேதமுண்டாலும் காமன்ஸ் சுபையார்களுள் அநி
செல்வாக்கிலுறும் பண்ப்பையில் பிடிப்பிருக்கும்
அதிகாரத்திலும் அவர்கள் ஒருமனதாகத் தீர்மா
னித்ததே கடைசியில் கிறைவேறி வருகிறது. இவ்
ர்கள் ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாதலாலும் இவர்க
ளை சியமிக்கு மகிசாரம் ஜனங்களுக்கு இருப்பதாலும்,
ஜனங்கள் ஒரு மனதாகத் தீர்மானிக்கும் எந்த விஷ
யத்தையும் அவர்கள் விடாப்பிடியாகக்கொண்டுகிறை
வேற்றிக்கொள்ள விரும்பினால் அப்படி செய்வது
கடைசியில் எப்படியும் சாத்தியமானதே. இப்படி
யாக அரசோடு குடிசையும் சேர்ந்து துறைத்தனம்
சொலுத்தம் முறைக்குப் பிரதிநிதி துறைத்தனம்
என்று பெயர். இதைப்பற்றி யிலரித்தனாக இங்கு
இடம் போதாது. இப்பொழுது எாம் சொல்லுவதது

இப்பார்விலெடுத்து சபை கலைவதும் புதுப்பார்விலெடுத்து சபை நியமனங்கேள்வி விஷயமே. மேலே கூறியபடி புள்ள்பார்விலெடுத்து சபை 7-வருஷத்திற்கு ஒரு தரம்; தானாகக் கலைத்து மறுபடியும் புதிதாய்க் கூட வேண்டுமென்று சட்டப்படி கீர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமத்தியில் 'காமன்ஸ்' சபையாருக்கும் மற்ற இரண்டு இராஜ்ய அங்கத்தினர்களுக்கும் வித்தியாசம் கேள்விதான்; அல்லது புதிதாக ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி. ஜனங்கள் கருத்தை யறிந்த கொள்ள வேண்டியது புத்தகத்தை தோன்றினாலும், பார்விலெடுத்து சபையைக் கலைத்துவிட்டு புதிதாகப் பார்விலெடுத்து சபைகூடுப்பது கட்டணியிட ஆரங்கு அபிதாரமுண்டு; இப்படி எந்தக் காரணத்தால் பார்விலெடுத்து சபை கலைத்து புதிதாகியிருக்கப்பட்டாலும், பார்விலெடுத்து சபை நியமனம் நடப்பதற்கு ஜென்ரல் எலெக்ஷன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஜென்ரல் எலெக்ஷன்

இப்பேர்ப்பட்ட ஜென்ரல் எலெக்ஷன் ஒன்று இந்த மாத முதலில் நடந்தது. இங்கு வர

லாகிறது என்னும் எல்லா காரிகளும் கேள்வி இங்கு காட்டார் மொத்தமாகத் தங்களுக்கு 670-பிரதிபிதிகள் நியமிக்க அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாகாணமும் பார்விலெடுத்து மெம்பர் நியமனத்துக்காக ஒன்று அல்லது பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் அதன் ஜனத்தொகை விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே. ஒன்று அல்லது இரண்டு மெம்பர்களை நியமிக்க அதிகாரம் உண்டு. ஒவ்வொரு பிரிவினும் பார்விலெடுத்து மெம்பர் நியமனம் செய்வதில் அபிப்பிராயங்கொடுக்கச் சுதந்திரமுள்ளவர்கள் பேரகமென்ஸஸும் ஜூபிதாப் பேர்ட்டுச் சரியாகத் தயார்செய்திருக்கும். மெம்பர் நியமனத்துக்குரிய காலமாக நியமிக்கப்பட்ட தினத்திலே, இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மெம்பர் நியமன ஸ்தானத்துக்குச் சென்று மெம்பராகவர இஷ்டப்பட்டே சிப்போர்ட்ஸில் அலுவலர்களுக்கு இஷ்டமானவர்கள் போல ஒருகாலிதத்தில் குறித்து அங்குள்ள ஒரு பெட்டியில் போட்டுவிட்டு வந்து விடுவார்கள். இப்படி அவ்வாறும் போட்டானபின் பெட்டியைத்திறந்து யார்பேருக்கு மிகவும் அதிகப்படிச் சீட்டுகளிருக்கின்றனவோ அவர் மெம்பராக நியமிக்கப்பட்டவராவர். இப்படியாக இந்த மாகாணத்தில் ஆரம்பித்த நியமன வேலை இத்தமாதம் 31-ல் முடிவுக்கு வந்தது.

இந்த எலெக்ஷனில் கங்குப் மிஸ்டர் டாடாபாய் பெருமை தரும் ஒரு முக்கிய கேள்வியோடு விசேஷ மென்சன் வெள்ளுள் எம் தேசத்தையும் பம்பாய் கரவாசியுமாகிய மிஸ்டர் டாடாபாய் நெளரோஜி

யென்பவர் 'மின்ஸ்பரி' மாகாணத்தின் மத்திய பிரிவுக்குப் பார்விலெடுத்து சபைமெம்பராக நியமிக்கப்பட்டே. இவர் மெம்பராக நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தால், ரீதியானது கங்குள் என்றென்றைக்கும் கொண்டாடப்பட்டதற்குப் பதிலினமும், மகாராணியர் 1858-ம் வருஷம் இந்தியா-இராஜ்யங்களைத் தாம் கேரில் ஒப்புக்கொண்ட போது வெளிப்படுத்திய விளம்பரப் பத்திரத்தில் இந்திய-பிரஜைகள் தம் செங்கோலுக்குட்பட்ட மத்திய பிரஜைகளைப்போல் எல்லாவித சுதந்தரங்களுக்கும் வித்தியாசமின்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டவர்களாக விருப்பமாகின்றும், அவர்வல்லாறையும்கூட வித்தியாசமின்றி ஒரே சோகப்பார்வித்துப் பரிபாலித்த வருவாசென்றும் சொன்னது மூன்றாம் கிபுய்த்தில் கிறிஸ்துவேறினது அன்றைக்கே.

மிஸ்டர் டாடாபாய் நெளரோஜி இந்தியாவில் ஜியவர்கள் பார்விலெடுத்து மெம்பராக நியமிக்கப்பட்டதை யறிந்த இத்தியாவிலுள்ள ஜனங்கள் அலாபத்தோடும் துக்கும் அவர் நியமனத்தை அவர்கள் கொண்டாடும் கொண்டாட்டத்துக்கும் அளவு சங்கையிலும், இத்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு முக்கியப்பட்டனத்திலுமுள்ள ஜனங்கள் பொதுக்கூட்டம்கூடி அவருக்குச் சந்தோஷ முகமண்கூறி அவரை நியமித்த எலெக்ஷன்களுக்கு வந்தவர்களிடமிருமிருந்திருக்கின்றனர் செய்த இத்தொடர்த்துக்குச் சமர சாரமனுப்பி வருகிறார்கள். இத்தம் 22-ல் பம்பாயில் இது விஷயமாக ஒரு பெரிய மகாஜா கிபு மெம்பராக் கூடபடி தீர்மானிக்கச்செய்த அவர் நியமன விஷயத்தைக்கொண்டாடினார்கள். சூகஸ்மில் 1-ல் சென்னையிலும் இதற்காக ஒரு பெரிய மகாஜா கூடம். அங்கு மெய்யர் ஆளுகையின் கீழ் எம் பெற்றவருப்பித்தவரும் எல்லாப்பாக்கியங்களிலும் இது யிக்ஷம் மெளனது. அத்திலேயர் மத தேசத்தைக் கட்டிக்கொண்டது முதல் கங்குச்செய்தவரும் அளவற்ற கண்ணைக்கு எம் அவர்களுக்கு என்றென்றைக்கும் தலைமுறை தலைமுறையாக கண்டிராஜத்தியருவது மத தேசத்தார் கட்டமைபே.

புதிதாய் நியமிக்கப்பட்ட பார்விலெடுத்து மகாசபை சூகஸ்மில் 5-ல் கூடம். அன்று புதிதாய் நியமிக்கப்பட்ட மெம்பர்களை வலாம் பிரமாணிக்கம் எடுத்தத்கொண்டு பார்விலெடுத்து சபையிலுள்ள புத்ததத்தில் கையெழுத்து வைத்துவிட்டு மெம்பர்களாக உட்காருவார்கள்.

புதிதாகப் பார்விமெத்துசைப் பிண்டிடாபாய் மெம்பராக நியமிக்கப் பட்ட இரப்புவனரீப்பு. டாடாபாய் கொரோலிபார்வி

ஜாதியைச் சேர்த்தவர். 1825-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மீதில் பம்பாயிற் பிறந்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் வெகு குடிசையும் சிறுசுதர்ப்புறம் னவராக விருத்தார். அவர்காலத்திலிருந்த உயர்ந்த வித்தியா சாஸ்திரம் முற்றும் படித்துத்தேறினபின் அப்பொழுது பம்பாய் ஹைகோர்ட்டு கிரேஷ்டாந்தியதிபராயிருந்த 'ஹர் எர்ஸ்கைன் பெர்ரி' என்பவர் அவருடைய புத்தி சாஸ்திரத்தையும் படிப்பு வல் லமைவையுமறிந்து அவரை இங்கிலாந்துக்குப் படிக்க அனுப்பத் தீர்மானித்தார். ஆனால் அப்பொழுதுள்ள பார்வி கிரேஷ்டாந்திகள் டாடாபாயை இங்கிலாந்துக் கலூப்ரிலும் சிறிதநேரங்கள் காங்கி னென்று பயத்தால் அனுப்பக் கூடவில்லை. பிஸ்டர் டாடாபாய் வித்தியாசாஸ்திரம் விட்டதும் பள்ளிக் கூட உபாத்தியாயராக அமர்ந்து கொழுகாவத்தில் பம்பாயிலுள்ள முதல்தர வித்தியாசாஸ்திரம் 'எல் பிண்டிடான் காஜேலி' கணிதசாஸ்திர பண்டிதராக வந்தார். அந்த வேலைக்கு அதுவரையில் மிகவும் சுற்றத்தோர்த்த ஐரோப்பிய பண்டிதர்களேயே சிறிது வந்ததால் அக்வேலைக்கு இவ்வாறு நியமித்தது இவருக்கும், அதேசொன்னதும் ஒர் பெரும் கீர்த்தியையாவற்று. அக்வேலையி் விருக்கையில் பம்பாயிற் பொதுஜனப் பிரயோஜனமான பல விஷயங்களில் முன்னின்று துணைத்துப் பொதுஜனோபகாரியென்று போபெற்றார். 1855-ம்வருஷத்தில் இவர் தாமசு என்னும் பெருண்டய பிரபலம் பெற்ற பம்பாய் வியாபாரிகளோடு கூட்டாளியாகச்சேர்ந்து இங்கிலாந்தில் அதேச வியாபார சங்கமொன்று ஏற்படுத்தி வியாபாரம்செய்வென்று தீர்மானித்துப் புறப்பட்டுச்சென்றார். அப்போதுப்போது சொத்தக்காரியாத்த மாகவும் வியாபாராச்சந்தராகவும் எவ்வில் இத்தியாவதுக்கு வந்த காலங்களோடு மொத்தம் 30 - வருஷகாலம் இங்கிலாந்திலேயே வாசமாயிருந்தபிற்பிறகுத்தொடர், இத்தியாதுரைத்தன விஷயத்தைப்பற்றியும் இத்தேச வளப்பம் இத்தேசத்தார் கிணை இவைகளைப் பற்றியும் வியாபார வந்தக சம்பந்தமான பல முக்கிய விஷய

ங்களைப்பற்றியும் இவர்திரத்தெனிய ஆராய்ந்து அருதிய பிரபந்தங்கள் அவ்விஷயங்களில் மிகவும் ஆதாரமான கிரந்தங்களாக விருக்கின்றன. துரைத்தன ஞானத்திலும், இத்தியா தேச லாபப் விர்த்தார்த்தங்களிலும் இவருக்கு மேலான அறிவுடையார் இத்தியாவில் வேறுபாடுமில்லை. அங்கிலேய துரைத்தன சம்பந்தமான விஷயங்களையும் இவரென்றாகத்திரத்தெனிய அறிந்திருக்கிறார். இவர், கலெக் டோர்டா திவானாகவிருந்த கலையப் படாதிருத்த அங்காட்டுத் துரைத்தனத்தைச் சீர்படுத்தி கல்வியே பெரும்கீர்த்தியும் பெற்றார். பின்னர் பம்பாய்க்கார் முனிசிபல் சங்கத்தில் மெம்பரா விருத்த முனிசிபல் சீர்திருத்தங்கள் பல சிறைகேற்றுவதற்குக் காரண பூதராயிருத்தார். பிற்பாடு வார்ட் ரா பம்பாய் கவர்னராகவிருந்த காலத்தில் பம்பாய்கட்டெரிசுசைப் பை மெம்பராக நியமிக்கப் பெற்று அங்கும் மிக உபயோகமுள்ளவரென்று கீர்த்திபெற்றார். சென்ற வருஷகாலமாய் பார்விமெத்துசைபயில் ஒரு மெம்பராக வேண்டுமென்று விடாபடியாக முயற்சித்து கட்டஸியில் 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்னும் உண்மைவாக்குப்படி பார்விமெத்துமெம்பராக நியமிக்கப்படுமில் ஒப்பற்ற பாக்கியம் பெற்றார். இப்பேர்ப் பட்ட ஒருவர்களுத்தேசத்தவராக விருப்பது நமக்குப் பெரும்கீர்த்தியே.

இத்தமரசம் சென்னையில்கட புதுஹைகோர்ட்டில் மிக முக்கியமான சம்பவம் டீஜெட்டங்கள் கனிவொன்று சென்ற மூன்று வருஷகாலமாகக்கட்டிவந்தன கோர்ட்டு ஸ்மார்சுள்கோர்ட்டு கட்டட்டங்கள் திறக்கப்பட்டதே. எனப்பொருக்கிவ கவர்னர் அவர்கள் தானது 12வ் வருஷ ஆடம்பரங்களோடு கிரகப்பிரவெச சடங்குசெய்து மேற்படி கட்டட்டங்களை முறைப்படி திறத்தார். சென்னையிலுள்ள கட்டட்டங்களைல் வாவற்றிலும் இப்புதியகட்டட்டங்கள் அமுதிலும்வேலை ப்பாட்டிதலும் சிறந்தவையாக வின்னருகின்றன. இத்தியாவிலுள்ள அமுதனம்க்க வேலைப்பாட்டுக்குப் பேர்போன கட்டட்டங்களிக்குக்கட்டிட்டம் முதலான ஒன்றாகக் கொண்டாடப் பட்டத்தக்கதாம்.

அறிவைப்பரவச்செய்யும் சபை உபகார் சங்கம்.

மது திருவனந்தபுரம் உபகாரி பின் வருமாறு எழுதுகிறார்:—

இரண்டுபேர் தங்கள் வேண்டிக்கொள்ளப்போற எந்த காரியத்தைக் குறித்தாலும் பூமியில் ஒருமைப்பட்டிருந்தால் அந்தக் காரியம் நடைபெறும்

அவர்களுக்கு லெயிக்குமென்று கமது வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. தங்கள் அறிவைப்பரப்பண்ண வந்திருக்கிற காரியத்தில் பலருடைய ஐக்கியம் இருப்பதினால் இத்தியாவில் தமிழ் பாசத்தில் பாவி விருத்தியாகு மென்பதில் சந்தேகமில்லை.

தாத்தவன் தண்ணீரையும் பசித்தவன் ஆகா
ரத்தையும் எப்படி உட்கொள்ளுவானோ அப்படியே
இந்த வினேக சிந்தாமணியின் மதரவசனத்தை உட்
கொள்ள வேண்டும், இப்போது உட்கொண்டும் வரு
கிறார்கள். அமிர்த துவ்வியமான அந்த வார்த்தை
களை ஆழமாய் மிரித்திதழ்தரும் அதை பரம தன
மாய் கைக்கொள்ளுகிறதற்கும் உபயோகமாய்தரும்.
வினேகசிந்தாமணி வாடாத புத்தமாயிருக்கிறது.

மனமுமேகம் மனமுய்யப் பெய்வது எவ்வளவு
உண்மையோ அய்வளவு உண்மையாய் இது. சேர்
ந்த உபகாரிகள் உதவிசெய்து வரவேண்டும்.

பொறுமையோடு தைரியத்தையும் உட்குடிக்கொள்
ளவேண்டும்.

ஆறுமுகநகரீ கிளை சென்னையிலுள்ள அறிவைப்
பரவச்செய்யும் சபை உபகாரி.

ஒருவர் கழித்த கோடை விடுமுறை காலத்தில்
திருமகாலேவிக்குப் போயிருக்கையில் எமது சபை
விஷயமாக ருத்தாலம்முதலிய இடங்களுக்குச்சென்
து சுற்றி வந்ததோடு ஆறுமுகநகரியென்றும் கிராமத்
தில் எமது ஏற்பாட்பெய்து. (ஞானபிரித்திரசைப்)
பெய்து ஒரு கிராமசபை பேர்படுத்தி வந்திருக்கி
றார். அச்சபையார் முதலெடுப்பில் வினேகசிந்தா
மணியும், சுதேசமந்திரமும் வாங்கி வாசித்து வரு
கிறார்கள்.

தினமூலமும் தாலுக்கா இரா
மந்திரத்தி விருத்த ஒருவர்
அறிவைப்பரவச்செய்யும் சபை
உபகாரியாக விருக்க இசைத்து சென்ற சஞ்சிகை
யில் காமவெளியிட்ட உறுதி காமா பத்திரிகைப்படி
கையெழுத்து செய்து அனுப்பியிருக்கிறார். இன்றும்
சிலர் உறுதிநாமா எழுதியனுப்பி விருக்கிறார்கள்.
முந்துங்கலும் சித்திரத்தில் உறுதிநாமா எழுதியு
ப்புடதோடு, அவ்வாறாக விருக்குமிடங்களில் அறி
வைப் பரவச்செய்ய அவர்களெடுத்துக் கொள்ளும்
முயற்சி யின்னதென்பதைச் சுருக்கமாய் எமக்கு
எழுதித் தெரிவிப்பார்களென்று கோருகிறோம்.

திருவனந்த புரத்தி விருத்த
திருவனந்தபுரம் எமக்குப் பின்வரும் ரிபோர்ட்டி
கிளைச்சபை, வந்திருக்கிறது:—

திருவனந்தபுரத்தில் ஸ்தாபகமா விருத்த “அறி
வைப் பரவச்செய்யும் சபை” யின் திண்ச்சபைப்
மறுபடியும் ஆகஸ்ட் 14, 21, 28, ஆகிய 4-தேதி
களாகிய பிரதி ஞாயிறுகளிலும் ம-மா-மா-ஸ்ரீ, பென்
ஷன் ஓவர்சியர்-அரங்கநாதபிள்ளை அவர்கள் வீட்
மில் கூட்டங்கள் கூடின.

2. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு முந்தின ஞாயிறு
களில் 20, 25, 30 பேர்கள்வரையில்தான் கூடினா
ர்கள். இதற்கு மேலில்லை.

3. இந்தக்கிழமையிலோ மாணிக்கர்களில் 25-ம்
பெருங்குழந்தைகளில் 3-ம், பெரியோர்களில் 25-ம்
ஆ. 53-பேர்கள் கூடினார்கள்.

4. அக்கிராஸனத்தை ஹைகோர்ட்டு வக்கீல்
ம-மா-மா-ஸ்ரீ சேஷமயங்கா ரவர்கள் வகித்தார்கள்.
ம-மா-மா-ஸ்ரீ சுப்பராயப்பிள்ளை அவர்கள் கல்வியைக்
குறித்துப் பிரசுரித்தார்கள். “வினேகசிந்தாமணி
யில்” உள்ள “தமிழ்ப்பாஷை” வன்னும் தலைப்பெய
ர்க்கொண்ட தொருவிஷயமாய் சிப் இஞ்சினியர். ஆபீ
ஸ் உட்குமஸ்தா ம-மா-மா-ஸ்ரீ T. சுப்பராயப்பிள்ளை
அவர்கள் வாசித்தார், ஓவர்சியர் அரங்கநாதபிள்ளை
அவர்கள் அர்த்தம் சொன்னார்கள். திருச்சிறுப்
பள்ளி துறாசாரியார் அவர்கள் சன்மார்க்கத்தைக்
குறித்துப் பிரசுரித்தார்கள்.

5. முந்தின ஞாயிறில் சொல்லிவிருத்தபடி மாணு
க்களில் குழந்தைவெறுப்பினை கல்வியிலும் உண்
டாகும் பயிற்சன்குறித்துச் சுருக்கமாய் எழுதி வாசித்
தார். அப்பாஸ் இக்கூட்டத்தில் இருத்த ப்ளொஸ்
கான் சாகிபு என்ற ஒரு மகமதியர் இத்துள்ளானி
யில் கெம்பிரமாய்ப்பாடினார். கொஞ்சசேரம் சொ
பித்து என்று சொல்லப்பட்ட வாத்தியத்தை ஆறு
முகப்பிள்ளை அவர்கள் வாசித்தபிறகு, கொஞ்ச
சேரம் சென்சபராமப்பிள்ளை அவர்களும் வாசித்
தார்கள். இப்படியே தம்புலானம் ஒருவர் மாற்றி
ஒருவர் வாசித்தார்கள்.

7. அந்த ப்ளொஸ்கான் சாகிபு பாடின பாஷை
கெம்பிரமான் இத்துள்ளானி யானதால் அதற்கு
ஸ்வபாவமே கெம்பிரம். அந்த கெம்பிரத்துக்கேற்ற
சொர்பித்து வாத்தியமும் கெம்பிரமானதினாலும்
புரு சொனியோடுகூட மூன்று தொனியும் இசை
ந்த ஐக்கியப்பட்டதினண்டான கானதோனியின்
அறிமதுத்ததை செவியழியாய் ஆதமா உட்கொண்டு
திருப்பதிகமான சக்தோஷத்தை அடைந்தது.

இக்கூட்டமானது பகல் 4 - மணிமுதல் 6 - மணி
வரை நடத்தப்பட்டது.

8. இப்படியே B. A., வெகுமணப்பிள்ளை அவர்க
ளும் ஒரு சங்கத்தைக்கூட்டி நடப்பிவித்து வருகி
றார்கள்.

9. இன்றுகூடிய கூட்டத்திற்கு அதிகியாய் வந்
திருத்த சென்னப்பட்டணம் ம-மா-மா-ஸ்ரீ T. P. கன்
தாமய்பரமம் இங்கு நடந்த உபக்கியாணம், வாத்திய
முதலானவைகளைக் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து இந்த
“அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை” விஷயமாய் இவ்
ஆசிரிய ஸ்தாபித்திராகின்ற லண்டன்மிஷன் புஸ்தக
சாலையில் கூடி தேதி இரவு 7-மணிமுதல் 8-வரை
யில் பிரசுரித்தார்கள்.

10. “அறிவைப் பரவச்செய்யும்சபை”யின் காரி
யத்திரிம-மா-மா-ஸ்ரீ வி.வி. சாரிநாதமயரவர்கள் இது
விஷயத்தில் வகுத்துக்கொண்ட சிரமம் கான் ஏற ஏற
கூட்டமுமேறமென்று சித்தாந்தப்படுத்த அஸ்திரபா
ரமாய் மூலக்கல்லும் பேரடப்பட்டிருக்கிறது.

தீவிர ஜில்லா எடப்பள்ளி எடப்பள்ளி. பின் அதிபைப் பரவச்செய்யும் சபையின் உபகாரிகளாக விரும்பும் நண்பர் பின்வரும்படி எழுதுகிறார்:—

“சென்ற மாதங்களிலுடைய ‘விவேகசிந்தாமணி’யைப் பார்க்கப் பார்க்க ஆசைப்போயியாமல் திரும்பத் திரும்பப் படித்த சலியாமல், சதாகாலமும் கையில் வைத்துக்கொண்டே படித்து ஆனந்தம் அடைவதுடன் இந்த வரலாற்றுள்ள சங்கீத சங்கீதம் மென்பர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் படித்துக் காட்டி விளக்கிக்கொண்டும் வருகிறேன். ஒவ்வொரு நண்பரும், இதைப்போன்ற பத்திரிகைகளைப்பது அரிதரித என்றும், தங்களுக்கு அறிவு மென்மேலும் பெருகுவதற்கு இப்பத்திரிகையைப் பற்றி மற்றொன்று முதவாதென்றும் சொல்லி, ஆனந்தமடைகிறார்கள். நேற்று யான் ‘இனித்தகை’ என்றும் கிராமத்தில் சுமார் நூறு ஜனங்களுக்கு மத்தியில் படுக்கச் செய்து தந்ததைப்பற்றிப் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுதும் கமது அருமை விவேகசிந்தாமணியின் பெருமையையும் அதையின்மீது கிராம வாசிகளுக்கு அறிவு விரும்பியாகாதென்றும் சொல்லச் சமயம். நேரித்ததைப்பற்றிச் செந்தோஷத்துடன் தெரியப் படுத்திகிறேன்.

எடப்பள்ளி என்னும் படுக்க வாரிச் சங்கீதச் சங்கீத விரும்பியதைத் தொண்டவருகிறத.

சு. சபையிலுடைய மேல் 30 உயில் கடிய சபையின் உடவடிக்கைப் படிக்குப்பிரசாரம் செய்யப்பட்ட விளம்பரம் ஒருகாபி அனுப்பி விரும்புகிறேன். அதைத் தங்கள் எவ்விதமாய் உபயோகித்தாலும் உபயோகிக்கலாம்”

இவர் எடப்பள்ளி லோகல் கோரிக்கை. பண்டு ஸ்கூல் தலைமை உபாத்தியாயராகவிரும்பப்போடு மேற்கண்ட சங்கீதச் சங்கீதத்துக்கு அக்கிரா சஞ்சிபதிவாக விரும்புகிறார். அங்கங்கே பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களாகவிரும்புவார்கள் வேலையும் கமதுசபையின் கோக்கமும் ஒரே தன்மையவாகப்பொருத்தி விரும்ப தால் வெளிஜில்லாக்களிலுள்ள பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களைவிடவும் அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை உபகாரிகளாகச் சேர்ந்து விவேக சிந்தாமணிக்குக் கையொப்பம்செய்து அப்பத்திரிகையைக் கொண்டு அறிவைப் பரவச்செய்யும் மேலோடு ஒத்ததழைப்பார்க்கொன்று கொடுகிறோம்.

எடப்பள்ளி அனுப்பிய இச்சபையின் விளம்பரப்பத்திரிகையைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்:—

1. ஒவ்வொரு காரும், க்காரும், பட்டணமும், ஊரும், சிறிய கிராமமும் தினே தினே கைகீசத்

திலும், கல்வியறிவிலும், வியாபாசத்திலும், கைத் தொழிலிலும் விரும்பியதைத் தொண்டே, வரும் பொழுது உத்தம மாணிட்டு ஜென்ம மெடுத்தவர்களாகிய நாம் என்ன காரணத்தினாலோ கொஞ்சமேனும் ஒரு விஷயத்தினால்தான் முன்னுக்கு வராமல் இருப்பதானது அதிக ஆச்சரியமானதாக விரும்புகிறது.

2. கமது படுக்க ஜாதியாரில் இப்போது சிற்சிலர் படித்து காணுவித அனுபவங்களில் பிரகலித்திருப்பதை, நாம் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை அடைவதுடன் பலரால் புகழத்தக்கதாய் விரும்புகிற விஷயம் நாம் அறிந்ததே.

3. கம் ஜாதியாருக்குள் நீடித்த காலமாய் சீரடி கொண்டிருக்கிற சில ஆபாசமானவைகளை நாம் குற்றமென்றும் செய்யத்தகாதவை என்றும் செல்வ வாய்த் தெரிவிக்கும் அனைப்பற்றி எவ்விதமாயாவது முயற்சி செய்து நீதி, விரும்பியதைவது கமது கடமையாருக்கே அசட்டையாய் விவத உரிதமன்று.

4. ஆனகயால் ஆனகலமாயி மெனக்க காலத்தில் கமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய சில ஆபாசமான விதிகளிலிருந்து விலகி சீர்ப்பட்டாடொழிய, நாம் விரும்பியதைவது, பிரதால் மதிக்கப்பட்டுக் கொள்ளியமால் வாழ்வதற்கு அனேகமாய் கூடாம விரும்புகிறோம் அடியில் வரும் தீர்மானங்கள், ஊர் இத்தத்திற்குக் கொண்டுவிட்டு, அதின்பிரகாரம் நடக்கச் செய்யத்தக்கிருமென்பதற்காக, வெளியூர்களிலுள்ள கமது ஜாதியாருக்குத் தெரிவித்து, அவர்கள் அப்பிரதாயத்தையும் கொண்டு முடிவான தீர்மானம்செய்து அதின்படி நடக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது; அல்லாத கமது தீர்மானங்களுக்கு ஒத்து வருகிற ஹட்டிகளில் மட்டுமாவது இதை நடவடிக்கைக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது கமது முக்கிய கடமையாக விரும்புகிறது.

1. கமது வீடுகளில் சந்த ஆகாயம் தாராளமாய் செல்லும்படி பெரியதாய் ஒரு ஜன்னலாவது வைக்க வேண்டுமென்பது.

2. கமது வீடுகளில் கண்ட இடங்களில் எச்சிலைத் துப்பி அச்சுதியம் செய்யாமல், சந்தமாய் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது.

3. காம் வேலைக்குப் போகாத காளையிவ திக்கட் கிழமைதோறும் வீடுவாசங்களில் சாணிமிட்டு மெழுகி, கெரிகளை சுத்தம்செய்து, ஒட்டடையின் அடித்தக் கூட்டி, கோலமிட்டு, தனிதன்னைத் துவைத்து, ஸ்கரணம் செய்து, ஆசாரப்பயத்தியுடன் கடவுளிடையினிக்கவேண்டுமென்பது.

4. காமே ஊராம் செய்யும் வழக்கத்தையும் கமது இளம் ஆண்குழந்தைகளுக்கு இரண்டுவருஷத்திற்கு

முத்தியும், பெண்களுக்கு புள்ளிநாடு வருஷம் வரையிலும் கூடவரம் செய்யும் வழக்கத்தை அடியோடு கிறித்தவியிலேயேயென்பது.

5. பெண்கள் இலங்கைத் தை குறைப்பதாயிருக்கிற நெற்றியில் அலங்காரமான பச்சைசுத்தும் வழக்கத்தை கிறித்தவியிலேயென்பது.

6. புருஷர்கள் நெற்றியில் விழுதியும், சந்தனமும், ஸ்திரீகள் மஞ்சளும், குங்குமமும் வைக்காமலிருக்கக்கூடாதென்பது.

7. பெண்களுக்கெனியுமாடசாலைக்கு அனுப்பி கல்வி கற்பிக்கவேண்டுமென்பது.

2. சுவத்தை 24-மணி நேரத்திற்குமேல் ஊட்டி அளவில் வைக்கக்கூடாதென்பது.

9. விஷயமுந்த வஸ்திரங்களையும் உடுப்புக்களையும் சாலக்கென்று சேகரித்துவைத்து, அதை தரித்துக் கொண்டு சாவுக்கு அலங்காரம் செய்துகொண்டுபோகதை கிறித்தவியிலேயேயென்பது.

10. சாவுக்குப்போனவர்கள் கைகால் கழுவாமலும், சுவத்தைத் தொட்டவர்களும், சுவத்தைத் தொட்டவர்களை முட்டினவர்களும் ஸ்தானம் செய்யாமலும் வீடுகளில் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்பது.

11. சுவத்தை, இரத்தவருடைய நெருங்கிய பந்துகள் தவிர மற்றவர்கள் தொடுவது அலுவலியாதலால் அவ்வழக்கத்தை மற்றவர்கள் கிறித்தவியிலேயேயென்பது.

12. சாவில் விஷயமுந்த உடுப்புக்களையும் வஸ்திரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, குறித்துவினையாரும் அகோரமான வழக்கத்தை அடியோடு விட்டுவிடவேண்டுமென்பது.

13. சாவில்துற்றுக்கணக்கான செலவு செய்ததோர்கட்கு சுவத்தோடுவைத்து கீழுட்டி கொளுத்தியிடுவது பிரயோஜனமற்றதாயும், கட்டத்தையும், பின்பு வருத்தத்தையும், தரித்திரத்தையும் உண்டாக்குவதாயிருப்பதால் அவ்வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்பது.

14. சுத்தோஷமாகக் குறித்த ஆண்களையெல்லாம் கட்டிநுத்தால் வருஷத்திற்கு ஒருதடவை குவ தெய்வத்தைக் கொண்டடும் வானில் அக்கடவுளின் பொருட்டு ஒர் பெரிய தேர் கட்டி மக்கள் வாழ்ந்ததுடன் விஷயமுந்த உடைகளைத் தரித்துக்கொண்டு குறித்துக்கொண்டாடி ஆண்கள் மடைவதுடன் கடவுளையும் இயானிக்கவேண்டுமென்பது.

15. ஸ்திரீகள் தரிக்கும் உடைபாணது அவர்களுடைய இலங்கைத் தை குறைப்பதாயிருக்கையிதழ் துவதாய் இருப்பதாலே, அதைத் தற்காலம் மாற்ற முற்றும் சாத்தியமில்லாத நாயிருப்பதி னிமித்தம்

கிறபெண்களுக்கு மட்டுமாவது கீட்டி முதலானது னிகளைக் கொண்டு, பாவாடை, தாவணி, சீலை முதலானவைகள் செய்து கொடுத்து காக்கித்தை யடைய முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பது.

16. இனிமேல் கல்யாணத்தை பிரமாணகாவைத்துக்கொண்டு மங்களவாழ்ந்திடும் சிறப்பாயும் விமரிசையாயும் நடத்தவேண்டுமென்பது.

17. ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்கிற ஆணையே ஊர்ஜிதமென்று எண்ணவேண்டுமே தவிர, யாதொரு காரணமுமின்றி அத்தப்பெண்ணை கீக்கவும் வேறொரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்யவும்கூடாது. சந்ததியினியித்தம் வேறொரு பெண்ணை விவாகம் செய்வதாயிருந்தால் முன் செய்து கொண்ட பெண்ணையும் வைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றவேண்டுமென்பது.

18. இனிமேல் ஆண்பெண்களுக்கெல்லாம் மாதா, நியாயா, ஊயி, காடே என்று பெயரிடாமல் கிருஷ்ணா, மகாதேவா, இலங்காமி, பார்வதி என்ற தேவநாமங்களை வைத்தழைக்க வேண்டுமென்பது.

19. சபகாரியங்களைச் செய்வதாயிருந்தால் கல்லை கால்பந்தே செய்வவேண்டுமென்பது.

20. அபிணி, சாராயம், முதலிய லாபிசுத்துக்களை உபயோகிக்கிறவர்களுக்கு புத்தி சொல்லி கிறித்தவதற்கு முயற்சி செய்வவேண்டுமென்பது.

இதைப் படிக்கும் பகைர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் ஊட்டிகளில் கடிய சித்திரத்தில் சபைசேர்த்து இத்தீர்மானங்களின் விஷயத்தில் யோசனை செய்து அச்சபையாருடைய அபிப்பிராயங்களை இச்சபையாருக்குத் தெரிப்படுத்தவேண்டிய கட்டெடுக்கொள்ளப்படுகிறது. இதன்பிறகு ஒரேசபை சேர்த்து ஊர்ஜிதமான தீர்மானங்கள் செய்த நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருப்பதி னிமித்தம் எல்லோருக்கும் தெரிப்படுத்தலாயினும்.

கீஸ்கிரி ஜில்லா மற்ற ஜில்லா நமதுவின்னப் பக்கவீடப் படிப்புவியுயத்தில் பம் மிகவும் பின்னடைந்துள்ளது.

அந்த ஜில்லாவில் பகைர் மற்ற ஜாதிபார்களைவிடப் படிப்பில் பின்னடைந்தவர்கள் அவர்களுக்குள் விடமுயற்சியாய்ச் சிஸ்டேம்முறைப்பதால் மேலேகண்ட பிடிவும் மேலான உத்தம சிந்தித்தங்கள் செய்துவர உழைப்பது சாத்தியமாக விருந்தால் மற்றவிடங்களில் ஜனங்களைச் சேர்த்துப் பொதுவிஷயத்திற்குமுறைப்பது எவ்வளவோ சாத்தியமாக விருத்தவேண்டும். அந்தந்தக் கைக்களும் விடா முயற்சியும்கொண்டு உழைப்பவர்கள் தான் முன்வர வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எவ்விருத்தாலும் மகக்கு எழுதிக்கொள்வார்களென்று கொருகிறோம்.

சி று வ ரீ க் க ா ன ப க் க ம்.

[விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

கிழ்ச்சிங்கத்தின் கதை.

மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசான ஓர் ஆண் சிங்கமானது தன் வாலிபக்காலத்தில் மிகுந்த பலமும் அதிக விரியமும் உக்சிரமா ஆண்மை யோடும் காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆச்சிங்கத்துக்கு “வாதுக்காழன் தேவடியான் வயது முதிர்ந்தால் கழுதை மேய்ப்பான்” என் பதுபோல் வயது முதிர்ந்தபடியால் உடம்பு தளர்ந்து மிகவும் தாழ்ந்த ஸ்திதியில் இருக்கும் காலத்தில் அந்தக் காட்டிலுள்ள சிங்கத்துக்கு தாழ்ந்த மிருகங்கள் யாவும், தங்களுக்கு அது வாலிபக் காலத்தில் செய்த கொடுமைகளை யெல்லாம் என்னி ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து தங்களுக்கு இருக்கும் குரோதத்தினாலும் அகங்காரத் தினாலும் ஓரோமனதாகிக் கிழ்ச்சிங்கத்தின் மேல் விழ்ந்து கோஷப்பட்டுள்ள காட்டுப் பன்றிகள் கோஷப்பட்டுள்ள களால் திரவும், ரிஷு பங்கள் கூர்மைமுள்ள கொம்பினால் முட்டிக் காயப்படுத்தவும், கழுதை பின்னல் காலால் உதைக்கவும் கோர்த்தபடியால் சிங்கமானது மற்ற ஜந்துக்களெல்லாம் தன்மேல் விழ்ந்தது தனக்குப் பெரிதாயிருக்கையிலலை. அதனால் வருத்தமுமில்லை. மிருகங்களுக்கெல்லாம் கடை உஷ்டமான கழுதையின் குதிகால் தன்மேற் பட்டதைக் குறித்துத் தனக்கு மனதில் அதிக துக்கமுண்டாகி காம்மற்ற மிருகங்களால் வருத்தம் மடைந்து இறந்து போவது பெரிதல்ல, இந்த கழுதைக்காலால் உதைபட கோர்த்ததை ப்பார்க்கிலும் பதினாயிரம் தாம் இறந்தாலும் இறக்கலாம் என்று கடைமொழியாகச் சொல்லிக்கிடந்தது.

நீதி:—ஒருவன் வாலிபத்தில் தானே கல்லவ னென்று பேரெடுத்தவனுக்கு கிழத்தனம் வந்த போது யாரு மறிக்கமாட்டார்.

கதாராயம்:—ஒருவன் பிறந்தது முதல் பால் யத்திலேயே தாய்தந்தை உபாத்தியாயர் இம் ஸுவருக்கும் அடங்கி அவர்கள் போதிலும் போதனைபயக்கேட்டுக்கொண்டு யெளவனகாலத் தில் ஸ்வோருடன் சிசேகம் செய்து என்னடக் கை கலவியொழுக்கவனுடன் டேய்ந்த ஸ்வப் பேரெடுத்துக் கொள்ளுகிறானே அவனுக்கு வயது முதிர்ந்த தள்ளாமல் வந்தகாலத்தில்

யாவரும் மரியாதையும் மதிப்பும் வைப்பார்கள்.

இந்தக் கதையால் தெரியவருகிற தென்ன வென்றால் பொறாமை, கோபம், கடுஞ்சொல், ஆசை இவைகளை அதிகமாகக் கையாளலாகத் தென்பதாம். மஹாராணி.

துன்மன சாட்சியைக் குறித்து.

மடியில் நெடுப்பு:—மனசாட்சியே! மனசாட் சியே! நீ என்ன வஸ்தவாயிருக்கிறாய்? 1. ஓயாமல் முறையிடுகிறாய். (2) எதிர்ப்பேசக்கூடாத சாட்சியாயி ருக்கிறாய். (3) இரவும் பகலும் இளைப்பு அடையாத பிரசங்கியா யிருக்கிறாய். (4) கலைக்கவும் மறைக்க வும் பட்டாது குட்டுத்ததும்பா யிருக்கிறாய். (5) ஆறுப் புண்ணாயிருக்கிறாய். (6) சாகாமல் பிடுங்கிக் கொண் டிருக்கிற பூச்சியாயிருக்கிறாய். (1) அவியாமல் எரி ந்து கொண்டிருக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாய். ஆகையால் துன்மனசாட்சி பட்டாதுக்கூடாது.

கடன்பட்டலைக் குறித்து.

பெரும் வாழ்வை தேடுகிற எவரும் கடன் பட் லாகாது. கடன், வாழ்வை கெடுத்துவிடும். குடிவாழ் வைத் தேடவேண்டும்.

கர்வத்தை கன்றுக்குட்டி.

இனங்கண்டுக்குட்டி: பொன்று க்ழன்றியில் உழுகிற எருதுகொப் பார்த்து நீங்கள் ஏன் இப்படி ஒரு வனுக்கு அடிமையாகி இந்த முழங்கால் சேற்றிலும் தன்னீரிலும் கழுத்து நோக துக்கத்தையைய வைத்துக் கயிற்றுல் கட்டி பின்னாலே பருவாயி கல்பைப் பொன்றை மாட்டி தாதுக்கோலால் குத்தி இழுத்துக்கொண்டு சங்கடப்படுகிறீர்களே. நீங்கள் இப்படி யெல்லாம் பாடுபட்டும் உங்களுக்கு கல்ல புல்லும் குடிக்க கல்ல ஜலமுந்தான் கிடைக்கமாட்டாது. நீங்கள் இழுக்கமாட்டாமல் களைத்து விழுந்து கிட தாலும் உங்கள் முகத்தில் கொஞ்சம் பச்சைத் தன் னைகாண்க. தெளிக்கமாட்டார்களே; என்னப்பா ருங்கள் என்னிஷ்டப்படிக்கெல்லாம் நிமிதென் கல்ல புல்லையும் கல்ல ஜலத்தையும் குடிக்கிறேன்; என்று இனங்கன்று பயமறிப்பதென்பதுபோல துள் ளுகாணத்தனமாய்ச் சொல்லிப்போய்விட்டது. சூது ரோதத்திற்கெல்லாம் கிறுது போசின கன்றைப் பிடித்து அதன்கழுத்திற் பூண்டிபோட்டுப் பிடாசியா ருக்கு பவிழ்ப்புருப்பதை உழுவவிடப்போகிற மாகென் அதன் காதனிடமாகப்போய் ஐயோ இவ் வளவு சீக்கிரத்தில் இந்தகதி அடைகிறாயன் தானா ன்னி தெப்பென்று விழுந்தாயே; இப்போது நீ கக மாவென்று சொல்லிப்போய் விட்டதாம்.

மஹாராணி.